

TLAPKY V TRAPU

ODBORNÉ TÉMA Mistrovství Evropy v coursingu
AKCE ROKU 2007 Coursing camp, Mistráky
FOTOSERIÁL „To jsme my“, „Pády, salta, kotrmelce“

JAK BĚHÁ WHIPET, BX DOGA, SBT, FARAONI

OBSAH

Stručný přehled o MSC	2
Úvodní slovo	3
Kalendář MSC	9
Jak běhají SBT	12
Jak běhají whipeti	14
Jak běhá BX doga	18
Jak běhá faraon	20
Odborné coursingové téma – Cvičák	22
Odborné coursingové téma – „Když se řekne coursing“	24
Odborné coursingové téma – Mistrovství Evropy v coursingu 2007	26
Akce roku 2007 – O pohár starosty	30
Akce roku 2007 – Coursing camp 2007	36
Akce roku 2007 – Pharaon fest 2007	42
Akce roku 2007 - Saranga Sprint 2007	46
Akce roku 2007 – Propagační coursing při klubovce	52
Akce roku 2007 – Mistrovství Slezska 2007	55
Akce roku 2007 - Relaxační víkend na horách	62
Akce roku 2007 – Tullamore CUP	72
Akce roku 2007 – Mistrovství Moravy 2007	74
Akce roku 2007 – Po roce na stejném místě	82
Akce roku 2007 – Zimní radovánky	86
Fotoseriál – „To jsme my“	88
Fotoseriál – „To jsme my – vedení MSC“	92
Fotoseriál – „Pády, kotremlice, salta, brzdy, ...“	93
Inzerce	95

STRUČNĚ O NÁS „SDRUŽENÍ MORAVSKOSLEZSKÉHO COURSINGU“

Kontaktní adresy:

Rudná pod Pradědem 185, 793 35 Rudná pod
Pradědem
Nám. 3. Května 1794, 765 02 Otrokovice
IČO: 269 84 628, DIČ: CZ 269 84 628
www.msccoursing.com

Forma:

nezisková organizace, občanské sdružení

Bankovní spojení:

Komerční banka Otrokovice,
č. ú.: 35-4295740257/0100

Vedení sdružení:

Předsedkyně:

Barbora Zdráhalová, tel. 604 560 645,
e-mail: BarboraZdrahalova@seznam.cz

Místopředsedkyně:

ing. Lucie Theimerová, tel. 774 564 816,
e-mail: rudna@msccoursing.com

Vedoucí drah:

Bc. Richard, e-mail: rudna@msccoursing.com
– dráhy pobočky Rudná
Karel Zdráhal, e-mail: K.Zdrahal@seznam.cz
– dráhy pobočky Otrokovice

Naše dráhy:

Rudná pod Pradědem – 3 neobyčejně zajímavé
a terénem různorodé dráhy
Otrokovice – 3 dráhy položené v rovině, přesto
velmi zajímavé
Radslavice u Přerova – 1 velice náročná dráha
plná překážek, 1 baby dráha
Slavětín u Slavonic – 1 terénově náročná menší
dráha
Ranč Orel v České Vsi – 3 náročné v kopcích
položené dráhy
Ranč na Kamenci u Prachovských skal – 1 ve
svahu položená rychlostní dráha

Nejsme tady pro Vás, ale pro Vaše pejsky....

ÚVODNÍ SLOVO

SDRUŽENÍ MORAVSKOSLEZSKÉHO COURSINGU

„Co a kdo se skrývá pod tímto názvem?“...představení sdružení MSC jeho členy

Vedení MSC rozhodlo, že úvodní slovo bude možností vyjádření se nejen pro vedení, ale i jeho členy, příznivce a odpůrce! Pokud máte zájem o další úvodní slovo do Tlapky v trapu, napište jej, zašlete nám a to nej bude zveřejněno. První autorkou úvodního slova „ z řad členů“ je paní Andrea Šváblová.

Vítám Vás všechny na stránkách již třetího čísla našeho coursingového zpravodaje Tlapky v trapu. A bude to opět nářez jako vždycky. Jak jste si jistě všimli, mezi vydáním druhého a tohoto čísla uplynulo hodně času. Omlouvám se, ale s koncem roku se vždycky nabalí spousta práce a pokud chceme udržet takovou kvalitu Tlapky, na jakou jste zvyklí, trochu to potrvá. Tak co si budete moct přečíst v tomto čísle?

Asi všichni víme, jak krásný je pohled na běžícího whipetta. Pojdte se na toto krásné chrtí plemeno podívat očima paničky whipetty Claire, Míši Sobčákové. Jako coursingový závodníci se nám dále představí bordeauxské dogy a SBT (pozor, neplést s STB, to jsme někde jinde) a faraoni.

Za odborné coursingové téma je potřeba především poděkovat Věrce Malátkové. VĚRKO, OPRAVDU MOC DÍK. Doufám, že si tvůj článek na téma „Když se řekne coursing“ přečte co nejvíc lidí a hlavně co nejvíc rejpalů. I já jsem

si z něj vzala ponaučení a třeba se nad sebou zamyslí i ostatní kritici. Asi málokdo pochopí, co vše obnáší příprava a organizace takové akce jako je coursing.

Druhá polovina léta, podzim a konec roku s sebou přinesl několik závodů, speciálů a víkendovek. Pohár starosty, Coursing camp nebo speciály pro faraony či ridgebacky. Zavzpomínejte si, jak báječně jste se měli na Akcích roku 2007.

Jestli už vás štve, že si nemůžete pořádně přiřadit obličej ke jménu a pejška k páníčkovi, třeba vám pomůže náš fotoseriál. Tentokrát na téma: To jsme my. A taky se rádi koukáte na parádně akční fotky pejšků v killu? Tak tentokrát se vyřadíte.

Poděkování ovšem patří i Barče, že to s námi ještě vydrží a se vším nesečne. Nedivila bych

se. Věrka potvrdí, co to je za práci kolem organizace kolem samotných coursingů a já můžu potvrdit, co to je za hromadu práce kolem vydávání Tlappek. A ještě se na MSC valí udání, na závodech stížnosti, že můj pes nedostal medaili a ten pes jo ... no Barčo klobouk dolů, já už bych to zabalila.

Co se týče vydávání Tlappek. Kdybych to nedělala ráda, nedělám to. Ale vážení, docela mě štve, že do Tlappek píše pořád dokola jen stejná hrstka lidí. Členů sdružení je hromada, všichni Tlapky chválíte a já se jsem hrozně moc ráda, že se vám všem líbí. Ale zkuste taky trochu pomoci. Napište článek, pošlete fotku. Článek nemusí být jen o coursingu. Máte pejška, který kromě coursingu vyniká ještě v něčem? Má desítky zkoušek, běhá super agility, valí v dogfrisbee, trávíte každý volný víkend na dogtrecích? Nebo je to super mazlík, co vyvádí lotrovinky jednu za druhou? Máte úspěchy

na výstavách, a to nejen pro papíráky, ale i pro voříšky? Tak nám o tom napište, podělte se s námi o své zážitky.

Na závodech je nás vřdycky skoro stovka a máme pár dní do uzávěrky a článků ani jeden. Nechceme nikoho úkolovat a nutit, aby do zpravodaje přispíval. Je to na vás. Je to především váš časopis a tak se k němu zkuste chovat jako ke svému pesánkovi a občas ho nakrmte, ať to za vás nemusí dělat jiní. O tom, co v Tlapkách bude a jak budou vypadat rozhodujete především vy.

PF 2008

Hezké vánoční svátky,
ať máte čas na pohádky.
Ať se na vás štěstí směje,
ať vás láska stále hřeje, ať vás úspěch
provází i v roce, který přichází!

Renka a Fala

Veselé Vánoce,
šťastný Nový rok
2008

přeji Bahir, Asalé a Radka

Usměv na tváři,
veselou mysl,
vše ať se daří
a má svůj smysl.

P.F. 2008

www.krejci-stranky.cz

Krásné Vánoce a šťastný Nový rok 2008 .
spoustu krásných přátelství a samou pohodičku
přeje

Erika

Majkl

Monek

Niobe

(+ Pidižvík)

PF 2008

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok
Vám přeje chovatelská stanice
Mý Záhř

KALENDÁŘ AKCÍ SDRUŽENÍ MSC 2007

Datum	Název	Typ	Místo
13.1.2007	<i>Zima nás nezastaví..</i>	trénink	Otrokovice
11.2.2007	<i>Coursing na sněhu</i>	trénink	Radslavice u Přerova
11.3.2007	<i>Otevírání coursingových drah</i>	licence, trénink	Otrokovice
6.-8.4.2007	<i>Čekáme na jaro... "víkendovka"</i>	licence, trénink	Slavětín u Slavonic
6.5.2007	<i>Sellin memoriál</i>	bodovací	Radslavice u Přerova
13.5.2007	<i>Rhodesian ridgeback fest – zrušeno</i>	speciál	Radslavice u Přerova
26.5.2007	<i>Dalmatian a peruán fest</i>	speciál	Brno
1.-3.6.2007	<i>Jaro na horách... "víkendovka"</i>	trénink	Česká Ves u Jeseníku
23.6.2007	<i>Moravskoslezský coursing</i>	bodovací	Rudná pod Pradědem
7.7.2007	<i>O pohár starosty</i>	bodovací	Otrokovice
4.-11.8.2007	<i>Coursing camp</i>	camp	Rudná pod Pradědem
25.8.2007	<i>Speciální výstava faraonských psů, sicilských chrtů a podengů</i>	výstava	Rudná pod Pradědem
26.8.2007	<i>Klubový propagační coursing</i>	speciál	Rudná pod Pradědem
1.9.2007	<i>Mistrovství Moravy 2007</i>	M, CACT, B	Radslavice u Přerova
9.9.2007	<i>„Saranga sprint“ – rovinové závody</i>	speciál	Radslavice u Přerova
22.9.2007	<i>Klubová výstava KCHBO pro australské a belgické ovčáky</i>	trénink	Pohořelice u Zlína
29.9.2007	<i>Mistrovství Slezska 2007</i>	M, CACT, B	Česká Ves u Jeseníku
28.9.-30.9.2007	<i>Relaxační víkend v horách s mistrovstvím</i>	trénink	Česká Ves u Jeseníku
19.-21.10.2007	<i>Po roce na stejném místě ...víkendovka</i>	trénink	Slavětín u Slavonic
26.-28.10.2007	<i>Tullamore Cup – víkend nejen pro IW</i>	speciál, tréninky, výstava	Česká Ves u Jeseníku
16.-18.11.2007	<i>Zimní radovánky..</i>	tréninky	Rudná pod Pradědem
25.12.07 - 1.1.08	<i>Silvestr 2007/2008 s MSC</i>	trénink	Rudná pod Pradědem

* kurzívou – již proběhlé akce, podrobné info ke všem akcím najdete na www.msccoursing.com

KALENDÁŘ AKCÍ SDRUŽENÍ MSC 2008

Datum	Název závodu	Typ	Místo
16. 2. 2008	„Sněhový coursing“ ...	licence, trénink	Radslavice
14. - 16.3.2008	Licenční a tréninkový víkend	licence, trénink	Slavětín u Slavonic
27.dubna 2008	Dalmatian a parson russell fest	speciál, trénink	Brno
4. 5. 2008	Seilin memoriál „první bodovací závod roku u MSC“	bodovací	Radslavice
18. 5. 2008	Klubový závod SKCHRR	speciál	Piatrová, Slovensko
30. 5. - 1. 6. 2008	Adrenalinový a běhací víkend	trénink	Česká Ves u Jeseníku
14. 6. 2008	Moravskoslezský coursing	bodovací	Rudná pod Pradědem
2. - 10. 8. 2008	Coursing camp 2008	camp	Rudná pod Pradědem
9. 8. 2008	Mistrovství Moravy 2008	M, CACT, B	Rudná pod Pradědem
srpen - září	Saranga sprint „rovinové závody pro RR“	speciál	Radslavice
19. – 21. 9. 2008	Relaxační víkend v horách s mistrovstvím	trénink	Česká Ves u Jeseníku
20. 9. 2008	Mistrovství Slezska 2008	M, CACT,B	Česká Ves u Jeseníku
17. – 19. 10. 2008	Tullamore Cup 2008	speciál	Česká Ves u Jeseníku
14. – 16. 11. 2008	Zimní hrátky s MSC	trénink	Rudná pod Pradědem
	Silvestr 2008/2009 s MSC	trénink	????

Poznámka:

Termíny tréninků, licencí a víkendových akcí mohou být operativně změněny či úplně zrušeny!!

Stejně operativně mohou být vypsány další možné tréninkové akce.

Bodovací a mistrovské závody mají pevný termín! Speciál akce organizujeme dle našich možností a Vašich žádostí.

Kanadská kompletní krmiva s dietními účinky

Kompletní sortiment kvalitních suchých krmiv z kuřecího masa. Přirozená výživa z tradičních surovin – základem je kuře, kuřecí tuk, pšenice a rýže. Trvanlivá, chutná, lehce stravitelná a zaručeně kompletní krmiva. Vyberete z nich nejlepší krmnou dávku pro svého psa jakéhokoliv plemene i stáří, podle zátěže, fyziologického cyklu, požadované kondice a osrstění i podle podmínek chovu.

CANDIE'S – jsou zdravé pamlsky nové generace pro zvířátka vyrobené v ČR. Jsou ideálním doplňkem stravy pro všechny čtyřnohé mazlíčky, které s nimi díky jejich kvalitě můžete mlsat i vy.

Proč jsou krmiva K-9 a NUTRAM vhodná pro všechny zdravé psy:

- základní surovina je kuřecí maso
- žádná chemie, žádná soja
- žádná chemická ochucovadla
- nízký obsah kuchyňské soli
- vysoká stravitelnost
- garantovaná kompletnost
- příznivá cena ve vztahu k biologické hodnotě

Proč jsou krmiva K-9 a NUTRAM vhodná pro nemocné a citlivé psy:

- chuťová přitažlivost daná kvalitou surovin překonává nechutenství provázející nemoc
- jednoduchá dostupnost kvalitních živin
- šetří trávicí trakt
- minimální obsah alergenů a jiných dráždivých látek
- obsah aktivních biologických látek v přirozené formě

!!! S O U T Ě Ž !!!

V roce 2007 opět probíhá **velká soutěž pro spotřebitele i pro prodáváře**. Letos hrajeme s CANDY o tyto ceny: 3 zájezdy v hodnotě 20.000,- Kč, 3 zájezdy v hodnotě 15.000,- Kč, 3 zájezdy v hodnotě 10.000,- Kč a 27 pytlů krmiv Nutram a K-9.

Vystříhnete českou etiketu z každého balení krmiv NUTRAM a K-9, vyplíte všechny údaje a pošlete ji na adresu CANDY. Bude spokojen Váš pes, kočka a po výhře i Vy.

!!! DÁREK S KAŽDÝM BALENÍM !!!

V roce 2007 máte s každým balením krmiva NUTRAM a K-9 nárok na hodnotný dárek. Nezapomeňte si jej vyzvednout u svého prodáváře.

!!! NOVÝ INTERNETOVÝ OBCHOD !!!

Na našich internetových stránkách www.candy.cz jsme nedávno spustili nový internetový obchod, na kterém najdete kompletní sortiment našich krmiv a pamlsků CANDIE'S.

www.candy.cz

Vyrábí Maple Lodge Farms, Ltd., CANADA, Ontario
Zastoupení pro Evropu, dovoz, distribuce:

www.candies.cz

www.candy.cz

JAK BĚHAJÍ STAFORDŠÍRŠTÍ BULTERIÉŘI?

Při coursingu zarputilě a rozrůstající se plemeno nám popsala Petra Videcká z CHS Moravia Lord

www.stafbull.com

Staťbulové rozhodně nemají stavbu těla chrtů, ani jejich eleganci při běhu. Co ovšem mají a co by mohli rozdávat je nadšení a touha honit, dohonit a zakousnout. Teriéři jsou temperamentní, odvážní, houževnatí, sebevědomí a konkrétně staťbulové jdou do všeho se srdcem a naplno. Přímo ve standardu mají uvedeno, že jsou svalnatí, pohybliví a velice aktivní, což je přímo předurčuje k všemožným aktivitám. Jejich nářek je nepřeslechnutelný – někteří dokonce hlasitě štvou střápec! Přestože jsou rasou, která byla z historických důvodů někdy neznalými nazývána „bojovým plemenem“, v killu nikdy nevidíte zuby či rvačku což jistě o povaze tohoto pro coursing (dříve neobvyklého) plemene něco vypovídá. Pokud mají šanci si do střápece kousnout, občas musí být i se střápcem odstřiženi, protože touha vlastnit ho a odnést si ho domů je silnější, ale na to jsou pořadatelé po zkušenostech připraveni.

Spousta staťbulů má odjakživa (potlačené či nepotlačené) lovecké choutky, a protože majitelé nejsou z téhle jejich záliby zrovna nadšení, nabízí se možnost kde psu jeho touhu splnit – a přitom neriskovat škody na zvěři či újmu psa. Ano, mluvíme o coursingu. Nepohybují se okolo tohoto sportu dlouho, můj pes běžel poprvé v červenci 2005 a velice dlouho běhal u nás na Moravě sám.

Teprve v roce 2007 se na tratích objevili i další staťbulci, a nyní již máme docela solidně obsazené startovní pole, a já věřím že závodníků z řad stafordšírských bulteriérů bude časem zcela jistě víc.

Pokoušela jsem se zjistit, kolik staťbulů má k dnešnímu dni licenci a jsou tedy oficiálními závodníky. Dopočetla jsem se 7 ti staťbulíkům (snad jsem na nikoho nezapomněla). V Čechách aktivně závodí dvě závodnice, na Moravě máme nyní dva závodníky a tři závodnice. V plném počtu se bohužel zatím na dráze nesetkali, historicky nejvyšší zastoupení plemene SBT

bylo na Mistrovství Čech v Litomyšli 2007 a to rovní 4 závodníci (dva psi a dvě feny). Nyní mají licenci rozběhnuty další dvě feny a je i několik nadšenců, kteří běhají, ale licence zatím nemají.

Jak už bylo řečeno, stafordšírský bulteriér je pes, kterého nadchne jakákoliv činnost, je neúnavný, temperamentní a do všeho jde po hlavě. Problémy můžou vzniknout např. Při přehřátí (krátká morda není na vedra a námahu zrovna to nejlepší), ale naštěstí jsem se s kolapsem na coursingu z důvodu dýchacích problémů zatím nesetkala. Proto můžu všem majitelům

coursing jako sport a současně zábavu pro jejich staťbula jen doporučit. Není moc věcí, které mé psy dokáží spolehlivě unavit, ale coursing je jednou z věcí u níž mám jistotu, že skutečně po skončení budou opravdu odpočívat. Samozřejmě by měl být dostatek vody, v případě teplého počasí i odpovídající chlazení např. Mokrými ručníky. Po doběhu je nezbytné psa „vychodit“, ale jinak nepotřebují žádný speciální přístup či zacházení.

A jak běhají zrovna mí psi? U nás doma žijí dva závodníci – pes Obi-Wan Kenobi Daffodil Yellow, který závo-

dí již od r. 2006, a fenka Wolf Lady Fransimo Bohemia, která splnila licence v r. 2007 a je nyní také závodnicí. Obísek se se střapcem na dráhách MS seznámil v 8mi měsících a hned od prvního tréninku mi bylo jasné, že tohle je ta pravá zábava pro něj. Je to taky jediné místo, kde mu dovoluji chovat se jako šílenec, protože on má na coursingu místo mozku střapeček a tak je zcela zbytečné po něm cokoliv chtít. Po dosažení potřebného věku vyběhal licenci, a několik měsíců byl v MS jediným závodícím stafordšířským bulteriérem. Nebylo marné mít doma několikrát pohár za vítěze plemene, ale chápejte – není to ono. Proto jsem s obrovským nadšením uvítala běhajícího soupeře Casiuse, který je nyní Obískovým trvalým parťákem. Nutno říci, že Obís má výhodu vyšší výšky, nižší váhy a i delší doby závodění, a proto je většinou lépe hodnocen. Rozhodně je běh v páru psů pro pozorovatele lepší než běh jednotlivce. Je možno sledovat jakým způsobem pes uvažuje, jak je schopen přechýst trať a jakou je schopen vyvinout maximální rychlost. Obís je jeden ze stafíků, kteří při běhu nařikají – pokud mu střapec uskočí před nosem a zdá se mu, že soupeř jej dostihne dřív, přímo řve a dokáže se vybičovat k úžasné rychlosti. V killu většinou předvede efektivní přemet či kotoul – jen aby byl střapec jeho. Ve chvíli kdy zakilluje a střapec se přestane hýbat – okamžitě ho přestává zajímat. Ovšem odvléčí ho zpátky do auta je problém téměř neřešitelný, protože on chce vždycky ještě. Za jeho největší úspěch považují 3.místo ze všech psů na klubovém závodě O Pohár společnosti Unicar, kterého se účastnilo 50 psů. K dnešnímu dni je Mistr Moravy a Slezska 2006, Mistr Čech 2007.

Lady běžela poprvé pár metrů tréninku ve svých 3 měsících, a přestože nechápala co se po ní vlastně chce, s paníčkou za zády střapeček dohnala, a společně jsme ho i zakously. Postupem času se i u ní vyklubala závislost na střapci, ale přece jen je mezi

ní a Obískovi rozdíl téměř 10 kg a tak není problém ji spacifickovat. Licence splnila v r. 2007 a již má za sebou i pár závodů. Je to „slečinka“ a tak při běhu v páru s Obísem nechá veškerou práci na něm – on šťve a ona nadbíhá ... a nechá si střapec do cíle většinou dohnat. Tam mu zákeřně sebere střapec a snaží se s ním zmizet. Proto není ideální když běhají spolu psi jednoho majitele, a i Lady má nyní v MS soupeřky, se kterými může poměřit své síly. V párovém běhu s jiným soupeřem než je „velký brácha“ pracuje jinak – přemýšlí, aktivně nadbíhá (na štvání většinou nemá tu správnou rychlost) a v killu se projeví pravou teriéřskou tvrdohlavostí – odmítá pustit střapec a několikrát si ho již odnášela na památku domů. Přestože její závodní kariéra teprve začala, již má titul Mistr Čech 2007.

Mám zkušenost, že případné zranění na dráze stačilo většinou ani nezaregistruje (stržené paspárky, sedřená kůže, zlomený dráp či zakopnutí o kladku atd). Přesto je vhodné psa po doběhu prohlédnout a případné ranky ošetřit. Obís je naprostý šílenec, na coursingu nevnímá nic než šustění střapce a cvakání kladek – a proto ho musím držet dál od dráhy. Jednak z toho důvodu, že neustále ječí...ale hlavně proto, že je velice inteligentní a při sledování dráhy ví kam střapec uhne a má tendenci poté příliš nadbíhat. Ovšem jeho touha po střapci je většinou silnější...a po pár úskocích střapečku se většinou poslušně vrací ke štvání – tam má jakous takous jistotu, že mu střapec soupeř nesebere.

Věřím, že se počty stafíků na coursingových drahách opět rozšíří. Všem majitelům psů, kteří nejsou typickým plemenem, které si většina z nás představí při běhu vzkazuji – nebojte se, nejde jen o eleganci či rychlost – i malý a svalnatý pes dokáže diváky na dráze zaujmout a když nic jiného – strávíte báječný den s lidmi, se kterými vás spojuje koníček! Takže vzhůru mezi nás...

JAK BĚHAJÍ WHIPPETI?

Úžasné představení plemene whippet pro nás připravila Míša Sobčáková od whippetky Claire a španělského galga Lionela z CHS Deixes

Jak běhají whippeti? Zběsile, vášnivě, radostně a s maximálním nasazením... Whippeti mají jednoduše běhání za kořistí v krvi a už několikaměsíční štěně pronásleduje vše, co se hýbe. Jsou to běhací maniaci a pár chvilék extáze na dráze by nevyměnili za nic na světě. Říká se, že whippet je pes s dvojí tváří. Je to pravda. Doma je to velmi pohodlný a milý společník jako stvořený pro gauč a postel, který je schopen většinu života spokojeně prospat v křesle. Venku

se jeho osobnost naprosto změní – jakmile se ocitne na volném prostranství neodolá a začne lovit vše co je v jeho dosahu včetně hmyzu, poletujícího listí nebo třeba igelitového sáčku, do kterého foukne vítr. Běhání za čímkoli je pro něj zkrátka smyslem života a vášní, pro kterou byl po generace šlechtěn.

Whippet patří do FCI skupiny č. X – chrti. Pro tyto psi je charakteristické, že svou kořist loví zrakem. Plemeno whippet vzniklo koncem 19. století v severní Anglii, kdy chudí horníci mezi

sebou křížili greyhoundy s teriéry (manchesterským teriérem, bedlingtonem a foxteriéry) za účelem vytvořit pytláckého psa pro lov zajíců, který by byl zároveň levnější variantou dostihového greyhounda. Cílem bylo vyšlechtit psa, který by v sobě kombinoval vlastnosti uvedených plemen – měl rychlost greye, obratnost, bystrost a chytrost teriéra a tyto vlastnosti by ideálně využíval při lovu. Whippet je nesmírně rychlý a obratný, během pronásledování zvěře dokáže velmi rychle měnit směr běhu i jeho rychlost, což je nezbytné k ulovení kořisti jakou je například zajíc. Rychlost, kterou dokážou whippeti vyvinout na oválné dráze je víc než 50 km/hod, ovšem jsou schopni takto běžet pouze na krátkou vzdálenost v řádech stovek metrů. Na této vzdálenosti musí také kořist ulovit – pokud se jim to nepodaří, zajíc zmizí v nedohlednu, protože i když není tak rychlý jako whippet, má daleko větší výdrž. Z tohoto důvodu whippetům pouze rychlost nestačí, musí u lovu také přemýšlet a spolupracovat, jinak by nemohli uspět.

V současné době se whippeti chovají ve dvou liniích – výstavní a dostihové. Psi z těchto linií se od sebe podstatně odlišují ať už vzhledem, povahou nebo stylem běhu: běh výstavních whippetů je více skákavý, dostihoví whippeti se spíše vlní a doslova plují vzduchem. Zejména v českém chovu existuje také mnoho kříženců mezi těmito liniemi, kteří však nevyniknou ani na výstavách, ani na klasických dostizích. Zatímco tak před padesáti lety mohl být pes šampionem na výstavě a ještě vyhrát mistrovství světa, dnes vyhrávají světové výstavy nebo mistrovství světa v dostizích zástupci pouze čistých dostihových/výstavních linií. V Čechách běhají

coursing pouze výstavní whippeti nebo kříženci výstavní a dostihové linie. Whippet z čistě dostihových linií na coursingových drahách nenajdete. Má to dva důvody – jednak jsou tak rychlí, že pro ně běhání na coursingové dráze představuje značné riziko, jednak je v Čechách bohužel stále ještě coursing považován majiteli dostihových whippetů za méněcennou variantu klasických dostihů na oválu. Mnoho dostihářů mi tvrdilo, že si coursingem své psy „zkazím“ – nebudou mi už pak nikdy běhat na oválu, protože si zkrátí cestu od startovních boxů rovnou do cíle jako při coursingu a neoběhnou mi ovál. To se mi však nikdy nestalo a ani neznám nikoho komu by se to kdy stalo – takže je dost dobře možné, že mezi majiteli dostihových whippetů existuje mnoho předsudků a pověr vážících se právě ke coursingu.

Na rozdíl od většiny plemen mohou whippeti jako zástupci X. FCI skupiny získat na coursingu čekatelství dostihových šampionátů, která jsou naprosto rovnocenná s čekatelstvími z oválu – národní čekatelství dostihového šampiona (CACT, CACC aj.) a čekatelství mezinárodního

dostihového šampiona CACIL. Dvojnásobné umístění v první polovině startovního pole na mezinárodním coursingu se zadáváním CACIL s požadovaným počtem bodů a absolvování minimálně čtyřech těchto coursingů v rozmezí minimálně rok a den opravňuje whippetu k vystavování ve třídě pracovní na výstavách. To je také důvod, proč zkoušejí štěstí na CACILových coursingzích lidé, kteří se svými psy nikdy coursing neběhali. Tratě těchto coursingů jsou však poměrně náročné a pro netrénované psy mnohdy dokonce nebezpečné.

Pro mě a mé whippet y je coursing příležitostí jak uspokojit štvací potřeby těchto pejsků a přitom neublížit srnkám, zajícům a jiným zvířátkům. I když whippet ví, že třepec není zajíc, běhá za ním rád a loví jej se stejnou vášní jako živá zvířata. Pro whippetu je coursing hrou na lov a má z něj stejnou radost jako kdyby pádil na poli za zajícem. Už jen příjezd autem k dráze vyvolává ve whippetech veselý štěkot a čekání u dráhy je udržuje v radostném napětí, které je mnohdy nakonec vyčerpá víc než samotný běh. Whippet se při pohledu na třepec a při samot-

ném lovu dostanou do určitého stavu extáze, při které mají jediný cíl: ulovit vše co se hýbe. Dokonce v této extázi ani necítí bolest – naši Belinku jsme jednou vypustili v parku za holuby a během 5 minut se vrátila se skalpovaným kolenem doslova staženým z kůže. Na nohu normálně stoupala, očička jí zářila z toho, že se mohla proběhnout a úplně se smála. Bolet jí to začalo až za 20 minut ve chvíli, kdy jsme jí vezli na veterinu a extáze postupně vyprchala a pak už téměř nechodila. Skončilo to 15 stehy a 2 měsíční rekonvalescencí, ale v prvním momentě kdy se to Belince stalo ani nevěděla, že má nějaké zranění.

Whippet není třeba učit za trápцем běhat, mají to v genech. Akorát při běhání na oválu, se musí naučit startovat ze startovních boxů. Ty jsou podobné boxům z jakých startují při dostihu koně a psi se při uzavření do těchto boxů cítí nejistě a bojí se – ovšem jenom do doby, než zjistí, že je po vypuštění z boxu čeká zábaava v podobě běhu za kořistí. Coursing běhají naprosto spolehlivě a bez problémů i bez předchozího tréninku. Před dvěma lety jsme jeli s našimi dvěma whippetkami na coursing a vzali jsme s sebou fenečku naší tchýně, která třebaček v životě neviděla. Mysleli jsme, že jí jeden z nás podrží a druhý jí bude ukazovat třebaec a třepat s ním a pak že ho zkusíme před Gigi pomalu táhnout. Nic takového se nekonallo, protože než na nás přišla řada, projel kolem nás třebaec a Gigi se málem oběsila na vodítku... Pak už jí stačilo jen vypustit a ona úplně předpisově oběhla dráhu a v cíli třebaček bez jakéhokoliv nacvičování zakousla. Stejný případ je moje Claire, která pochází z čistě výstavní linie. Celé generace nikdo z jejich předků neběhal,

akorát její maminka Ariadna měla dostihovou licenci. Přesto se v Claire naprosto přirozeně projeví lovecké instinkty a dnes je dvojnásobnou coursingovou vítězkou, mistryní republiky a držitelkou čekatelství Res. CACIL, Res. CACC a dalších ocenění aniž bychom s ní nějak zvlášť trénovali.

Whippet je nejinteligentnější chrt – někteří majitelé provozují se svými svěřenci agility, dokonce jsem slyšela o whippetovi, co má záchranářské zkoušky. Tím jak je whippet chytřý se může stát, že coursing „prokoukne“, pochopí jeho podstatu a někdy prostě věci překombinuje. Jsou situace, kdy je přemýšlení spíše na škodu výsledku a sníží se tak výkon psa. Mistrem v těchto věcech je naše Claire. Je to velmi zkušená coursingová závodnice a dobře ví, že pokud je třebaec tažen k plotu nebo ohradě, tak se od této překážky „odrazí“ a vrátí se tak do směru, ze kterého vybočil. Proto pokud se návnada rozjede k takovému ohraničení, je třeba zabočit směrem od něj a zkrátit si tak cestu k třebaci. Taky ví, že třebaec je tažen na lanku a že pokud ho náhodou ztratí, tak stačí jít po niti a že na jejím konci třebaček zaručeně najde. Tento poznatek se projevuje vždy když Claire uvidí lanko – v klubu MSC už proslula jako ničitel lanek, které vášnivě kulluje a podle kterých běhá ve snaze najít třebaec. Taky vykombinovala, že blížící se kladka znamená změnu směru tažení návnady. Proto je třeba před kladkou zabočit – ovšem není jasné jestli doleva nebo doprava. Šance, že se treťí je 50:50, nicméně Claire to odhadne dopředu a dočká se tak buď ovací za absolutní genialitu, nebo tím svůj běh naprosto pokazí protože běží na jednu stranu a třebaec jede na

druhou. Proto je na coursingu někdy lepší když whippet u běhání přemýšlí a kombinuje méně jako třeba naše Belinka, což mu umožní včas a správně reagovat.

Myslím, že způsob běhu whippetu na coursingové dráze ovlivňuje také jeho věk. Vidím to na svých psech i na psech našich známých. Mladí 1-2 letí psi jsou absolutní blázni a jsou schopni běžet za všech okolností a pro ulovení tlapce udělat vše i za cenu toho, že se sami zraní. V tomto věku jsou už hodně rychlí, ale ještě s touto rychlostí neumějí zacházet. Jsou tak schopni třeba narazit při venčení v parku do stromu a zabít se. Pro ně je podstatná samotná činnost běhání a lovení, ne výsledek. Starší, zkušenější psi už jsou rozvážnější, více přemýšlejší a spousta z nich se nechce zbytečně namáhat a tak ze sebe na coursingu vydají jen to, co je nezbytné k dosažení výsledku – killu. Nepoběží za každou cenu, jen aby běželi, ale spíše se snaží s co nejmenším úsilím o maximální efekt.

Velmi také záleží na povaze konkrétních zvířat. I když všichni whippeti běhají rádi, jsou mezi nimi bojovnější a méně bojovní jedinci. Na rozdíl od bojových plemen je u whippetů bojovnost chápána jako pozitivní vlastnost psa. Tato vlastnost se projeví zejména na oválu tím, že v situaci kdy někteří psi vidí že nevyhrají, tak závod vzdají a už jenom doběhnou do cíle. Jiní ale do závodění dají všechno, bojují a až do poslední chvíle se snaží tlapec dohonit přestože je ostatní psi předbíhají a vypadá to, že už nemají šanci. Takovým whippetům se kolikrát podaří úplně zvrátit pořadí psů v běhu a dokonce se mnozí z nich v dostihu umístí i když to ze začátku vypadalo, že jsou naprosto bez šance. Coursing je na rozdíl od dostihů na oválu týmový sport – psi při něm musí spolupracovat a vzájemně se navigovat, jinak by neulovili ani zajíce ani tlapce. Přesto si myslím, že se bojovnost některých psů projevuje také na coursingu, a to zejména při náročných traticích např. při CACIL Snow coursingu v Mariánských lázních. Tento coursing patří k nejobtížnějším ve střední Evropě – dráha měří kolem 1000 metrů i pro malá plemena a běhá se na sněhu, který je částečně frézovaný, částečně ponechán bez úpravy. Psi občas zapadnou až po krk do prašanu, což je pro krátkosrsté, teplomilné whippet, kteří když

vidí louži tak jí radši obejdou aby si neourousali tlapičky, velice nepříjemné. A v těchto situacích je přesně vidět, kdo to „nějak doskáče do cíle“ a kdo naopak běží jako by na zemi žádný sníh ani nebyl a běžel by s naprosto stejným nasazením za jakýchkoli okolností. Majitelé dostihových whippetů hovoří o „bojovném srdci psa“ a o tom, že kdo se s ním narodí, má z poloviny vyhráno. Po několikaletých zkušenostech se svými psy jim musím dát za pravdu. Zatímco Claire je přesně ten typ whippetu, který si třikrát rozmyslí, jestli stojí za to se namáhat a ne vždy

na coursingu poběží naplno, naše Belinka byla whippetkou, která bez běhání za tlapčkem nemohla žít a byla ochotna na dráze vypustit duši a bojovat až do úplného vyčerpání s jediným cílem – chytit tlapce.

Snad jsem vám tímto článkem alespoň trochu přiblížila běhání tohoto úžasného plemene a vztah těchto pejsků ke coursingu jako takovému. Coursing s whippetem mě moc baví, protože do něj pejsky nemusím nutit, nemusím je nic učit a oni si ho prostě užijou a vychutnají naplno, tak jako by si vychutnali běhání za zvířaty v přírodě. Ráda vidím své psy spokojené a ráda jim tímto způsobem dělám radost. Jak jste se právě dočetli, každý whippet je jedinečný, každý je osobnost, ale lásku k běhání mají všichni Tito pejsci společnou. A tak mě po sepsání těchto řádků napadá: vždyť whippet je vlastně pes speciálně vyšlechtěný na coursing! A možná je to jediné plemeno vyšlechtěné za tímto účelem na světě... a tak, milí coursingáři pokud chcete kamaráda – coursingového specialistu a mazlivou vteřku do postele v jednom – vřele vám toto plemeno doporučuji.

JAK BĚHÁ

BORDEAUXSKÁ DOGA?

Nevšední „coursingové“ plemeno nám představila Helena Rouleová, majitelka BX dog Burrita a Malvíny

Bordeauxská doga je staré plemeno a pochází pravděpodobně ze psů Alanů, psů používaných k lovu divočáků, o nichž se zmiňuje Gaston Phébus, hrabě z Foix ze 14. stol. ve své Knize o lovu: „drží svoji kořist lépe, než dokážou tři chrtové“. Používaly se k lovu velké zvěře (divočáků), k zápasům (často podle pevně stanovených pravidel), k hlídání domů a stád a jako pomocníci řezníků.

Z toho všeho vyplývá, že bordeauxská doga je pes atletický, plný síly a loveckých vášní, což můžu jenom potvrdit. Vycházka po lesích se stává adrenalinovým sportem, kdy jsem neustále v pohotovosti a připravená okamžitě odvolat oba zrzky v případě, vystřelí – li před námi zajíc, vystaví – li srnu, nebo stopují divočáka. Kvůli této vášni s nimi děláme lovecký výcvik a téměř od malička coursing.

Coursing se nám poprvé „otevřel“ na Silvestru v Rudné pod Pradědem, kde díky kamarádům převážně plemene Rhodesian ridgeback vyzkoušel Burrito v necelých 8měs svůj první běh. A jak běžel! Okamžitě pochopil o co jde a ani u killu se nedal zahanbit. Protože to mají být psi opravdu atletického vzhledu, neviděla jsem důvod, proč tento sport nenabídnout svému pejskovi, přestože mnozí majitelé bordeauxských dog s tímto sportem nesouhlasili. Já zase nesouhlasím se zahálkou u mladého aktivního jedince. Přestože u Burrita byla v roce a půl zjištěna vysoká jak DKK, tak DLK, rozhodli jsme se nenechat sportu, který pro něj tolik zna-

mená a tedy běhal a běhat bude dál, dokud mu zdraví dovolí.

Náš druhý pes – fenka Malvína si svůj první běh zaběhala v necelém roce, stejně jako Burrito i ona okamžitě pochopila o co jde. První běh běžela párový a ihned začala s nadbíháním. Od začátku běžela s plným nasazením, kill byl pro ni samozřejmostí, ovšem až poté, co jako první ke killu dorazí, „zatarasí“ tělem cestu úniku a nechá Burrita killovat jako prvního. Z čehož usuzuji, že jemu

jako vůdci její psí mini smečky dává přednost, ale přesto kořist hlídá v případě možného úniku.

Nevím, zda mohu psát za všechny bordeauxské dogy, ale ty naše dvě běhají opravdu jako by to byl jejich běh poslední, častokrát je pro mě a manžela velký problém Burrita a Malvínu ke startu dovést a držet. Většinou jsme zábavnou složkou každého coursingu, na kterém se ukážeme, protože nejednou se válíme na zadní části, jezdíme po břiše, či padáme po ústech do bláta a to vše jen proto, že pes celých svých 60kg a fenka 50kg vloží do úsilí dostat se ke střapci, běžet za ním a na konci s ním pořádně zatřepat.

Je pro mě úžasné sledovat tu dvojici, která pro běh udělá cokoliv, jak si svoje role rozdělí, jeden žene střapec, druhý nadbíhá a po běhu je pokaždé umění dostat je pryč, zvlášť u Burrita, který střapec drží tak pevně, že občas není jiná možnost, než střapec oddělit od lana.

Pro mě je naprostou samozřejmostí, že bordeauxská doga a coursing k sobě neodmyslitelně patří,

potíž je snad jen v jejich váze vzhledem k problémům dostat se s nimi ke startu a následně dostat je od killu. Jinak jsou v tomto sportu stejně dobří, jako kterékoliv jiné plemeno a dokáží vyvinout nepředstavitelnou rychlost, kterou by u nich nikdo z přihlížejících nečekal. V současné době začíná běhat další bordeauxská doga a proto doufáme, že jich bude více a více, budeme mít tak alespoň možnost srovnání a párové běhy budou o to zajímavější.

JAK BĚHAJÍ FARAONŠTÍ PSI?

Opravdu vyčerpávající pohled na běhání faraonského psa nám připravila Radka Nevěčná

Plemeno faraonský pes nepochází z Egypta (jak se jistě někteří domnívají), ale jeho zemí původu je Malta. Na Maltě je tento pes nazýván Kelb-tal-Fenek = králíčí pes z Malty. Jak již napovídá původní název plemene, je faraon zrozen pro lov králíků a jiné zvěře. U nás tento lov můžeme faraonovi dopřát nejlépe na coursingu či dostihu. Na Maltě je faraon dodnes používán především k lovu.

Faraoni jsou u nás k vidění jak na dostihových drahách, tak na coursingu. Na dostizích jsou ale hodně nespolehliví a když se jim nechce, nebo se necítí dobře, tak do cíle nedoběhnou. Jsou jedinci, které ovál baví a spolehlivě dobíhají. Ale na coursingu je jejich spolehlivost skoro 100% a většina faraonů nemá problém (i při svém premiérovém běhu) sledovat střepec a běh většinou „dotáhnou“ až do cíle. Se psy (na rozdíl od

fen) je někdy problém s napadáním, takže se můžeme často setkat s větou „tam jede ten a ten, tak já tam se svým psem nemůžu, oni by se porvali!“. Bohužel je to tak!

A jak tedy běhá? Faraon má jako „poloviční chrt“ velkou rychlost, ale zároveň také obratnost. Při změně směru ho rychlost vynese ze zatáčky, ale jeho manévrovací schopnost ho rychle vrací na správný směr běhu. Při cour-

singu není u faraonů nouze o pády a mohutné přemety, které někdy vypadají hodně strážidelně. Jejich tlapy jsou mohutné a hodně vydrží, takže většinou z hrůzostrašného pádu vyvážnou bez zranění. Svůj běh provázejí mohutným štěkotem – kdo viděl faraona před startem – ví o čem mluvím. Faraonova inteligence na coursingu je někdy až na škodu. V žádném případě nesmí vidět dráhu před svým během. Zapamatuje si převážnou část

trasy a může se stát, že odstartuje a běží rovnou do cíle, protože viděl, kde návnada končí. Při běhu využívá svých znalostí a předpokládá, kam návnada zatočí. Někdy kombinuje tak moc, až se mu to nevyplatí a běží úplně jiným směrem než návnada. Někteří faraoni to „vypilují“ tak dokonale, že s nimi páníček přestává na coursing jezdit, protože po startu běží rovně a jen po očku sledují návnadu a pak se obrátí a běží zpět stejnou trasou do cíle. Ale běh si vždy užívají na plno. Jeden z nejšťastnějších okamžiků pro mé faraony je, když je vedu na start coursingu! Takže proč jim tento krásný sport nedopřát?

Bohužel faraonů je na podobných akcích vidět velice málo. Na letošním Pharaoh fest openu si coursing vyzkoušelo hodně nováčků a štěňátek, tak se možná počet „profesionálních závodníků“ trochu rozroste.

KDY ZAČÍT...

CHODIT NA CVIČÁK

„Odborný“ článek o cvičáku a výchově psa nám připravila Lucka Řezníčková od NO Eli

Kdy začít?

Optimální doba pro vkročení na cvičák je zhruba ve 3-4 měsících věku štěněte. Je velmi důležité, aby jste v té době měli již kompletní očkování. Také by již mělo štěně být zvyklé na obojek, vodítko a mělo by slyšet na své jméno a někteří již ovládají základní povely. Určitě je vhodné předem si vyhledat příslušnou organizaci ve svém okolí, navštívit ji a informovat se na podmínky členství. Ideální je navštívit organizaci ve výcvikový den a podívat se jak takový den probíhá a co obnáší. Ve většině organizací se začátečníkům věnují instruktoři, kteří vám přesně poradí za každé situace.

Jak se vybavit první den?

První den je dobré přijít vybaven a to především s pamlsky pro psa, oblíbenou hračkou, náhradním vodítkem, obojkem a také je dobré mít s sebou misku s vodou. Vodítka je lepší mít dvě, jedno delší a jedno krátké. Delší se hodí např. na nácvik stop nebo obran v „kruhovce“, kratší zase na nácvik poslušnosti. Časem toho pes bude potřebovat více, stopovačku, předměty na stopu, postroj apod. Co se týká obojků je lepší jeden stahovací (řetízkový) a jeden klasický kožený.

Proč cvičit psa?

Cvičák je důležitý nejenom proto, abyste se zde naučili jak svého psa správně cvičit a vést, ale také proto, aby si Váš pes zvykl na cizí

prostředí, cizí psy atd. Mimo jiné je tu pro něj spousta zábavy, pohybu a poznávání, které ho nesmírně baví. Pokud Vám nestačí u psa pouze základní výchova, ale chcete aby vás poslechl za každé situace, případně chcete skládat se svým psem zkoušky z výkonu, měli byste začít navštěvovat cvičiště a samozřejmě pokud máte služební či jiné plemeno vyžadující zkoušky z výkonu.

Mít vychovaného psa je pro majitele nej-důležitější věcí v jejich společném soužití! Nepodceňujte prosím výchovu Vašich miláčků...

Využijte prostor i v nejmenším rohu. Pro teplo a teplou vodu vám stačí pouze 60 x 60 cm.

Zdroje energie:

olej, plyn, solární energie,
tuhá paliva a teplo z přírody

Výkonový rozsah:

od 1,5 do 20 000 kW

Programové stupně:

100: Plus, 200: Comfort,
300: Excellence

Systémové řešení:

perfektně sladěné
produkty

Dva v jednom: kompaktní kotel Vitodens 333 vám nabízí výhody kondenzačního závěsného kotle Vitodens 300 s vysoce hodnotným nabíjecím zásobníkem TUV. V jednom zařízení tak máte vysoký komfort tepla a teplé vody pro jedno bytové nebo dvou bytové rodinné domy. S výškou pouze 140 cm se Vitodens 333 perfektně hodí jako topná centrála na půdu pod šikmou střechu nebo do výklenků. Šířkou odpovídá Vitodens 333 běžným kuchyňským modulům. www.viessmann.cz

VIESSMANN

climate of innovation

KDYŽ SE ŘEKNE „COURSING“!

*Nevšední pohled na coursing „očíma pořadatele a účastníka“ napsala Věrka Kapátková
z CHS Rašaja z Čech*

Když se řekne slovo coursing hodně lidí vyvalí oči a neví co to je:: Plno majitelů pejsků ví o co jde a vzpomenu si, zda to toho jejich bavilo, či nikoliv a dokáží o tom říci nějakou tu historku. Několik stovek jedinců, (asi čtyři) dokáže povídat o tom jaké to jsou závody a kde že všude se svým pesanem byli. Mezi ty patřím i já, ale navíc mám to, že se mi vybaví Primátorská hráz v Litomyšli nebo třeba přívratská sjezdovka. Tam totiž se svou dlouholetou kamarádkou pořádáme coursingové závody pro další majitele psů, které toto běhání baví.

Velmi jednoduše se řekne “pořádáme“, ale co to znamená v našem případě? Do září běžícího roku musíme nahlásit termíny o které máme zájem na rok nadcházející. O termínech musíme předem informovat i majitel pozemku, aby náhodou nebyla dráha obsazena. Poté co se dovíme, zda termín prošel u dostihové a coursingové komise, tak je tak tři měsíce klid. No a pak již to jde dobře, napíšeme asi dvacet dopisů: o sponzoring, návrh smlouvy z majitelem pozemku, prosbu o povolení obci na jehož katastru pozemek leží, žádost o povolení veterinární správě, smlouvu s veterinářem, žádost na městský úřad o propagaci a ještě nějaké další, které si vyžádá, kterýkoliv z těch-

to subjektů. Až se nám vše vrátí s velkým ANO, tak vyrobíme propozice a čekáme, kdo se nám přihlásí, mezitím sháníme rozhodčí, techniku, motorku, občerstvení, stoly, igelitovou pásku, kolíky, rozdvójky a rozbočky, odpadkové koše, diplomy, ceny, dojedeme pro sponzorské dary, zjistíme, že veterináři zaplatila manželka zahraniční dovolenou a tak sháníme jiného, neb ten náhradní, kterého nám doporučil ten se kterým máme smlouvu, se nemůže dostavit v 7.00 na přejímku, mezitím ještě volají z firmy, která má dodat ceny, že 60 ks těch zlatých nemají, neb jsme objednali ty levné a zřejmě jsme nebyli jediní a tak řešíme další, jiné také ne moc drahé. Občas zajedeme na Primátorskou hráz a zjišťujeme, že koňské závody před námi změnili překážky a sedliště proto musí být jinak. A stále že to není posekané. Na to nám našťvaný traktorista odpoví, že jeho traktor má také jen čtyři kola a že on ví co má dělat. Je týden před dnem „D“ plakáty již visí a my dáváme dohromady přihlášené a začneme vyrábět katalog, pravidelně mám v počítači tak pět verzí, než je tam ta pro tisk. Při výrobě katalogu je vždy něco co dojde, papír, barva do kopírky či sponky do sešíváčky, ale otevřený supermarket to vždy spolehlivě dořeší. Po každém takovém malém úspěchu, jako

třeba lidičky čtoucí plakát na plakátnici, nebo hotový katalog či pěkná cena připravená pro účastníky, mám skvělý pocit z vykonané práce. Tabulky pro rozhodčí, cedule na nástěnku, směrové cedule, vlaječky a další nutné papíry již jsou jen slabým odvarem katalogu, ale zapomenout se na ně také nesmí.

Den před dnem „D“ poslední sumarizace toho co máme a nemáme (náhradní střapce, praporky pro startéry, desky pod papíry rozhodčích, tužky skoro pro všechny, papírky na občerstvení, označení pořadatelů, označení cesty, parkoviště, psiho koutku...) a hlavně koho máme a nemáme, neb do tohoto dne jsme vše dělali ve dvou, ale na den „D“ opravdu sami dvě nestačíme. Takže počítáme kamarády a kamarádky, kteří určitě slíbili přijít a pomoci, jen každý někdy jindy a tak je musíme spolehlivě využít. Ještě jsem zapomněla že již týden sledujeme předpověď počasí a snažíme se všemožně podplatit Sv. Petra.

Ráno dne „D“ je budíček jasný, první musí být dobře značená příjezdová cesta a tak pátá ranní to jistí.

Přejímka v sedm začíná a v osm končí, ale stále někdo volá, že jede, bloudí, a že určitě přijede. Obsluha navijáku má plné ruce práce se stavbou trati, připevňování kladek, učení motorkáře nebo dětiček natahování kůže. Naši dobrovolníci mají také velkou chuť do práce, ale bohužel je nutné je nějak směřovat a řídit, aby ta práce byla ku prospěchu všem a tak jak je potřeba. V devět již stojí sedliště, je natažená trať, přejímka skončila, občerstvení funguje, běhy opraveny snad ke spokojenosti všech a může se začít. A začínáme, dalo by se říci, že vše běží jak na drátku, pesani radostně štekají při spatření střapce, páníčci si dopřávají dopolední kávu, sem tam někdo chybí v sedlišti, ale vše spokojeně běží do té chvíle než se zveřejní první body. Pak vznikne var. Tato část je nejmenší příjemná a tak na ní odmítám vzpomínat. Mám k tomuto dvě konstatování. S mírnou nadsázkou lze

říci, že je coursing krasobruslení a stejně jako tam pád, tak zde je zřejmý jen nedoběh a stejně jako si krasobruslař nemůže stěžovat na kvalitu ledu, když na něm bruslí i ti ostatní tak ani majitel psa by to neměl dělat, stěžovat si dráhu. A pokud toto někdo nebere, tak si vzpomeňte jak to chodí na výstavě. Seberete posudek s oceněním a také se neptáte rozhodčího proč rozhodl zrovna takto a nechcete zdůvodnění. Komu se nelíbí rozhodování rozhodčích ať si udělá zkoušky a může být spravedlivý podle svého v rámci pravidel.

Den „D“ je vždy nápor na nervovou soustavu kohokoliv kdo má cokoliv z tohoto dne na rozhodování, ať již je to organizace či obsluha techniky, nebo zodpovědnost za výsledky pesanů. Jedinou odměnou jsou spokojené usměvavé tváře majitelů psů a návštěvníků. Jiná odměna zde neexistuje. A bohužel stačí jeden naštvaný, křičící majitel a hned se vše dělá hůř. Ať se snažíme jak snažíme při počtu 120 běhu za den nestačíme skončit dřív než v 18h. A pak po zapsání všeho do licencí, napsání diplomů se objeví majitel, který oprávněně protestuje. Vše je nutné vyřešit a tak se zpozdí i to předávání cen. Ani se nedivím, že se každý hned jak převezme licenci, cenu a diplom sebere a jede domů, zamrzí pak však, že když předám cenu zlatému retrívrovi, tak již jsme tam sami.

Po předání poslední ceny ještě uklidit areál, poděkovat všem co se dobrovolně za párek podíleli na celém dnu a čekat na odezvu, zda přece jenom někdo někam nenapíše, pokud v dobrém potěší, pokud v špatném jsme nuceni se zamyslet, zda a jak to bylo a zda to nešlo udělat lépe. Ještě vyúčtování, zase si nezaplatím naftu a to kopírování asi také ne, ale to tak bývá. Mě aspoň běhají psi a vím, že jinde je to podobné a tam zase přijedu já a budu si užívat krásného coursingového dne.

A co Vy, co se vybaví Vám, když se řekne „coursing“?

MISTROVSTVÍ EVROPY 2007 FCI V COURSINGU

Nádherou reportáž z nejvyšší coursingové události v Evropě nám, díky osobní účasti, připravila

Věra Malátková z CHS Rašaja z Čech

Letošní ME pro nás nebylo zase až tak úplně vzdálené neb bylo cca 1000 km (podle toho kdo kde v ČR bydlí) ve Švýcarském Lotzwilu. Z České republiky se vydala sice málopočetná ekipa, ale přesto úspěšná. O tom však až nakonec ..

Víkend 22-23. 9. 2007, kdy se ME konalo na to však nestačil a tak většina českých účastníků vyjždí již v pátek v ranních hodinách neb do 18 h musí být veškeré poplatky zaplacený a to za opravdu všechny přihlášené, jinak mají čeští chrti smůlu a nepoběží žádný. Přesto, že jedeme opravdu slušným autem a s navigací dorážíme až v 18.15 hod. Naštěstí nejsme jediní a máme štěstí že vedoucí české ekipy má dost finančních prostředků, aby to za nás včas odevzdala. Na místě jsme mile překvapeni neb nejen, že máme vyhrazené místo pro českou výpravu, ale každý dopravní prostředek má za 10 Euro na noc dostatek místa, jak na auto a stan, vejde se i altán nebo stany dva. Po postavení stanu jdeme obhlédnout to velké campové městečko a zjistit, kde co je. Také jsme si za 5 euro zakoupili cosi jako program, sice na kvalitním papíře a v pěkných deskách, ale bohužel plný chyb, takže téměř nepoužitelný. Jsme na klasické dostihové psí dráze s nekonečným zájmem, která však slouží pouze jako zázemí pro celou akci. Běhat se bude na dvou drahách – žluté a červené – které jsou na rozlehlých loukách u areálu V 19.30h nás čeká slavnostní zahájení. Je opravdu důstojné, jsou nesený vlajky zúčastněných států, představení jak vedoucí jednotlivých výprav tak i rozhodčí a funkcionáři. V společenském stanu má každá výprava svůj označený stůl.

Já však bohužel po 48 hod bdění padám únavou a se setměním již spím. Vzhledem k tomu, že veterinární přejímka byla v pátek pouze do 18h, musím se dostavit na veterinární přejímku ráno od šesti do sedmi hodin. Vstávám za tmy a rozespalou

Ulinku vláčím z teplého spacáku k veterinární prohlídce a v duchu si říkám, zda jsem jí tam neměla nechat a vzít jen modrý pas. Tak to by neprošlo! Po kontrole pasu, zda je pes očkovaný, tak jak má, dochází ke kontrole „tatu“ nebo „chip“, po odškrtnutí v listině, se nás ujímá jeden ze dvou veterinářů, postavím psa na zvednutý sokl a mimo kontroly zubů, očí, prohmatání páteře, kontroly nohou i polechtání mezi prsty a dalších tělesných proporcí musíme i běhat tam a zpět cca 10m Pak teprve jsme propuštěni My však musím s Ulinkou znova ve 12.30 hod, neboť jí ještě nejsou dva roky

a tak před druhým během musí znovu na veterinární kontrolu.

Čas letí velmi rychle již je půl osmé a vedoucí ekipy dostává rozpis běhů. Začíná se v 8.30 hod na obou drahách současně na červené začínají Azavaci, pokračují španělští galgové, greyové, maďarští chrti a uzavírají sloughi. Na žluté začínají barzovové, pokračují deerhoundi, polští chrti, vlkodavové a pro tento den naši dlouhosrstí vipeti, kteří byli na žádost majitelů mimořádně připuštěni ke startu, přestože proti tomu byl ze strany některých vedoucích ekip vznesen protest.

Na obou drahách je postaven nekonečný naviják, tažený cca 230 cm nad zemí a z něj přes dlouhý provaz tažena návnada, která je z kůže a při tažení létá nad zemí. Poskakuje sice jako zajíc, ale také do výšky jednoho metru, což asi zajíc nedokáže.

Dochází i k problémům, kdy se jednomu barzovi omotala návnada kolem nohy, či azavakovi kolem krku, ale běhy jdou rychle za sebou a platí pravidlo, co běh to cca 3 minuty. Číslo běhu, který právě běží je zveřejněno kousek od startu, vždy v barvě dráhy. V sedlišti opět kontroluji „tatu“ či „chip“. Nám je přisouzen až 49 běh na červené dráze, ale bohužel k dráze se ze psem nesmí! Protože sebou nemám obvyklou hordu dětíček jsem nucena být s Ulínkou stále a tak buď spí ve stanu a já popíjím kávu a nebo chodíme po campu a prohlížíme čím kdo jezdí na coursing a jaké dokáží majitelé svým miláčkům zajistit prostředí, aby měli před během klid. Mezitím se dozvídám, že náš grey Šotek byl v rozběhu rozepsán s fenkou maďarského chrtá. Jakékoliv protesty majitelů nepomáhají, pořadatelé jsou ochotni se bavit pouze z vedoucím ekipy, ta to naštěstí vyřeší a tak Šotek nakonec běží sám a k maďarské chrtici přidali jako soupeře azavaka, který však není bodován. Na start jdeme včas a Ulínka na dráze 900 metrů odvede svůj standardní výkon, proto je mé překvapení po zveřejnění výsledků obrovské, 230 bodů a čtvrté místo. Velká je radost i z hodnocení dlouhosrstých vipetů o kterých se pochybovalo, zda vůbec obodování budou, protože Romík získal v absolutním pořadí třetí nejvyšší počet bodů za první kolo. Smutek nad tím, že naše fenka polského chrtá, která běhá naprosto spolehlivě, to po 100 metrech vzdala a stále uvažování jak to bylo, že naši dva azavaci získali „D“.

Do druhého kola máme běh 175 s fenkou, která je na místě třetím a nakonec také třetí byla. Bohužel

Ulínce utekla a ta ztratila návnadu, nakonec jí sice našla, doběhla, ale bodový zisk 223 bodů jí odsouvá v konečném pořadí až na 11. místo. Výsledky druhého kola pochopitelně zveřejněny nejsou a tak netrpělivě čekáme od 16ti hodin kdy skončilo běhání druhých kol na vyhlášení výsledků v 17.30. Program je dodržen a opravdu v půl šesté začíná slavnostní vyhlásování. Bedna má 6 míst a tak se vždy začíná od šestého místa. První jásot z českého tábora zazní při vyhlásování druhého místa psů – azavak náš Gogo je druhý, další řev barzoka Héra na třetím místě a pak dojetí křik a pokus o zpěv státní hymny, dojatý pohled na stoupající českou vlajku na stožár. Fenka deerhouna Svata-vy Mikešové stojí na místě nejvyšším. Naše radost nezná mezí, co vyhlásování plemeno to někdo na bedně, a pokračujeme dál, grey Šotek na místě čtvrtém, pak se naše radost mění v rozhořčení, je volán vedoucí české ekipy a je mu sděleno, že byli špatně spočítány výsledky u deerhounů a že bude vyhlásování výsledků znova a tak se ocitá původně první fenka na místě druhém, trochu tím zapadá i šesté místo našeho vlkodava. Sloughi se bohužel na bedně neumístili ani jedna a tak pro nás vyhlásování vítězů končí.

Ještě se sluší dodat, že naše barvy v neděli hájili tři psi – afgán a dva vipeti z čehož afgán stál na bedněna šestém místě. Všechny výsledky již byli v pondělí na adrese: <http://www.coursing-europa-meisterschaft.ch/> a tak se můžete přesvědčit, jak to vše dopadlo. Mě velmi těší, že Romik v konečném součtu bodů z obou kol dostal v sobotu nejvyšší ocenění ze všech psů, přesto, že běžel nikoli 700m jak se na vipeta sluší, ale 900m jako velcí psi.

V neděli nás čekala cesta domů a tak jsem jen ráno obešla dráhu a nafotila zařízení dráhy. Doma jsem pak zjistila, že z celého ME nemám jedinou fotografii běžícího chrtu, ale třeba si uděláte aspoň trochu obrázek jak to tam vypadalo z mých fotografií campu, navijáku i zázemí.. Koneckonců, běžících psů budou mít oficiální fotografové na stránkách určitě dost !

V každém případě jsem ráda, že jsem se na tuto cestu vydala, byla to neopakovatelná zkušenost a také zjištění, že u nás, kde je coursing naprostou popelkou, bohužel i mezi psími sporty, umíme udělat pěkný kvalitní závod na stejné úrovni jako bylo toto mistrovství Evropy, které je vlastně vrcholem tohoto sportu na světě, neboť mistrovství světa se v tomto sportu neběhá. Příští rok je ME

ve Švédsku a v roce 2009 bude v České republice v Mariánských lázních.

O kvalitě naší výpravy ať si udělá každý obrázek sám z výsledkové listiny, já jsem na naše pesany moc hrdá! Na co hrdá nejsem je přístup k naší reprezentaci, když jsem viděla ekipy ostatních států, které měli aspoň stejná trička, ruská ekipa dokonce i bundy, všechny vlajky svého státu, Němci plno malých vlaječek, tak jsem si připadala jako naprostý ztracenec v dobře jedoucím vlaku. O tom kdo po přihlášení byl nominován jsem se dověděla z e-mailu a teprve po té co jsem obdržela e-mail od vedoucí české ekipy, tak mi došlo, že jí je. Píšu o tom proto, že při večerním posezení jsme toto konstatovali všichni, máme chuť dávat tomuto sportu a svým pesanům peníze, čas, nadšení..., ale pokud jde o reprezentaci, tak je nutné, aby toto dělal ten který nás ve světě zastupuje: ČMKU ! Pochybují však, že někdo z nich věděl, že nějakí čeští chrti reprezentovali na nějakém ME.

Přesto všechno ve mně zůstává nadšení pro vše co jsem viděla a zažila a pokud to jen trochu půjde, pojedu i příští rok – však Švédsko není za oceánem...

Soutěž k sežrání

Autoprofi
& Matějovský

Jezbínská 933 • 551 01 Jaroměř
www.a-profi.cz

Škoda
FABIA **1x**

14x krmivo na celý
rok ZDARMA

4000x
hračky

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA: „Kolik 500g sáčků s krmivem BONO Banket se vejde do zavazadlového prostoru výherního vozu ŠKODA Fabia?“ (zavazadlový prostor bude zaplněn pouze do výše zadního platu).

PRAVIDLA SOUTĚŽE: 1. Odpovězte co možná nejpřesněji na soutěžní otázku.

2. Vystříhnete čárové kódy z výrobků BONO, PETTY nebo IMPULS, přičemž součet hmotností výrobků ze kterých budete čárové kódy vystříhávat musí být minimálně 11 kg.

3. Čitelně vyplňte své kontaktní údaje (jméno, příjmení, ulice, číslo popisné, město, směrovací číslo, telefon, případně e-mailovou adresu), vložte spolu s čárovými kódy do ofrankované obálky a zašlete na adresu pořadatele.

Soutěž probíhá od 1. září 2007 do 31.března 2008.

Odpovědní zásilky zašlete na adresu pořadatele Soutěže k sežrání:

- v České republice: KSK BONO s.r.o, P.O. BOX 31, 552 03 Česká Skalice

- ve Slovenské republice: POPULAR s.r.o., areál RD, 900 46 Most pri Bratislave

Více informací na www.kskbono.cz

O POHÁR STAROSTY, RADSLAVICE

Upřímný a úsměvný článek o prvním závodě III čtvrtletí roku 2007 u MSC připravila Andrea Švábová od PRT Benika a „dvounohého maskota MSC“ batolátka Matese

Mezi závody a psaním tohoto článku utekla už spousta času. Vzpomenout si na nějaké detaily, co konkrétního se mi líbilo či nelíbilo, to už by bylo asi poměrně náročné. Navíc když se akce MSC vyznačují bez výjimky skvělou organizací, super přístupem organizátorů k nám účastníkům, množstvím nadšených pejsků a fajn lidiček, krásnými bohatými cenami, atd. Jsou to prostě Super akce.

Ale přece jen se najdou dvě věci, které nám všem v souvislosti s tímto závodem utkvěly v paměti. Tou první byl skvělý počín MSC tahat na závodech současně dvě dráhy. Ten, kdo to vymyslel, si zaslouží jedničku. A tým MSC pak jedničku s hvězdičkou za super úžasnou koordinaci obou navijáků. Neuvěřitelná rychlost závodu, minimální prostoje, i my profíci a staří harcovníci jsme užasle zírali, jak to frčí. Bylo přihlášeno na 100 psů a končilo se v jednu nebo ve dvě? Už si přesně nevzpomínám.

Jen tak matně se mi honí hlavou, jak sedím u auta, hlídám Matesa a vykecávám se s Míšou od Kačenky, že bychom mohli urvat něco času na pěknou procházku. Ale najednou zírám, že to asi nepůjde, vždyť za chvíli zase běžíme. Škoda, že je řádem omezený počet závodníků. Věřím, že by MSC zvládlo jednu tolík pejsků.

Tou druhou věcí je pak aféra, která se rozjela chvíli po závodě. Obvinění, kterými se kdosi snažil očerňovat dobré jméno MSC a nám všem pokazil náladu a radost z coursingu. Je smutné, že se najdou lidi, kteří v coursingu vidí něco víc než jen zábavu a super vyblbnutí pro svého hafana. Alespoň tak se dívám na coursing já: jako na zábavu. Kdyby MSC

pořádalo jen tréninky, jezdím tam stejně nadšeně, ne-li ještě nadšeněji, než na závody, protože by nedocházelo k tomu, že Barči a celému týmu hází pak někdo klacky pod nohy.

Snad už je všechno za námi a já i celá naše smečka přejeme MSC, aby na své cestě rozdáváním radosti a super zážitků našim čtyřnohým kamarádům narazili na co nejmíň blbců. Vždyť na světě je nejtěžší právě srážka s blbcem...

Těšíme se na Vás na další akci...

O POHÁR STAROSTY, 7.7.2007 – RADSLAVICE

Krásné a pravdivé zhodnocení bodovacího závodu nám připravila Monika Pelišková od dalmatína Enrico Bazuk Raul „Ričiho“

Jako obvykle byl tento závod zaplněn během několika málo dní, možná dokonce hodin, ale HURÁÁ, my s Ričem jsme tam.

V pátek večer před závodem píše Lucka od borderáků Draka a Merlina, jestli může s klukama s námi a tak jedeme opět plně naložení. Vyjíždíme po půl 7 ráno z Blanska a protože kolem Přerova je samá objížďka, na místo se dostáváme těsně po půl 9. Teta Bára už byla nervózní a dost lidiček vůbec nedojelo, tak ještě že jsme to stihli, docela hrozilo, že opozdilce nepustí na start. Podle mě je to tak v pořádku, v Litomyšli taky kdo dorazil o víc jak půl hodiny pozdě, měl smůlu a mohl už jen trénink. A pokud nastane nějaká nepředvídatelná náhoda, existují telefony na omluvu a domluvu. Počasíčko docela ušlo, slunce svítilo, ale nebylo velké teplo, jen foukal opravdu silný a otravný vítr, který dělal problémy zejména organizátorům, pro-

tože všechno lítalo a ani peří nebylo potřeba. Poprvé se běhalo na dvou navijácích a jak se vychytají poslední mušky, bude to skvělé. Bylo to vidět už teď, protože obě kola závodu i všechny licence byly odběhané kolem jedné hodiny, a to je rekordní čas. Riči běžel první kolo kolem 10 hodiny a měl super partnerku v argentinské doze Taře. Oba vystartovali skvěle, ale najednou se jim střápec ztratil. Neviděli ho ani psi, a ani lidé (po hledání jsme našli), střápec už byl hodně odrbaný a prostě nebyl v trávě vidět i když oba psi a zejména Riči ho opravdu dlouho hledali. Průprava ze slídění z loveckého výcviku byla vidět :o). Dostali jsme možnost opakovaného startu po navázání nového střapce a teď ani jeden z pesanů nezaváhali.

Riči běžel nádherně a krásně kiloal, bez košíku mu to opravdu jde. Tara se držela seč mohla, ale protože šlo o druhý běh v krátké

Foto: Pes Jíra

době, v druhé polovině trati už jí docházeli síly. Přece jen je to molos a má větší tělesnou hmotnost. Přesto si vedla statečně, doběhla do cíle a taky si ulovila střapeček. Riči se jí evidentně moc líbil, protože Natali říkala, že většinou dost prudí a na Riče nezavrčela ani jedinkrát. Druhé kolo měl Riči původně běžet s briardem, který však kvůli zranění nedojel. Dostal náhradní partnerku opět Tarušku a původně měl s nimi běžet trojkový běh ještě novofunland Oryn. Ten běžel nakonec sólo, protože by jim asi nestačil a tak Riči běžel opět jen s Tarou.

Těsně před druhým během, měl Riči menší konflikt s RR Alexem, asi se mu nelíbilo, že se Rič dostal moc blízko. Ještě že je Alex takový jaký je a v podstatě dělal jen bububu. S jiným psem by vše nemuselo dopadnout tak dobře, přece jen má RR skoro 2× takovou váhu jako Riči. Přestože to vypadalo dost dramaticky,

a mohlo dopadnout děsivě, ani jeden z kluků neměl ani škrábanec. Prostě jen kupa vzrušení, aby se předvedli, jací jsou chlapáci. Riči vše ustál a na běhu se to celkem nijak neprojeвило, běžel pěkně i pěkně kiloval. Druhý běh byl vyrovnanější, oba psi běželi moc pěkně a bylo vidět, že o dráze střapce usilovně přemýšlí. Po závodě běhali minidráhu i mimísci, takže si pěkný den užívali všichni.

Závod byl skvěle připravený, vítězni jedinci si odnášeli krásné poháry, medaile a spoustu cen od firem BONO a Biomil a moc pěkné diplomy. Možná bych jen uvítala trochu více klidu a pohody vždyť jde jen o zábavu pro pejsky i lidičky, bylo to kapku hektické a nervózní. Navíc všichni jsou rádi krtici, ovšem ruku k dílu zapojí jen málokdo. Takže myslete na to všichni, jak se chováme a jestli svým chováním nepřiděláváme pořadatelům práci. Příště na viděnou.

VÝSLEDKY – O POHÁR STAROSTY, RADSLAVICE

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
am. kokršpan	Joey	pes		Michaela Klechová	148	1
am. kokršpan	Pure Cranberry Lady	pes	A	René Gabriel	123	1
angl. kokršpan	Fik	pes		Vendula Machurová	160	1
AST	Trinity	fena		Katka Masárová	158	1
arge. doga	Tara Perro Pelea	fena	A	Natálie Janulíková	153	1
bulteriér	Xandros Gucci Wild Famy	pes	A	Marie Šustková	143	1
barzoi	Charyzma Chwili Polot	fena	A	Alena Portešová	75	1
belgičák	Ardens Malimit	pes	A	Anna Chytilová	160	1
border col	Dick White Head Tennant	pes	A	Lucie Gabrielová	160	2
border col	Morecambe Bohemia Alké	Pes	A	Vendula Machurová	159	2
border col	Ares Fitmin	pes	A	Renáta Libová	160	3
dalmatin	Enrico Bazzi Raul	pes	A	Monika Pelišková	158	1
ESP	Sahara	fena		Petr Kroča	160	2
faraonský pes	Bahir al Ghazal Farafra	pes	A	Radka Nevěčná	153	1
foxtiér dr	Gata Polomené Hory	fena	A	Nikola Marková	162	1
foxtiér hl	Jacob Boramo Sole	pes	A	Dana Novotná	158	1
IW	Baruch Baruc Really Irish	pes	A	Pavel Jansa	160	1
IW	Baboo Really Irish	fena	A	Lenka Pařízková	165	1
IW	Berika z Lenexu	fena	A	Daniela Mrázová	157	3
IW	Berenika Irská legenda	fena	A	Daniela Mrázová	158	2
kříženec	Čert	pes		Petr Chramosta	158	1
kříženec	Rony	pes		Alena Janalíková	157	2
Kříženec	Gary	Pes		Melanie Novotná	155	2
kříženec	Špek	Pes		Petra Kutková	158	1
leopard	Fatima Šumicí křídla	fena	A	Leo Hahn	164	1
leopard	Falco Šumicí křídla	pes	A	Jiří Mateja	156	2
leopard	Andy Carmen Moravia	pes	A	Radim Holub	150	3
leopard	GArret Šumicí křídla	pes	A	Alena Esslová	158	1
maďarský chrt	Vágtázo Cirkusz	pes	A	Jindřich Studený	168	1
hl pinč malý	Aramis Golden World	pes	A	Nikola Marková	166	1
hl pinč malý	Eveline Bohém Peter Sen	fena	A	Nikola Marková	159	1
MOK	Artez zo Sitnianskych vrchov	pes	A	Julie Mikulková	164	1
novofund pes	Oryn od Bílého zámku	pes	A	Nikola Marková	160	1

parson rus ter	Douglas Mandylyon	pes	A	Alexandra Felixová	172	1
parson rus ter	Fox Meadow's Aprils Skies	pes	A	Andrea Švábová	170	2
parson rus ter	Kristy the Killer	fena	A	Michaela Balková	166	1
pumi	Colette Lady Domikar	fena	A	Nikola Marková	168	1
RR	Rusty	pes		Pavla Gašpárková	151	1
RR	Amon	pes		Eva Handlová	150	2
RR	Rodrigéz	pes		Pavla Hrbková	148	3
RR	Dasty	pes		Šárka Pastyříková	145	4
RR	Maggie	fena		Tomáš Cín	148	1
RR	Adam z Putimských vrchů	pes	A	Kateřina Péluchová	153	1
RR	Amal z Adarova dvora	pes	A	Jana Danišovská	148	2
RR	Golet Darma	pes	A	Petra Hodaňová	148	3
RR	Fibi Saranga	fena	A	Marek Čechák		N
RR	Heila Saranga	fena	A	Hana Tichá	130	7
RR	Querida Ropotamo	fena	A	Patrik Dronski	147	6
RR	Conny Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	150	5
RR	Eržika Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	156	4
RR	Benguela Sedmý vršek	fena	A	Patrik Dronski	156	3
RR	Heidy Saranga	fena	A	Jan Nábělek	157	2
RR	Bessy Saranga	fena	A	Jan Nábělek	158	1
SBT	Casius Zdenbeky Czech	pes	A	Radek Šefraný	159	1
SBT	Obi-Wan Kenobi Daffodil	pes	A	Petra Videcká	159	2
SBT	Wolf Lady Fransimo Bohemia	fena	A	Petra Videcká	164	1
tr pudl	Cassey Romy's Choco	pes	A	Věnceslava Šlechtová	165	1
šarpej	Castlon Crease Pei	pes	A	Eva Holoubková	80	1
VOK	Sorbon	pes	A	Vendula Maloňová		N
VOK	Faira ze Svobodova dvora	fena	A	Renata Palová	152	1

VÝSLEDKY DOPROVODNÝCH SOUTĚŽÍ

Nejlepší chrti	Vágtázo Cirkusz	1. místo
	Baboo Really Irish	2. místo
	Babit al Ghazal Farfra	3. místo
Nejlepší nechrti	Douglas Mandylyon	1. místo
	Fox Meadow's April Skies	2. místo
	Cassey Romy's Choco	3. místo

CAMP 2007

JAK HO VÍDÍ „TÝM E.M.A.N.“

Miloučkův a upřímně psaný článek o Coursing campu 2007 připravila Evča Handlová

Na camp jsme vyrazili v **pátek** 3.8. z Prahy já, Majklik + Am (RR)a Nio(bulík) a teta Domča s Gezánkem(RR).Amíček byl zaskládanej v kufru, Ní pood nohama spolujezdce a Gza se vyvaloval na Domči :-) na zadních sedačkách... Přijeli jsme k mým rodičům do Staráku, najedli se maminčina výborného obědku a frčeli o pár kilometrů dál na chajdu do Staré Vody u Světlé Hory – cca 5 minut jízdy od dráhy v Rudné. Vybílili jsme se a padli únavou po cestě.

V **sobotu** ráno jsme postavili stany na zahrádce (neb chatka není nafukovací a s pejskama, co měli přijet bychom se nevešli a pánečkové své miláčky venku samotné spát nenechají :o) !!!). Kolem poledne dorazila Renča s Fáčkem (VOK) a po obědku jsme vyrazili na dráhu na 1.trénink. Nína běžela poprvé v páru - s bulterierkou. Fenečka byla lehčí a tak Níně zdrhla, ale malá to nevzdávala a cupkala než narazila na koňské koblížky, tak si pár zobla a fičela ke killu, ten byl opět dokonalý :-). Gezánek běžel taky mooc pěkně a byl tak natěšený že z něj byla Domča téměř na infarkt :-) ! Po coursingu jsme chvíli pokecali s lidičkama kt.byli ubytovaní na penzionku v Rudné a odjeli jsme na chatu.

V **neděli** jsme jeli na 1. výcvik poslušnosti - vedla ho Marta od RR Centíka, a jí patří obrovské dík za podporu a důvěru kt. do nás vkládala. Amošek cvičil celkem dobře až na odložení, v tom mi - byť ho má parádně zmáklé- nechtěl zůstat. Nio a Gezánek cvičili s pánama v „začátečnických“. Bylo moc fajn že pořadatelé campu mysleli na lidi, kteří. chtěli se svými psíčkama skládat zkoušky – ZOP a ZZO a proto rozdělili skupiny na začátečnický, kteří se učili „jak správně vůbec pejskovi dávat povely, jak a kdy chválit atd“ a pokročilý, ty kteří jdou na zkoušky. Tito se vyložene připravovali a trénovali si „zkouškové cviky“ !Cvičili se také obrany a někteří psi byli fakt dost dobří, úplní profíci ! Po cvičáku jsme si jeli na chajdu odpočinou a večer jsme si dojeli na Harmonii nejen poklábosit ale taky spakat grilované masíčko, které bylo pro účastníky campu příchystáno :-) ! Bylo to MŇAMOZNÍ ! Někteří se dokonce pustili i do kostí , že Reni !

V **pondělí** se běhal další trénink, bohužel pro Amíčka poslední, neb si při prvním běhu ošklivě rozřízl tlapku... Zjistila jsem to podle obrovské kaluže krve pod jeho tlapkou... tlapinku jsme mu ošetřili a už měl chudáček malej až do konce kempu po běhání, výletování a dovádění s pejskama... :-(! Konečně za námi na chatu taky dorazila Dany s vlkodavkama :-) A odpole jsme se jeli všichni obyvatele chaty -bez Amakoupat na Hartu... Hartu navštívili i ostatní účastníci kempu, neb počasí opravdu vyšlo a bylo nádherně teplounko, někdy až moc a opravdu se nedalo než skočit do vody ! Ještě že ta Harta tady je :-) !

Úterý bylo opět cvičící... Pejsani procvičovali a doplňovali vše ke zkouškám a Matinka radila co kdo má zlepšovat či čeho se vyvarovat. V 19.h byl lovecký výcvik, kde se Nio poprvé setkala s barvou, liškou i opeřenci ... musím hrdě říct že šla úplně perfektně :-) !!! Lovecký výcvik nám nejprve předvedli profíci – Marta s Centíkem, Renča s Falou a další a poté

jsme šli my, někteří psi viděli poprvé lištičku, někdo si poprvé líznul krve z prasete, ale nakonec všichni „prvňáčci“ překonali sami sebe a po barvě – krvi – šli jako profíci a ani mrtvých chlupáčů se nebáli. Lovec-kému výcviku mají myslím dveře dokořán !

Středeční coupling se také vydařil, všichni hařici si zaběhali dosyta a pěkně se unavili. Poté spousta pejsků musela odpočívat a připravovat se na čtvrtěčnou zkoušku ZZO. My se na chajdě vyvalili na deky na sluníčko a mezitím co si psíci hráli, my si u kafičky poklábosili, prostě pohodička .

Spousta našich kamarádů ve **čtvrtrek** šikovně zkoušku zvládlo, někdo s odřenýma ouškama, ale „je to v kapse“ a všem úspěšným mooc gratulujeme !!! V **pátek** jsme se zase koukli na zkoušky ZOP , kde opět vesměs všichni přihlášení uspěli a pak jsme jeli na výlet na Andělskou na Anaberk- jela s námi i Bonyňka(RR)s Verčou a Radom a Ladka s Ronym (RR) a Venda s Afrou (RR). Rony se zamiloval do Ní-ny a tak ji pořád obletoval a olizoval ouška a krčík... malá byla úplně mokrá.. to byla asi předzvěst že nakonec budeme mokří VŠICHNI.... Když jsme se

z Anenského vrchu vraceli chytili nás slejvák jakej sem snad nezažila.. Opravdu, takto mokrá jsem snad nebyla... Rozhodli jsme se že si za takové to zmoknutí zasloužíme oběd a jeli jsme do penzionku Mariana na luxusní mňamku ! Večer se opět popí- jelo, klábosilo a žerynkalo na penzionku ve společ- nosti všech coursingářů !

V **sobotu** jeli jsme na trénink-poslední a Níny nejvy- dařenější. Nechali jsme ji běžet samotnou a celou dráhu... Nejprve bleskový start, pak trochu zpoma- lovala a pak začala vystavovat střapeček, číhala, ale zase se rozjela a konec byl fakt dojemný, neb jí téměř všichni lidé co na běh koukali povzbuzovali, volali „běžžž“ a drželi palce a jakmile naše hěrečka zakillovala tak všichni začli tleskat :-))) ! Po tréninku se účastníci supr kempu začli pomalu rozjíždět do svých domovů –někteří jeli až do Prahy, jiní do Opa- vy, Zlína atd.... Prostě na kempu byli lidé z různých koutů nejen naší republiky ! Myslím že je úžasné jak pejskové dokáží spojit a zkamarádit lidi, kteří by se jinak nikdy nepotkali !

Děkujeme Barči a celému MSC za super campík a příjemně strávený týden :-)) !! Jsme rádi, že můžeme trávit dovolenou s tak velkou „rodinou“ :o) !

COURSING CAMP 2007

„Tijuška diktovala a panička Pavla Uhlíková nám vše přetlumočila“ aneb Coursing camp očima maďarské ohařky Tiji a její smečky..

Na letošní camp jsme se hrozně moc těšili. Měli jsme ho strávit společně s naší milovanou Seilinkou. Bohužel osud tomu chtěl jinak.... a když mi ještě v dubnu Barča říkala, že se potkáme na campu s novým prckem, mávla jsem nad tím rukou. Ovšem opak byl skutečností.

„Jak to, že už je ta panička doma? Nějak brzo dneska ne, no nevadí, stejně jí poskáču a přivítám jako vždy. Jen by mne zajímalo, na co vytahuje ty obří tašky a proč si tam přendává věci z té dřevěné truhly. Ona se i s pánečkem někam chystá, a mě určitě chtějí

nechat zase dole u báby a dědka. Tak to teda ne. Já chci s vámi.“ Vzala jsem si do papuly vodítko a přinesla ho paničce, aby jí třeba nenapadlo zapomenout mě doma. „Vypadá to nadějně, oni do těch velikých tašek balí i mé mističky. Tak to vypadá na super výlet.“

Vezli mě několik hodin autem a jelikož jsem byla moc ráda, že mně vzali sebou, tak jsem se jim tam ani nepoblinkala. Náhodou mi udělali i pár zastávek abych se mohla protáhnout a vykonat potřebu. „Už jsme tady, no hurá, je támhle je velikej zrzavej , to bude určitě Pepíno, na kterého se panička moc

těšila“, vyrazila jsem z auta a hned se seznamovala. Byla tam taky moc sympatická teta Barča, která mě hnedka opusinkovala a říkala mi princezno. To já moc ráda. Vzápětí se objevila další velká zrzka a to rovnou od sousedů ze Slovenska. Ale Bonyňka na hry moc nebyla. Šla jsem to tedy zkusit na toho největšího ze všech, který se pořád schovával opodál. „Nu co, zkusím to a při nejhorším mě panička zachrání“, řekla jsem si a rozeběhla se k němu. Ale tohle jsem ještě teda nezažila. On si nechtěl ani hrát a ani na mě nevrčel. No asi mi to nebudete věřit, ale on vypadal, že se ze mě pozvrací ! Jmenoval se Alex a i přes svou velikost to byl hodný chlap. Večer mne nechali páničkové dlouho vzhůru tak, jsem jim na oplátku ukradla pár těch dobrůtek, které si připravovali na grilu. Jo hlad je hlad!!

V sobotu ráno jsme se šli všichni společně vyvenčit a páničkové při tom rozlepovali jaké si papíry na stromy a snad na všechny sloupky, které jsme potkali. Taky se zastavovali u každého domu a vyptávali se místních domorodců. Snažili se najít ztracené vižlí miminko jak jsem se později dozvěděla od zkušenější Bonyňky. Ale já pořád tušila, že to není to nejzajímavější z celého dne. A měla jsem pravdu!! Tolik čtyřnohých kamarádů a tolik tet a strejdů, kteří se na mě dívají, volají na mě a dávají mi pusinky. Jo tohle bych si nechala líbit pořád. Ostatní účastníci se pomalu sjížděli a v tom jsem slyšela, jak panička řekla to magické slovo. Šťrapeček. „Co to je, kde, já chci taky, no tak honem“, a v tom jsem ho uviděla. „No to je něco a za tím fakt můžu běžet a ty mi za to nevynadáš? A můžu to i zakousnout? No to je snad sen. Paničko děkuji moc moc moc a už pojď ať mi ho ti ostatní psi úplně neožužlají.“

Jsem prostě skvělá, chytila jsem ho hned na poprvé a nenechala si ho utéct. „Proč pustit, vždyť je můj, já si ho chytila neee nechte mě“, a to je ta nespravedlnost.

Kdyby si ho chytla panička, tak by si ho určitě nechala. Tak jsem jí aspoň pořádně chtěla naštvat a štekala jsem a štekala, co mi hubička stačila. A stálo to za to. Mohla jsem běžet ještě jednou. "Ale co to, co tady se mnou dělá ta šedivá slečinka? Ale to máš smůlu holka, ten střapeček je můj!!" a taky byl. Ani mi nevadilo, že mě navečír nechali samotnou na pokoji. Spíš naopak byla jsem za to moc ráda. Krásně jsem se rozvalila do peřinek a po prvním dnu usla jak miminko.

"Já vám dám poslušnost, hrát si budeme a to povinně všichni". Výcvik poslušnosti bych teda raději nechala těm zkušenějším ale panička se nedala odbýt a že když se řekne cvičit, tak se bude cvičit. Tak teda jsem jí udělala radost a předvedla krásné přivolání. Všem se to moc líbilo a říkali o mně, že jsem šikulka šikovná. Nechápu proč, vždyť jsem to přeci udělala za piškotku. Ale co. Další výcvik, který si na nás pořadatelé campu připravili, už byl mnohem zajímavější. Teda aspoň pro mě jako pro správného lovce. "Co to máš, proč to tak smrdí, je a to je chlupatý, a to si fakt můžu očuchat?". Tak asi tak probíhalo mé první setkání se zdechlinkama. To jsem ještě netušila, že je další dny budu muset brát do papulky a nosit paničky. Jsem to ovšem ohařka

šikovná a navíc mi s tím vším pomáhal můj veliký kamarád Sorbonek. Akorát teda ta zrzavá příšera co jí říkali liška mi teda fakt nesedla a tu jsem ani neochutnala. Byla to opravdu sranda a navíc jsem konečně přišla na to, proč mám tak šikovně citlivý čumáček. Ty mrtvolky jsem ucítila vždy na několik metrů a krásně jsem je donesla až k paničce. Jen jsem se nedočkala vysvětlení, proč měla panička úplně mokré oči, když jsem jí z rákosu přinesla tu velkou kačenu. Vždyť je to snad samozřejmostí nebo ne? Měla z toho ta moje opatrovnice takovou radost, že mi tu kačenu do rákosu schovala ještě jednou. Ohař se ve mně zkrátka nezapře a tak jsem tam skočila po hlavě a přinesla jí znova. No a to už se panička doslova rozplývala blahem. Dostala jsem výborné odměny a šla jsem se proháňet s ostatními.

A vlastně takto úžasný byl celý náš týdenní výlet. Běhala jsem si za střapečkem, cvičila jsem se zkušenými chlupáči, objevovali jsme krásy severní Moravy, hráli jsme si na honěnou, jezdili se koupat, občas jsem likvidovala pánečkům nervy ale nakonec jsem se k nim vždy večer přitulila v posteli a byla strašně moc šťastná, že mě vzali sebou.

Za rok se na Vás všechny opět moc těším..

COURSING CAMP

„Jiný pohled“ na coursing camp od Andrey Švábové od PRT Beníka

Když tak člověk prochází jednotlivé články Tlapek, nemůže si nevšimnout, jak jsou nabité pozitivitou. Jak všichni píší, jak se jim tam líbilo, co se jim tam líbilo a tak podobně. A tak jsem se rozhodla, že se na to kouknu pěkně z druhé strany a napíšu, co se mi na Coursing Campu nelíbilo. :)

Tak za prvé. Nelíbilo se mi, že jsem tam v prvé řadě nebyla. :) A to je fakt k vzteku, když tak sedím nad programem campu a jen se užírám, co všechno jsem propásla. Co naplat, ve stejném

termínu už roky jezdíme na rodinou dovolenou na Ramzovou. Je to sice hned za rohem, ale tradice je tradice.

Tak se koukám na program a čtu: poslušnost a ZOP. A už se vidím, jak mi Beníček poslušně capká u nohy a oddaně na mě kouká a jak ke mně přichází rozhodčí a gratuluje k úspěšnému složení zkoušek. Místo toho ve stejném čase odchytávám Matesa, který prchá na silnici nebo pod vlak, páčím Benovi z tlamy tenisák, klábosím s kamoškou o tom, jak ty děcka rychle rostou. Nejlépe tohle všechno najednou.

Koukneme znovu do programu „Trojboj“... To zní úžasné, i když Ben nesnáší vodu a já běhání, do toho bychom šli nadšeně a pořádně si to užili. Ovšem reálně to vypadá tak, že mám Matýska na zádech, Bena na bederáku, a šlapeme po lesích kolem Ramzové po linii opevnění.

Hlavní součástí campu je samozřejmě coursing!! Tak alespoň ten jsme si lehce užili na jednom tréninku. Ale jsem ovšem opět nespokojená, podruhé tedy! Trénink byl tak rychlý, že jsem si sotva stačila zdrbnout s kamarády a už jsme jeli domů.

A našťavaná můžu být potřetí, protože jsem ráno zrušila obědy v domnění, že to nestihneme, ale dojíždíme přesně. A já musím vařit. Ach jo. Takže co se mi vlastně nelíbí na Campu? No vlastně jen to, že jsem tam nebyla. A když tam jsem na otočku, jsou MSC tak super organizovaní a rychlí, že si to ani patřičně neužiju.

Takže asi vlastně jen tak dál, ať jsem hlavně z druhého důvodu našťavaná co nejčastěji. :)

informace
ČERNÉ na BÍLEM

JAK vybírat kvalitní krmivo pro Vašeho psa?

příště...

TORZE 1.díl

Přetocení (neboli torze) žaludku je jednou z největších nočních můr pro všechny majitele především velkých plemen psů a psů s hlubokým hrudníkem. Veterinární lékaři rozlišují dvě formy tzv. dilataci, což je naplnění žaludku plynem a torzi tedy natočení spojené s přetocem žaludku. Torze úzce je velmi závažná, a to zejména z pohledu rychlosti postupu onemocnění. Mrtvé vede až k šoku s následnou smrtí. Úmrtí nastává po pohybu okolo 33%.

Jak vzniká dilatace popř. torze u psa?

Zkmená potravina se dostane do žaludku, kde se v závislosti na několika faktorech mohou začít tvořit plyny. Hlavním faktorem tvorby plynů se logicky stává samotná potravina. Kvasným procesem nejvíce podléhá strava složená z velkého množství obilovin a malého množství kvalitních bílkovin. V důsledku naplnění žaludku plynem se poté jeho objem výrazně zvětší a tím pak tlačí na ostatní okolní orgány. Omezuje se průtok krve, žaludeční stěna se nedostatečně prokrvuje a srdce přestává efektivně pracovat. Nastává šok v důsledku selhávání kardiovaskulárního systému. Torze způsobuje stejné problémy, ovšem navíc dojde k různým výmknům stupni přetocení žaludku a tím se uzavře vstup a výstup z žaludku. Přesné příčiny torze jsou stále předmětem zkoumání a dohadů.

Systém prevence však již dělá dobu tvorby ucelený systém bodů:

- ➔ pokud můžete nekrmíte psa, jehož předci trpěli torzi
- ➔ krmte psa v malých dávkách, dvakrát až třikrát denně
- ➔ krmte kvalitními nasekanými kvasitelnými granuláty, tedy granuláty:
 - ✦ s vysokým obsahem kvalitních živočišných proteinů
 - ✦ s nepříliš vysokým množstvím obilovin
 - ✦ s vysokou stravitelností a nízkou schopností bobtnat
- ➔ nezkrmuje již nakaženou potravou (delší dobu namočené granuláty apod.)
- ➔ nemechejte granulátovou krmiva s běžnou stravou
- ➔ zamezte stresu a omezte pohyb psa min. 1 hodinu před a 2 hodiny po krmení

Ovšem ani při absolutním dodržování těchto pravidel nelze pravděpodobnost vzniku torze vyloučit. Je pouze takto riziko výrazně omezeno. ...Jelikož - nezkrácený článek čtěte na firstmate.eu

Krmivo FirstMate je těžší!

Krmivo FirstMate neobtěžní!

Vzhledem k vysokému obsahu živočišných proteinů (100-160g čerstvého masa na 100g granulí) je krmivo FirstMate hutnější než převážná většina konkurenčních značkových krmiv. Díky tomu Vám umožňuje krmít objemově menší množství granulí a tím

PŘEDCHÁZÍ TORZI!

Nedochází tak k přemnožení bakterií a kvasným procesům zapříčiňujícím vznik plynů v žaludku. V důsledku toho se jeho objem nezvětšuje, krmivo zde nezůstává delší dobu, naopak se plynně postupně odvaluje z žaludku do...

...A PROČ?

Protože FM obsahuje vyšší množství kvalitních živočišných proteinů a výrazně menší množství obilovin oproti většině značkových konkurenčních krmiv. Jak již bylo řečeno právě obiloviny jsou příčinou vzniku plynů v žaludku. Navíc FM využívá jediný systém vakuum injektáže rybního a kuřecího tuku, minerálů, vitamínů a enzymů do vnitřní struktury granulí za nízkých teplot na konci výrobního procesu. Zmíněné složky tedy nejsou pouze nastříkány na povrchu granulí, ale jsou obsaženy v celé hmotě. Tím zamezují v maximální míře nežádoucímu zkuřnutí tuků oxidacími procesy. Kvalita FirstMate byla oceněna zařazením na prestižní top seznam vysokoakostních a dlouhodobě bezpečných krmiv nezávislým americkým recenzentem Whole dog journal... wholedogjournal.com

Vyzkoušejte si to také! A srovnajte Vaše krmivo s FirstMate!

Vzorky krmiv použité v testu jsou nutričně i cenově srovnatelné.

FIRSTMATE
Likvidátor kožních problémů

Potravinové alergie

obiloviny vejce mléko

Podíl masa

ve 100g krmiva

neznačkové krmivo	5-10g
značkové krmivo	10-60g
FirstMate	100-160g

.....více na www.firstmate.eu

Nejvýhodnější

Dárek ke každé objednávce

Nejlepší

Chovatelský program

Pro věrné zákazníky z řad registrovaných chovatelů máme připravený speciální program výměr. Blíží informace Vám na vyžádání velmi rádi zašleme. Odborné poradenství zdarma.

Nejrychlejší

Dodání

Veskrze zboží skladem dodáváme běžně do dvou pracovních dnů. Neváhejte nás kontaktovat. Velmi rádi Vám poradíme a pomůžeme s výběrem krmiva na míru pro Vašeho psa.

Nejlevnější

PRAHA - rozvoz **ZDARMA** nad 500 Kč
ČESKO - zastávkou na dobrou. Balné zdarma. Poštovné do 25kg 129 Kč.
Poštovné ZDARMA - pro stálé zákazníky.
SLOVENSKO - zastávkou na dobrou. Balné zdarma. Poštovné do 25kg 129 Kč.
Připravujeme zaslání po EU.

Velkoobchod-Maloobchod

FirstMate.eu - Obchodní Centrum Růže Roztylská 2232, Praha 4 - metro Chodov
Poradenství a objednávky: +420 777827779
Objednávky: +420 603330002
Email: info@firstmate.eu, www.firstmate.eu
Distributor: MaxMassive s.r.o.
IČ: 27188329 DIČ: CZ 27188329

nově otevřený internetový obchod

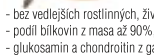

Přírodní kanadské krmivo pro psy v potravinářské kvalitě

garance až 160g čerstvého masa ve 100g krmiva

JEDINEČNÁ ŘADA ULTRAPRÉMIUM

Alcoři ceny platí do 31.12.2007

- bez vedlejších rostlinných, živočišných produktů, sój, barviv, chem. konzervantů
- podíl bílkovin z masa až 90%, stravitelnost 82-94%
- glukosamin a chondroitin z garnátů, krabů a žraločích chrupavek a MSM
- ultraprémiová hypoalergenní řada bez obilovin
- 4 druhy aktivních enzymů, probiotika
- prebiotika

FirstMate Potato&Fish ORIGINAL - pacifický sled a bramborové vločky
Hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech velikostních rázů vhodný zejména pro alergie či jako prevence a léčba kožních, trávicích a dalších zdravotních problémů

FirstMate Potato&Fish LARGE BREED - pacifický sled a bramborové vločky
Hypoalergenní formule pro štěňata velkých a obřích plemen od 6.měsíce a pro dospívající a dospělé psy glukosamin a chondroitin z krabů, garnátů a žraločích chrupavek a MSM pro zdravé klouby

FirstMate Potato&Fish PUPPY - pacifický sled a bramborové vločky
Hypoalergenní formule pro štěňata všech velikostních rázů, kojící-březí leny a psy v zátěži ideální poměr Omega 6: Omega 3 v poměru 1,4:1 pro maximální energii, zdravotní srst, kardiovaskulární systém

FirstMate Potato&Fish SENIOR - pacifický sled a bramborové vločky
Hypoalergenní formule pro kastované psy, psy s nadýhovou a seniory při zachování vysokého podílu živočišných bílkovin (70%) pomáhá dosáhnout ideální hmotnosti

FirstMate Lamb&Potato - novozélandské jehněčí, bramborové vločky a hnědá rýže
Hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech velikostních rázů Obsahuje přírodní složky - brusinky, borůvky, česnek, včelí produkty pro posílení imunitního systému

FirstMate Potato&Chicken with Blueberries - kanadské kuřecí, bramborové vločky a borůvky
Hypoalergenní formule pro dospívající a dospělé psy všech plemen při normální i zvýšené zátěži přidání borůvky jako nejbohatší zdroj antioxidantů z 600 druhů testovaných ovoce

FirstMate Lamb meal&Rice - novozélandské jehněčí s hnědou rýží

Hypoalergenní verze pro dospívající a dospělé psy středních, velkých a obřích plemen verze Large Breed Puppy

FirstMate Performance - kanadské kuřecí a pacifický sled

velikosti všech velikostních rázů, kojící-březí leny a psy v zátěži

vysoká stravitelnost, rychlý příjem energie, pohotové sacharidy

FirstMate Maintenance - kanadské kuřecí a pacifický sled

pro dospívající, dospělé psy středních, velkých a obřích plemen při zvýšené zátěži

posiluje imunitní systém, pomáhá dosáhnout ideálního osvalení

FirstMate Trim&Light - kanadské kuřecí a pacifický sled - dietní

pro seniory, kastované psy a psy s nadýhovou

SKOKI Active - kanadské kuřecí a pacifický sled

pro dospívající, dospělé psy středních, velkých a obřích plemen ve zvýšeném režimu

SKOKI Large Breed - kanadské kuřecí a pacifický sled

pro štěňata středních, velkých a obřích plemen od 6.měsíce, pro dospělé psy při běžné zátěži

balení	MOC	Akční cena v Kč	Cena v Sk
3 kg	380,-	370,-	481,-
7,5 kg	950,-	860,-	1129,-
15 kg	1655,-	1490,-	1935,-
3 kg	395,-	370,-	481,-
7,5 kg	985,-	875,-	1162,-
15 kg	1690,-	1540,-	1990,-
3 kg	405,-	370,-	481,-
7,5 kg	1009,-	919,-	1194,-
15 kg	1720,-	1570,-	1990,-
3 kg	370,-	370,-	481,-
7,5 kg	945,-	860,-	1117,-
15 kg	1585,-	1445,-	1877,-
3 kg	465,-	370,-	481,-
7,5 kg	950,-	860,-	1129,-
15 kg	1655,-	1490,-	1935,-
3 kg	435,-	390,-	506,-
7,5 kg	1060,-	950,-	1234,-
15 kg	1760,-	1590,-	1990,-
18,18kg	1355,-	1244,-	1590,-
18,18kg	1379,-	1265,-	1643,-
7,5 kg	685,-	625,-	812,-
15 kg	1220,-	1120,-	1455,-
20 kg	1560,-	1435,-	1864,-
7,5 kg	685,-	625,-	812,-
15 kg	1145,-	1050,-	1364,-
18,18 kg	1355,-	1240,-	1590,-
7,5 kg	685,-	625,-	812,-
15 kg	1020,-	952,-	1236,-
18,18kg	1100,-	990,-	1286,-
18,18kg	1100,-	990,-	1286,-

...akční ceny platí pro registrované zákazníky firstmate.eu

PHARAON FEST OPEN 2007

*Krásnou reportáž očima pořadatele nám připravila Jana Kydalová od portugalského podenga
Dolce Vita Kontrapunkt*

Předposlední srpnový týden měli návštěvníci různých míst Hrubého Jeseníku možnost pozorovat skupinky lidí s podivnými ušatými tvory. Menší děti „ona zvířata“ nejčastěji tipovaly na srnky, kozy nebo klokany. Dospělí lidé vytušili, že jde o nějaké psy, a rozdělili se do dvou skupin. Některým se bezvýhradně líbili, jiní nad nimi ohrnovali nos a pronášeli nelichotivé poznámky. Ale na to jsou již majitelé faraonů, cirneců a podengů zvyklí.

Akci z mezinárodní účasti Pharaoh fest open pořádá Klub faraonských psů každoročně. Letos se uskutečnil již počtvrté v Rudné pod Pradědem v areálu Jezdecké školy Amír ve spolupráci se Sdružením moravskoslezského coursingu. Pro účastníky byl připraven celotýdenní atraktivní program, který zahrnoval tréninky coursingu, horskou turistiku a vyvrcholil víkendovou Speciální výstavou a Klubovým propagačním coursingem.

Klub faraonských psů sdružuje několik plemen primitivních chrtovitých honičů pocházejících ze zemí kolem Středozemního moře: faraonské psy z Malty, sicilské chrty, ibizské a portugalské podengy. Jejich majitelé jezdí do Jeseníků skutečně rádi, a tak jsme očekávali vysokou účast. Navíc se nám podařilo zajistit na posuzování výstavy maltského rozhodčího pana Harryho Vellu, takže není divu, že účast vystavovatelů byla rekordní – 59 psů z několika zemí. Přestože

předpovědi počasí nebyly příliš optimistické, počasí nám nakonec docela přálo a přes noční bouřky a deště se ráno obvykle vyčáslilo a program tak nebyl nikterak narušen. Rozhodčí pan Harry Vella přicestoval již ve čtvrtek. Ubytovali jsme jej v Lázních Karlova Studánka i s manželkou, která si výlet do České republiky nenechala ujít. V pátek dopoledně jsme i s nimi absolvovali tradiční výstup na Praděd, abychom jim přiblížili krásy Jeseníků. Výlet měl velký úspěch.

Sobota 25.8.2007 se již odehrávala v soutěžním duchu. Rozhodčí pan Harry Vella byl velmi spokojen s kvalitou předvedených psů, překvapil ho vysoký počet a vyrovnanost psů v jednotlivých výstavních třídách. Proto bylo posuzování a vybírání těch nejlepších opravdu těžkým oříškem a rozhodovaly skutečné maličkosti, jak sám později přiznal. Po skončení výstavy jsme měli hodinku na přesun do hotelu Paramon v Suché Rudné, kde byl pro účastníky Pharaoh festu připraven velkolepý raut. Kromě vynikajícího občerstvení čekala na přítomné ještě i přednáška Harryho Velly o kynologii na ostrově Malta a o faraonských psech zvlášť. Tito psi jsou totiž ve své domovině stále využíváni jako pracovní psi – pomocníci farmářů, a to v roli ochránců zemědělských usedlostí a loveckých psů. Tradičně se s těmito psy loví zejména divocí králíci, proto musí být vytrvalí, obratní a musí vydržet pracovat několik hodin v horkém klimatu. Králíci jsou loveni štváním, pokud se jim však podaří schovat do kamenitých nor, potom i s pomocí fretek. U nás žádné takové lovy není možno praktikovat, neboť štvání je zakázaný způsob lovu, a tak umožňují naši majitelé těmto psům vybit svůj lovecký pud alespoň na klasické dostihové nebo coursingové dráze.

O tom se mohl každý přesvědčit již v neděli 26.8.2007, kdy v areálu Jezdecké školy Amír proběhl Klubový propagační coursing. Již od

rána se rozléhal areálem a okolím nepřeslechnutelný štěkot. Lov je totiž největší vášní těchto plemen a před samotným odstartováním závodu a v průběhu něj nebylo téměř slyšet vlastního slova. Teprve až všichni odběhli první kolo a alespoň částečně ukojili své lovecké choutky, situace se trošku uklidnila. Coursingu se zúčastnilo 21 psů a jednotlivé běhy následovaly svižně po sobě, takže již v poledně bylo doběháno. Ještě se rozdělili ceny a sponzorské dárky, poslední společná fotka a pak už se areálem nesl jen hláhol loučení, který pozvolna utíchal, až ztichl úplně a zanechal po sobě jen hlouček vyřízených organizátorů, kteří si konečně mohli úlevně vydechnout.

Pharaoh fest open 2007 skončil, ať žije Pharaoh fest open 2008! Čili zase za rok na stejném místě a ve stejnou dobu, přátelé! Těšíme se na Vás!

PHARAOH FEST OPEN 2007

– RUDNÁ POD PRADĚDEM

18.-26.8.2006

Velice pěkný a vše říkající článek o Pharaon festu 2007 nám připravila Radka Nevěčná, majitelka faraonů Bahirka a Asalé

Klub faraonských psů pořádá každoročně Pharaoh Fest Open. Ten letošní se konal po roční pauze opět v Rudné pod Pradědem v areálu Jezdecké školy Amír ve spolupráci se Sdružením Moravskoslezského coursingu. Termín připadl na víkend 25.-26.srpna 2007. Již tradičně přijeli někteří účastníci festu týden před jeho konáním, aby se mohli zúčastnit buď naplánovaných „dogtrekkingů“ po Jeseníkách nebo s vlastním programem. Jeseníky nabízejí spoustu možností k individuálnímu vyžití a o program nebyla tedy nouze. Počasí nám letos přálo a turistické výlety se všem vyvedly k největší spokojenosti.

V úterý 21.8. pro nás Sdružení MSC uspořádalo trénink coursingu. Trénink byl pod areálem Jezdecké školy Amír a louka byla daleko od silnice, což byla výhoda hlavně pro začínající běžce. Při chystání dráhy se poznalo, který pes už ví o co jde (ti to dávali najevo svým hlasitým štěkáním) a na druhé straně byli štěňátka a psi, kteří se aktivně coursingu nezúčastňují – ti přihlíželi a přemýšleli, proč ti jejich „kolegové“ tak vyvádějí. Nicméně se v nikom nezapřela pova-

ha faraona, takže nakonec se i neznalci přidali ke štěkání. Byli jsme překvapení, že návnadu natahovala motorka – na to nejsme při trénincích zvyklí. Jako první přišli na řadu ostřílení závodníci, kteří se již nemohli střapce dočkat. „Profíci“ běhali většinou ve dvojicích či trojicích, takže trénink byl ve velice rychlém tempu. Poté přišli na řadu dospělí nezkušení závodníci a nakonec štěňata – sólové běhy. Byli jsme překvapení, že všichni mají o návnadu zájem a všichni dokončili trať až do cíle. Po odběhnutí prvního kola se hned začalo běhat kolo druhé, které bylo totožné s prvním.

Druhý trénink se konal ve čtvrtek 23.8. na tom samém místě jako trénink úterní. Tentokrát přijelo víc psů, takže uštěkané faraony muselo být slyšet na kilometry daleko. Nicméně trénink probíhal podobně jako ten předchozí, opět velice rychle, s návnadou natahující motorkou. Jediná změna byla v tom, že si zkusili společný běh i přítomná štěňátka. Je vidět, že většina z nich má dostihové předpoklady, protože znovu neměli sebemenší problém v běhu a soupeři jim dodali ještě více chuti chytnout střapeček. Měli jsme z nich radost a doufáme, že na coursing nezanevrou a bude je bavit stejně jako v tento den.

V sobotu 25.8. se konala Speciální výstava faraonských psů, podengů a sicilských chrtů v areálu Jezdecké školy Amír. Účast výstavy byla velice slušná – Faraonský pes – 45 psů, Ibizský podenco – 4, Portugalský podengo – 8 a Sicilský chrt – 2. Jako první na řadu šli méně početná plemena, které posuzovala paní Ludmila Pavlíková z ČR. Faraonské psi posuzoval rozhodčí ze země původu tohoto plemena – z Malty – pan Harry Vella. Výsledky výstavy

jsou k nahlédnutí na stránkách Klubu faraonských psů – www.faraonklub.cz v sekci výstavy. V neděli dopoledne se konal Klubový coursing, kterého se zúčastnilo celkem 21 psů. Faraonů bylo přihlášeno 17 (6 psů a 11 fen), ibizských podenců – 3 (2 psi + 1 fena) a jeden Portugalský podengo - fena. Závod se konal na Amíru na naší oblíbené louce s přírodními překážkami a věží. Protože to byl klubový coursing, mohli se závodů zúčastnit i psi bez dostihové (či coursingové) licence. Jako první přišli na řadu faraoni pak ibizani a nakonec naše oblíbená portugalinka Dulča. Protože jsou faraoni při coursingu konfliktní plemeno, tak se běžel mix (pes+fena). Již tradičně šlo vše velice rychle. Když se spustila návnada pro zkušebního běžce – začal neuvěřitelný štěkot, kvílení a vzpouzení se všech přítomných psů (chudáci koně ustájení nedaleko coursingu). Faraoni jsou všeobecně hodně hovorné plemeno, ale 20 faraonů to už je moc. Nebylo slyšet slovo svoje natož souseda, takže předsedkyně klubu paní Kydalová, která vyvolávala závodníky na start, měla velice obtížný úkol – přeřvat štěkající smečku faraonů. Naštěstí se někteří psi uklidnili, takže jsme se krásně slyšeli.

První kolo bylo vyrovnané a pro rychlejší průběh závodu bylo rozhodnuto, že se druhé kolo poběží ve stejném pořadí jako kolo první. Všichni účastníci běželi krásný závod, ale v jako každém coursingu rozhodoval každý detail běhu a každý bod mohl rozhodnout o vítězi. Klub připravil ceny v podobě pohárů a sponzorských darů pro první tři psy a tři feny faraonů, první tři ibizani (mix), pro jedinou zástupkyni portugalského podenga a také pro celkového vítěze coursingu.

VÝSLEDKY COURSINGU:

Faraonský pes – pes:

- 1. místo – Bahir al Ghazal Farafra** (maj. Nevečná Radka) – 176 bodů
- 2. místo – Cathoula from Philaia** (maj. Kráuterová Martina) – 175 bodů
- 3. místo – Amenardis Farafra** (maj. Šašková Simona) – 174 bodů

FARAONSKÝ PES – FENA:

- 1. místo – Daphne Spirit of Millenium** (maj. Kutiová Jitka) – 178 bodů

2. místo – Cassiopea Spirit of Millenium

(maj. Pechancová Adéla) – 177 bodů

3. místo – Antea Bohemia Genao

(maj. Pipalová Pavlína) – 176 bodů

IBIZSKÝ PODENCO – MIX:

1. místo – Abeline Anup's Way – fena

(maj. Havlíčková Sabina) – 174 bodů

2. místo – Advent Aquila Bojnice – pes

(maj. Kopřivová Jaroslava) – 172 bodů

3. místo – Cel de Dofer – pes

(maj. Pokorný Michal) – 169 bodů

PORTUGALSKÝ PODENCO – FENA:

1. místo – Dolce Vita Kontrapunkt

(maj. Kydalová Jana) – 176 bodů

CELKOVÝ VÍTĚZ KLUBOVÉHO COURSINGU:

Daphne Spirit of Millenium

(maj. Kutiová Jitka) – 178 bodů

Letošní Pharaoh Fest Open se nám velice líbil, vše se vydařilo, potkali jsme nové kamarády a pejsany, počasí nám přálo. Bahir i Asalé mi udělali radost svými výsledky – Bahir 1.mís-to v klubovém coursingu, výstavy se bohužel nemůže účastnit z důvodu kastrace ze zdravotních důvodů a Asalé na výstavě ve třídě mladých s oceněním V4 a tréninky coursingu bez problémů. Takže už se těšíme na příští ročník festu, který bude opět v Rudné pod Pradědem koncem srpna.

Děkujeme všem pořadatelům a ostatním lidem za krásný týden s ušáky a za skvěle zorganizované akce!

SARANGA SPRINT

Krásné zhodnocení prvního rovinového závodu MSC pro RR nám připravil Mirek Holenka od Art Leonardo Helya Ridge „Garpíka“

Na tenhle závod jsme se strašně moc těšili. No, teda nevím jak Garpík, ale já určitě. Měla to být totiž naše první oficiální běhačka a říkal jsem si, co jiného prověří kondici psa, než rovinový závod, kde jde čistě jen o rychlost? Samozřejmě za předpokladu, že poběží za tím „červenobílým nesmyslem“. Věděl jsem, že Garp není žádný elegantní a technický běžec, že to rve silou a snaží se zkoordinovat co nejlip ty svoje gumové štěněčí nožičky na pružinkách. Přesto jsem věřil v úspěch, protože fyzicky byl na tom zrzek velmi dobře. Brali jsme to napůl jako srandu, setkání a pobavení se s ostatními, ale taky napůl prestižně, že si chceme vyběhat co nejlepší místo. Kdo by nechtěl vyhrát!!!

Vyjeli jsme brzo ráno, protože my ať jedeme kamkoliv, tak to máme daleko a necháváme si rezervu, kdyby se něco stalo na cestě. Naštěstí Radslavice jsou z tohoto hlediska téměř za humny. Na cestě se nedělo nic a rezervu jsme spotřebovali blouděním po okolí díky tragickému značení, které nemyslí na „cizince“

jako jsem já. Byli jsme na místě mezi prvními i proto, že jsem se pořádně nepodíval, kdy to vlastně všechno začíná. Nevadí, maloch se alespoň proběhl, vyvenčil a byl happy. Zaregistrovali jsme se, proběhlo oficiální přivítání a zahájení závodu a vše mohlo vypuknout. První nemilá věc pro nás byla ta, že pupíci běželi až nakonec, druhá, že fučel nepříjemný studený vítr a třetí, že za prvních 45 minut odběhli kvůli technickým problémům jen 2 psi. Naštěstí nepršelo... kupodivu. V té chvíli jsme

si říkali, že tam budeme do večera a Garpík to leda odšourá. Naštěstí jsou všichni organizátoři šikulky a od té chvíle to krásně odsejpal.

První „kolo“ se běželo na pískové dráze. Začínali profíci a možná proto, že to byli coursingoví profíci, tak občas hledali střípce na trávě. Základ tedy byl běžet přímo za střípcem, nikam zbytečně neodbočovat a co nejrychleji to půjde. Pak bylo vyhráno. My to zatím s Garpíkem všechno sledovali, fotili, zahřívali se v bufetu u čaje anebo blbli s ostatními štěňátky, hlavně s naším novým kamarádem z Ostravy Gregorem a jeho páníčky Monikou a Chrisem Jones. Třídrušky jsme zahajovali. Garpulína jsem na startu odevzdal Monice a já se přemístil do prostoru cíle nejen pro odchycení mého zrzka, ale aby běžel když tak za mnou, pokud by pro něj střípce nebyl dostatečným lákadlem. Garpík běžel krásně, napůl za mnou, napůl za střípcem. Před cílem trochu přibrzdil, když se střípce zastavil, tak jsem ho popohnal a zrzek doskotal až ke mně. Druhý běh na trávě byl ještě lepší. Garp letěl přímo ke mně bez zavá-

hání a byli jsme oba dva moc spokojení. Já, že mu to tak pěkně šlo a on, že mě nikde neztratil a úspěšně mě našel v cíli.

Po skončení závodu se konali ještě exhibiční běhy a to byla opravdu skvělá podívaná. Garpík si zaběhl tzv. běh Artíků, tedy běh se sestřičkami Loren, Taylor a Grétou. Lorena, která vedla, se na to v půlce vykašlala. Nakonec vyhrála Gréta, která stačila Garpíka laškovně kousnout při běhu do krku. Asi ho chtěla popohnat.

Při vyhlásování dostal nějakou tu cenu snad úplně každý. Garp se navíc mohl pochlubit stříbrnou medailí a já jsem na něj velmi pyšný, že hned při své první běhačce tak skvěle uspěl a v součtu obou běhů prohrál pouze s o 3,5 měsíce starším psem a to snad jen o psí tempo.

Děkuji Barči, CHS Saranga a všem dalším organizátorům z MSC za uspořádání takové akce. Příští rok přijedeme určitě zase!!!

SARANGA SPRINT 2007, ROVINOVÉ ZÁVODY RHODESIAN RIDGEBACKŮ

Velice pěkné a odborné hodnocení prvního rovinového závodu pro RR nám napsala Jana Danišovská od RR Amala z Adarova dvora

...celé to začalo začátkem roka po zverejnení kalendára MSC. V oficiálnych podujatiach sa objavila úplne nová akcia pod názvom „Saranga sprint 2007“ - rovinové závody pre RR. Keď boli prihlášky spustené, prihlásila som Amala do triedy profi na 250 m a v nedeľu 9.9.2007 o 7,00 hod. sme smerovali z nášho domova v Bratislave do Radslavíc u Přerova, pre nás známeho miesta konaní coursingových závodov MSC. Tentokrát netradične nás na trati nečakali žiadne kľučky...

Okolo 9,15 hod. sme prešli príjemkou a víťazili sme sa s našimi priateľmi a známymi. Taktiež sme sa od organizátora podozvedali, ako bude vlastne celá akcia prebiehať. Pôvodne sa malo štartovať v profi triede tak, že ťahač návnady nevidel na návnadu. No keďže to týmto spôsobom veľmi nešlo, trať sa o 30 m skrátila tak, aby ťahač návnadu videl počas celého úseku trate. Beh prebiehal tak, že pes bol majiteľom vypustený kúsok pred štartovacím kolíkom, kde stál štartér. Ako

náhle pes prebehol okolo štartovacieho kolíka, štartér mávol vlajkou na pokyn meračom času, ktorí stlačili stopky. Merači času boli dvaja oficiálni a jeden neoficiálny a stáli pri cieľovom kolíku. Keď pes prebehol popri cieľovom kolíku, merači opäť stlačili stopky a nahlásili rozhodkyni 2 oficiálne časy, z ktorého sa vypočítal výsledný priemer. Týmto spôsobom sa bežali 2 kolá, 1. kolo na piesku a 2. na tráve.

Celkovo psy bežali veľmi pekne, aj keď u niektorých bolo vidieť viac či menej skúsenosti praktizované u coursingu ako napr. vybiehanie zo smeru trate, očakávanie zmeny smeru návnady, niektorí si dokonca odbehli úplne mimo trate napr. do bufetu a pod. V takýchto prípadoch sme zažili naozaj kopec srandy, pretože ako bolo vidieť, ridgeback je v tomto neprekonateľný výmyselník. Zaujímavé bolo sledovať aj mladých, baby a veterán ridgebackov, ako si naozaj výborne počínali na trati. Pre nich bola pripravená omnoho kratšia trať ako u profi pretekárov, ale kto vie,

možno medzi mladými rastú budúci profesionálni dostihoví pretekári.

Pred záverom podujatia si prišiel na svoje aj súťaživý duch našich štvornohých priateľov. Umožnili sme im neoficiálne pretekať sa v spoločných behoch. Bola to naozaj paráda vidieť naraz niekoľko ridgebackov naháňať ten kúsok igelitu. Verte mi, sú to naozaj húževnatí lovci...No a na záver podujatia sa konalo vyhlasovanie výsledkov. Časy z dvoch kôl sa sčítali, spriemerovali a z výsledného času sa vytvorilo poradie psov v jednotlivých kategóriách. Každý bol ocenený vecnými cenami, tí na popredných miestach získali dokonca poháre a medaile. My sme odchádzali naozaj s množstvom užitočných i hodnotných cien. Amal totiž vyhral putovný pohár s titulom Best of Saranga sprint 2007. Tohto ocenenia si veľmi vážime.

Veríme, že i v budúcich rokoch si Saranga sprint nájde v kalendári MSC svoje stále miesto...

VÝSLEDKY SARANGA SPRINT 2007

PROFI TŘÍDA 250 M

Psi

jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Amal z Adarova dvora	14:58	14:83	14:76	1
A Ray of Light Nyathi	15:75	15:43	15:59	2
Tusani Cool Cooper	16:26	15:59	15:92	3
Cleofash Balajne	16:35	15:68	16:01	4
Adam z Putimských vrchů	16:14	16:51	16:21	5
Gary od Cykasu	17:08	15:34	16:32	6
Alex Bohemia Vampirelli	16:75	17:14	16:94	7
Tusani Cool Cash	16:00	18:79	17:39	8
Golet Darma	36:39	14:32	25:35	9
Gabozo Darma	26:70	31:67	29:18	10
Frederick Saranga	29:18	47:29	38:23	11

Feny

jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Holly Saranga	15:53	15:15	15:34	1
Heidy Saranga	15:93	15:52	15:72	2
Beawen od Kovářské hůrky	15:30	16:16	15:73	3
Tusani Ani Pink Lady	16:07	15:58	15:82	4
Gladys Saranga	16:24	15:49	15:86	5
Henessy Saranga	16:75	15:42	16:08	6
Eržika Bílé Karpaty	17:89	15:34	16:61	7
Bereniké Africký lovec	18:49	16:21	17:36	8
Fibi Saranga	18:85	16:58	17:71	9
Canny Saranga	18:85	16:61	17:73	10
Haika z Lukovského dvora	17:58	18:54	18:06	11
Tusani Cool Coral	24:27	17:83	21:05	12
Connie z Tikovického vršku	17:58	N		13
Anis od Jizerních mokřin	19:46	N		14
Borgia Mary Kay	47:46	N		15

JUNIOR TŘÍDA 200 M

Psi

jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Hero z Údolí Rožnova	25:81	15:99	20:86	1
Huckleberry z Údolí Rožnova	26:47	15:39	20:93	2
Herry z Údolí Rožnova	25:42	16:99	21:20	3
Djuba-Lee-PePee von..	40:26	15:63	27:94	4

Feny				
jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Dardara Ranua	45:95	15:23	30:59	1
Arnika Wandellmere	26:50	N		2
Artemis Wandellmere	46:47:00	N		3

VETERÁN TŘÍDA 150 M				
Psi				
jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Back Bílé Karpaty	13:22	12:96	13:09	1

Feny				
jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Bessy Saranga	12:51	12:52	12:51	1
Conny Bílé Karpaty	15:07	12:14	13:60	2

BABY TŘÍDA 70 M				
Psi				
jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Aston od Křižan. potoka	7:92	7:49	7:70	1
Art Leonardo Helya Ridge	9:16	7:95	8:55	2
Foluke Kibwana Slunce života	52:99	17:07	35:03	3
Gregory Gamba	12:56	N		4

Feny				
jméno psa	písek	tráva	výsl. čas	pořadí
Aisha od Křižanského potoka	7:63	7:65	7:64	1
Charlie Saranga	8:70	7:11	7:90	2
Art Garbo Helya Ridge	10:38	7:47	8:92	3
Art Taylor Helya Ridge	9:66	8:62	9:14	4
Art Loren Helya Ridge	14:21	8:27	11:24	5

ZÁVĚREČNÉ SOUTĚŽE „BEST OF BEST“

Best profi sprinter Amal z Adarova dvora
Best junior sprinter Hero z Údolí Rožnova
Best veterán sprinter Bessy Saranga
Best baby sprinter Aisha od Křižanského potoka

BEST OF SARANGA SPRINT

AMAL Z ADAROVA DVORA

Cena útěchy „NEJROZVÁŽNĚJŠÍ SPRINTER“

Artemis Wandellmare

CENA PRO NEJMLADŠÍHO SPRINTERA

Foluke Kibwana Slunce života

BELGICKÉ MASÍČKO NA ČTYŘI ZPŮSOBY

ANEB MALIŇÁCI, TERVÍCI, GRÉNI, LAKEŇÁK

A JEJICH AUSTRALŠTÍ KOLEGOVÉ V AKCI...

Úsměvný a vše říkající článek o tréninku coursingu při klubové výstavě belgických a australských ovčáků napsala Anna Chytilová od BOM Ardense Malmít a Šárka Pastyříková od RR Dastyho

Psal se datum 22.9.2007 a mnoho lidí toto ráno vstávalo do nudného a obyčejného dne. Avšak pro všechny milovníky belgických a australských ovčáků to bylo jítro nadmíru slavnostní. V Pohořelicích u Zlína se konala velkolepá výstava právě pro tato atraktivní a pracovitá plemena. Celý areál, kde se akce odehrála, poskytoval výborné zázemí pro všechny příchozí, ať již přišli po dvou nebo přitapkali po čtyřech.

V zadní části areálu se majitelé- agilitáci urputně pokoušeli zkrotit své psy na parkuru a hnedle vedle probíhalo posuzování exteriéru psích modelů. Ale abych se konečně dostala k jádru věci: igelitová páska nesloužila pouze k ohraničení výstavních kruhů, nýbrž také neposedně rejčila po louce!

Ano správně – své místočko na výsluní si zde našlo i naše coursingové sdružení, které zde ze všech sil předvádělo onen úžasný sport – COURSING. Já, jakožto hrdá majitelka maliňáka Ardense, jsem se zúčastnila pouze jako nezávislý pozorovatel a jelikož oblast mého zájmu zahrnuje coursing, agility i výstavy, pěkně jsem se toho dne nachodila při kmitání mezi jednotlivými stanovišti. Zato má věrná kamarádka Šárka Pastyříková s RR Dastym se po celou dobu soustředila na praktickou propagaci coursingu a Dasty tak celý den běhal a běhal a běhal. Samozřejmě, že řádně propagovala i jiná plemena psů, která jsou v majetku členů našeho sdružení. Nechyběli retrívři, jejichž zlatavá hříva jen zářila pod svitem před podzimního slunce a zaběhala si i mladounká, o to více však zarputilá štěňátka, která jsou již dnes velkou nadějí do budoucna. A konečně přišli na řadu i naši nováčci – belgáci a aussies...snad

ani nemá cenu se dále rozepisovat – jednoduše řečeno – šlo jim to úžasně a úspěšně vybíhali přebytečnou energii. Nezbyvá mi tedy než pogratulovat organizátorům – vše proběhlo v pohodové atmosféře bez zádrhelů a spokojeni tak mohli být jak členové našeho sdružení, tak i vystavovatelé. A krátká báseň na závěr mého článku, která vystihne vše:

„Ať už nosím černou masku, či jsem aussie bez ocásku, pro střepec mi srdce bije, kdo z nás ho dřív zakilluje?“

TRÉNINK V POHOŘELICÍCH

Upřímné zhodnocení tréninkové akce při klubové výstavě belgických a australských ovčáků napsala Věnda Maloňová od VOK Sorbona a ČSV Sucio

V Pohořelicích u Zlína se v sobotu 22.9. konal zase po delší době coursingový trénink. Byla to exhibice u výstavy australských a belgických ovčáků. My jsme se vypravili na běhy v plném počtu – já, Sorbonek (VOK) i vlk Suio alias Sučák (ČSV).

Už od rána svítilo sluníčko, tak jsme se všichni moc těšili. Dojeli jsme k hájence a zaparkovali auto, hned jsme potkali kamarádku Falu a šli na místo konání. Běhy byly kousek od výstavního místa na střelnici. K dráze se začali scházet naši kamarádi i noví zájemci. Trať byla sice krátká, ale byly zde různé zálužnosti – ostré zatáčky a nebo běh z prudkého kopce. Tráva byla po ránu sice mokrá, ale nikomu to očividně nevadilo. Byly spuštěné první běhy. Sorbonek běžel první běh sám, aby se chytnul, ale zbylé běhy již měl soupeře. Náš vlk běhy pojal zase po svém. Krásně vyběhl celou trať, ale po zastavení navijáku měl opět na práci něco jiného kromě zákusu a šel obcházet ostatní pejsky nebo se podívat po dráze. Karel to zkonstatoval slovy – „co chceš, vždyť je to přece vlk“. Ale také konečně neběžel sám a našel se pro něj i parták a partačka.

Běhů se zúčastnilo cca 20 pejsků, kteří byly přihlášení a pak další nově příchozí. Takže se člověk mohl podívat na běhy ridgebacků, vipetů, ale i labradorů a ohařů a samozřejmě nesmím zapomenout na „neznačkové“ psy. Běhy byly parádní, viděli jsme i několik akrobatických kousků, přemety a správné nadbíhání a nahánění střípce i péknou spolupráci v párech. Nejhezčí akrobatické kousky měl na svědomí Rondál – coursingový matador od Alči. Na dráhu se dostal také Alex – od Barči a Karla – a ten na konci dráhy ukázal neuvěřit-

elné salto s několika kotrmelci. I když všem v tu chvíli zatrnulo, bylo vše v pořádku a Alex vypadal velice šťastně, že si střípce ulovil. V rámci výstavy se konaly i závody v agility a tak přišlo coursing zkusit i několik agilítáků a především belgičáků, kteří měli možnost coursing vyzkoušet poprvé. Doufám, že se mezi nimi najdou i noví zájemci a přibudou do našich řad. Každý z přihlášených hafanů odběhl 4 kola. Byla to opět nádherná sobota a hlavně pejsci byli šťastní a jejich páníčci taky.

Bylo to super, úžasné, nádherné dopoledne v příjemné společnosti stejně uletěných lidí a pejsků. Po skončení coursingu jsme se ještě zašli podívat na výstavu a agility a pak jeli spokojeně domů. Na celém dni bylo příjemné i to, že pokud někdo zašel do lesíka „jen tak na záchod“ a nebo projít se mezi běhy vyvenčit svého čtyřnohého kamaráda, přišel vždycky s péknou nadílkou hub. Lesy kolem byly plné a tak měli nejedni účastníci postaráno o dobrou večeři... Již nyní se těšíme na další běhačku a přátele!

COURSING PŘI KLUBOVÉ VÝSTAVĚ KCHBO PRO AUSTRALSKÉ A BELGICKÉ OVČÁKY

Exhibiční tréninky coursingu nám přiblížila Kája Cínová od RR Maggie a bobtailky Matyldy

Na trénink jsme se moc těšili a poprvé jsme sebou vzali i nováčky od nás z Přerova.

Naše výprava tedy vyrazila v tomto složení: já / Kája/ + RR Maggie a bobtailka Matylda (děti byly nemocné a Tomáš musel vydělávat na víkend v České Vsi) a do auta se nám vešli i kamarádi Martin s Helčou + zlatý retrívr Black. Po příjezdu do Pohořelic jsme se setkali s dalšími Přerováky- Andreou a RR Bandýskem a také se spoustou přátel z KK Přerov a MSC.

V první řadě jsme vyhledali vhodné místo, pro umístění našich psích kamarádů....podařilo se a obsadili jsme „první řadu“ nádherného lesíku. Maggie měla krásný výhled na dráhu! Po vyvolání jména si šel každý pesák odběhnout svůj trénink. Na každého psa vyšly 4 běhy, takže paráda. Běhalo se na střídačku- psi z MSC a psi z výstavy, kteří si chtěli coursing vyzkoušet. Většina nováčků se chytila hned napoprvé a bylo vidět, že je tento sport zaujal.

Megina nezklamala a díky přečtení dráhy si nadbíhala jako hrom, jinak běhala i killovala pěkně. Matylda vzhledem ke svému věku běhala poloviční dráhu a překvapila svým krásným kilem. Asi našla vzor ve své starší „rodné“ sestře ☺.

Všichni jsme si akci jako vždy náležitě užili a domů jsme odjžděli prima unavení. Musím říci, že i já jsem lapala po dechu, jelikož jsem si na nějaký čásek vyzkoušela jak funguje personál dráhy..

Počasí bylo nádherné a celkově vše probíhalo v pohodě. V Pohořelicích se nám moc líbilo, organizace jako vždy perfektní. Díky MSC, Barčo a Karle a taky všichni ostatní zúčastnění. Rádi jsme vás viděli a těšíme se na příště.

MISTROVSTVÍ SLEZSKA 2007 V ČESKÉ VSI U JESENÍKU

Upřímné vyprávění o prvním Mistrovství Slezska 2007 nám připravila Alča Janalíková od křížence Rony
<http://www.rony.wbs.cz/>

MISTROVSTVÍ SLEZSKA 2007 se konalo v České Vsi v Jeseníkách dne 30.9.2007. Původně měl závod proběhnout 28.9.2007, ale z důvodu nepříznivého počasí byl mistrovský závod přeložen na náhradní termín. Ale pěkně od začátku..

V pátek 28.9. ráno se na Ranč Orel, kde má MSC „horské“ zázemí a velice krásné coursingové dráhy, začali sjíždět závodníci. Někteří již na ranči byli od čtvrtku, protože se zde konala také víkendová akce, která trvala až do neděle. Ráno bylo sice zataženo, ale nepršelo a tak proběhla přejímka, zahájení a závodníci se přesunuli k nachystané dráze, kde v 9 hodin startoval první běh. Bohužel netrvalo dlouho a začalo poprchat, déšť sílil a přešel v pořádný liják, během pár minut byla dráha podmaččená natolik, že musel být závod zastaven. Jelikož není nic důležitější než zdraví pejsků, rozhodli se organizátoři závod v pátek zrušit.: Postupně jsme se všichni přesunuli do Saloonu, kde v teploučku a suchu při obědku proběhlo hlasování o dalším konání závodu. Většina rozhodla o přeložení závodu na neděli 30.9.2007 ... všichni jsme se potají modlili, aby se vyčísilo a vysvitlo sluníčko. Podařilo se, neděle byla jako malovaná ... modrá

obloha, sluníčko a krásné teplo. Dráha vyschla a nic nebránilo tomu, aby se závod v náhradní termín konal. Účast byla sice menší, protože někteří závodníci již v neděli nemohli dorazit, ale i přes všechny komplikace se závod opravdu povedl. Pořadatelé postavili velmi pěknou dráhu a všichni pejskové si zařadili, utahali se, nikdo se nezranil ... co více si přát!

Není krásnější pohled než na spokojeného a vyřádkovaného pejska, že jo Roníku ?

„No jasně Alčo, bylo to boží ... viděl jsem svého milovaného igelitáčka, mohl jsem ho pořádně prohnat a v cíli požmuchtat! Jo a mám vzkaz pro partáky Čerta a Jimmyho ... hošani, běželo se mi s Váma naprosto bombasticky!“

Po obědě bylo odběháno, organizátoři spočítali výsledky, nachystali spoustu krásných cen a mohli se vyhlášovat. Mistři dostali nádherné poháry, 2.-3. místa medaile a všichni závodníci krásné dárečky od sponzorů. Sluníčko se na nás celý den smálo a já za nás oba musím říci, že jsme byli moc spokojení. Prožili jsme opět prima den mezi přáteli.

Na všechny se těšíme příště ... při honbě za střápečkem AHOOOOOOOJ :o) .

MISTROVSTVÍ SLEZSKA 2007

Zhodnocení prvního Mistrovství Slezska 2007 v historii coursingu nám připravila největší pomocnice tohoto závodu Radka Máčalová od RR Brodyho a německé dogy Agátky

Na tento závod, který se měl konat 28. 9. 2007 na Ranči Orel v České Vsi u Jeseníku, jsem se velice těšila. Konečně mám „Mistrák“ skoro za barákem! Brody měl běžet svůj první závod od doby, kdy před dvěma roky napadl na závodě při běhu svého soupeře a byl diskvalifikován. Tím, co provedl mě utvrdil v tom, že bude lepší zatím trénovat a závody vynecháme dokud pořádně nepochopí, o čem coursing vlastně je. Na posledních trénincích bylo vidět, že zlepšení opravdu přišlo a pravděpodobně i začal chápat, že při běhu se nepereme. Takže jsem ho přihlásila na Mistrovství Slezska. Doma dostal varování, aby nevymýšlel žádné blbosti nebo bude zle... A navíc běží na domácí půdě, tak ať nám neudělá ostudu.

V pátek ráno jsme dojeli na ranč kolem osmé a honem na přejímku. V prvním kole běžel Brody s fenečkou grónského psa Dinulkou. Běželi nádherně a v killu mu Dinulka takticky naznačila, že střapeček je její. Když jsme odešli od dráhy, Dinulka si s Brodítkem chtěla hrát... Ale on dělal uraženého machra a na její výzvu reagoval nezájmem a nejistým mrčením. Závod plynule pokračoval a v tom začalo pršet. Všichni jsme doufali, že je to jen přeháňka, ale nebyla... Kvůli vytrvalému dešti a rozmoklé dráze se závod musel zrušit. Odjeli jsme se tedy do saloonu, kde byla porada a poté i hlasování. Vedení MSC nabídlo účastníkům tři možnosti. Budto se závod přesune na neděli, kdy mělo být dle předpovědi pěkné počasí nebo se zruší úplně a nebo se uskuteční v listopadu v Rudné pod Pradědem v rámci víkendovky. Nakonec se odhlasovala neděle. Závod Mistrovství

Slezska se tedy poběží v neděli 30. 9. 2007. Jak to tak bývá, né všem se toto rozhodnutí vyhovovalo. Ti, kteří se nemohli v neděli zúčastnit, dostali samozřejmě zpět startovné. Bohužel zaznělo zde i přání některých účastníků, aby nám to počasí nevyšlo ani v neděli a závod se opět zrušil – aneb „když né já, tak ty taky né...!“ Věřte, že takových lidí je mi upřímně líto! Naštěstí se přání těchto jedinců nevyplnilo a v poslední zářijový den svítilo od rána sluníčko.

Start prvního kola byl plánován na 9 hodin. Začalo se s malým zdržením kvůli změnám na startovní listině. U Brodáka se nezměnilo nic. Opět běžel s Dinulkou a opět moc pěkně. V druhém kole běžel rhodézským ridgebackem Dastym. Z tohoto běhu jsem měla trochu obavu a tak jsem si vzala do cíle posilu. Stejně tak to udělala i Dastyho panička. Kluci vystartovali a běželi... A krásně běželi... První ke střapci doběhl Brody, proto jsem hned přiskočila, drapla za postroj a snažila se ho

odtáhnout. Vzápětí příběhl Dasty a panička se snažila udělat to samé, takže mezi nimi došlo jen slovní potyčce v psí řeči. Samozřejmě si oba kousli do střapce, aby byli spokojení. Moc jsem Brodyho chválila a byla šťastná, že se neopakovala situace, kvůli které jsme přestali závodit. Bylo mi úplně jedno, jak se Brodítko umístí... Pro mne bylo důležitější, že jsme závod přežili bez problémů a zbytečných konfliktů. Doufám, že už konečně pobral rozum a že mu to vydrží.

Po půl třetí se pak konalo u saloonu vyhlášení výsledků. Brody se na Mistrovství Slezska umístil v kategorii Rhodézský ridgeback bez PP-pes se 173 body na 2. místě a dostal svou úplně první medaili... !!! Na ranči jsme ještě chvilku poseděli a poté vyrazili k domovu. Brody byl unavený, ale šťastný... A stejně tak i my.

Děkujeme všem, kteří tento závod zorganizovali a už se těšíme na další...

MISTROVSTVÍ SLEZSKA 2007

ANEB ZÁPISKY TRHLÉ PEJSKAŘKY ☺

Úsměvné a „dobrodružné“ povídání o Mistrovství Slezska 2007 nám připravila majitelka belgického ovčáka Ardense Malimita Annička Chytilová

Netvrdím o sobě, že jsem dobrodruh typu Indiana Jonese, ale rozhodně holduji sportu a hned tak nějaká túra mě neodradí. Jenže to, co jsem musela podstoupit pro vysněnou účast na Mistrovství Slezska 2007 na Ranči Orel v Jeseníkách, mě absolutně zdolalo a mé rodiče to přesvědčilo o tom, že asi nejsem normální. Ale pěkně od začátku...

Vyráželi jsme v pátek ze Zlína v klasickém složení: já s maliňákem Ardensem, kama-

rádka Šárka s veleridgebackem Dastym a její ochotný tatík v roli šoféra. Naše psi šelmy si z kufru auta jako obvykle udělali bojový ring a my jsme se je po celou cestu snažili zkrotit, aby dorazili pokud možno v celku a ne po částech. Úsměvy na tvářích nám spolehlivě zmrazila nekonečná objížďka, která se stala naší věrnou společnicí po mnoho kilometrů. Nakonec jsme se do České Vsi doškodrchali a závod mohl začít. No to sice mohl, ale díky

odpornému počasí také záhy skončil. Když jsme s Šárkou vyslechly Barčin ortel, že závod je přesunut na neděli, propadly jsme nejprve beznaději. Bylo jasné, že náš „šofér“ se již podruhé nenechá zlákat na celodenní výlet do slezských končin. Ale to bychom to nebyly my – trhlé pejskařky – kdyby se v našich (dle našeho šoféra dutých!) hlavách nezrodil dábelský plán! Není auto? Nevadí, vyzkoušíme pověstnou kvalitu Českých drah! Celou sobotu jsme s Šárkou sledovaly všechny možné i nemožné předpovědi počasí a nechybělo málo a já šla k místní šarlatánce, aby mi počasí vyčetla z dlaně. Na večer jsem ještě oprášila svou modlitební knížku a prosila jsem svatého Pětu, aby se smíloval.

V neděli jsem vstala již ve 3 ráno, probrala jsem psa a „posilněná“ dvouhodinovým spánkem jsem vyrazila na vlakáč. Šárku na nádraží přitáhli její šedesátikilový RR Dasty a Šárka pro změnu přitáhla na zádech dvacetikilovou gigantickou krosnu plnou velmi potřebných věcí (např. jedna mírně tlustá mikina, jedna tlustá mikina a ještě jedna nejtlustší mikina apod.). Každopádně bychom s obsahem její krosny přežily i atomový útok, a tak jsem klidná nastupovala do vlaku. Vagóny byly prázdné a naši psi tak měli mnoho prostoru a možností, kam umístit své sliny. Po dlouhých 4 hodinách jsme vystoupily v Jeseníku a společně se psy jsme museli absolvovat silně nevyžádaný dogtrekking přes celý Jeseník a Českou Ves na ranč. Přežili jsme. konečně jsme u dráhy.

Na ranči Dastyho okamžitě čekal první běh a zanedlouho přišel na řadu i můj Ardens. Počasí bylo luxusní, psi běhali krásně a úspěšně!! Zbývalo si jen pohlídat odjezd vlaku a včas vyrazit na nádraží. Bohužel, práce s vyhodnocením bylo mnoho a „vhodný“ vlak nám nemilosrdně ujel. Ihned po vyhlášení jsme popadly krásné ceny i naše novope-

čené psí mistry a šup šup na poslední vlak do Jeseníku!

Tedy nechci nijak snižovat celosvětový význam České Vsi – svou délkou by zcela jistě strčila do kapsy i Čínskou zeď či projevy Fidela Castra – ale pevně doufám, že jsem skrze ni pěšky procházela naposled. Zdálo se to nemožné, dostat se z ranče do Jeseníku za 40 minut. Kolikrát jsem prosila Šárku, ať mě v České Vsi nechá zemřít a zachrání alespoň sebe a psa. Ale světe div se, vlak měl malé zpoždění a my jsme ho stihly! Seděly jsme ve vláčku zcela vyčerpané, ale šťastné! Okamžitě zavládla dobrá nálada a velká úleva a Šárka dokonce při „své úlevě“ objevila tajemství vlakového WC (cituji: „Ančo, ono to fakt padá na zem!!!“).

Během pár hodin jsem byla zase doma. Já spokojená, pes spokojený a to je přesně „TO“, proč vše výše uvedené podstupuji s úsměvem na tváři!

30. 9. 2007 – MISTROVSTVÍ SLEZSKA 2007

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
am. kokršpan	Joey	pes		Michaela Klechová	171	1
angl. kokršpan	Fik	pes		Vendula Machurová	172	1
AST	Trinity	fena		Katka Masárová	173	1
basenji	Anubis Bufumbiro	pes	A	Helena Štusáková	173	1
belgičák	Ardens Malimit	pes	A	Anna Chytilová	174	1
border col	Morecambe Bohemia Alké	pes	A	Vendula Machurová	173	1
foxtiér dr	Gata Polomené Hory	fena	A	Nikola Marková	172	1
IW	Baboo Really Irish	fena	A	Lenka Jarošová	169	1
IW	Ailin Really Irish	pes	A	Lenka Jarošová	164	1
kříženec	Čert	pes		Petr Chramosta	173	1
kříženec	Jimmy	pes		Veronika Kejhlová	173	2
kříženec	Rony	pes		Alena Janalíková	172	3
kříženec	Gary	pes		Melanie Novotná	173	1
grónský pes	Huitsoq Gronland Angalok	fena	A	Jana Ondrášková	173	1
ISCWT	Blue Berry Hill Happy	fena	A	Zuzana Uhrinová	173	1
leopard	Fatima Šumicí křídla	fena	A	Leo Hahn	169	1
leopard	Garret Šumicí křídla	pes	A	Alena Esslová	174	1
leopard	Farao Šumicí křídla	pes	A	Alena Esslová	172	2
labrador	Dasty	pes		Marek Havlík	173	1
hl pinč malý	Aramis Golden World	pes	A	Nikola Marková	171	1
hl pinč malý	Eveline Bohém Peter Sen	fena	A	Nikola Marková	173	1
Německý ovčák	Elis	fena		Lucie Řezníčková	171	1
novofund pes	Oryn od Bílého zámku	pes	A	Nikola Marková	171	1
PRT	Jackie	fena		Michaela Stonišová	174	1
pumi	Colette Lady Domikar	fena	A	Nikola Marková	172	1
RR	Amal z Adarova dvora	pes	A	Jana Danišovská	172	1
RR	Dasty	pes		Šárka Pastyříková	174	1

RR	Brody	pes		Radka Máčalová	173	2
RR	Amon	pes		Eva Handlová	173	3
RR	Maggie	fena		Tomáš Cín	173	1
RR	Heila Saranga	fena	A	Hana Tichá	175	1
RR	Conny Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	172	2
RR	Eržika Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	170	3

LICENČNÍ ZKOUŠKY

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
BX doga	Bublina Nino de la Calle	fena	A	Helena Rouleová	S - pár	S - pár
PRT	Orientál Orchied	fena	A	Michaela Bartková	S - pár	S - pár
RR	Djuba-Lee-PePee v.d.Burg L.	pes	A	Barbora Zdráhalová	S - solo	S - pár
RR	Kassidy Katama King	pes	A	Radka Konopásková	S - solo	S - pár
whippet	Biskvit Discobolos	pes	A	Jana Kotková	S - solo	S - solo
ACD	Bruttus Elbrus	pes	A	Jana Orišová	S - solo	S - pár
kříženec	Vicky	fena		Markéta Pěkná	S - pár	S - pár
barzoj	Darlekin Silnet Enigma	pes	A	Marta Křapová	S - pár	S - pár
barzoj	Cuty Shark Silent Enigma	fena	A	Marta Křapová	S - pár	S - pár
barzoj	Experiment Silent Enigma	fena	A	Marta Křapová	S - pár	S - pár
barzoj	Eua de Toalet Silent Enigma	fena	A	Marta Křapová	N - pár	N - solo

RELAXAČNÍ VÍKEND NA RANČI OREL V JESENÍKU

Úsměvný a kouzelný článek o víkendové akci na ranči Orel v Jeseníku nám připravil Jirka Kuchyňa od křížanky Ronie

Za devatero horami, devatero řekami a devatero údolími žila jedna stará babička. Ta babička každé ráno vylezla na první kopec, rozhlédla se do dále a prohlásila: „Proč zrovna já musím bydlet tak daleko“.

Přesně jako tato babička z pohádky jsem se cítil v době, kdy jsem v e-mailové schránce objevil pozvánku na další víkendovku pořádanou MSC, tentokrát na Ranči Orel v České Vsi u Jeseníka. Mapu jsem snad neměl ani otvírat. Při pohledu na vzdálenost od mého bydliště na místo

konání se mi na čele objevili první kapky mrtvolného potu a po zjištění, že portál mapy.cz jako nejrychlejší, neoptimálnější a nejskvělejší trasu volí cestu přes Polsko, se o mě pokusil rovnou infarkt. Nedbaje varovných signálů vysílaných mým tělem jsem však chvějící se rukou najel kurzorem myši na tlačítko odeslat a A už bylo na všechno pozdě. Na víkendovku jsem byl přihlášen. Tedy nebyl jsem přihlášen rozhodně sám a oficiální zdroje z MSC již brzy hlásily, že kapacita ubytování je plně obsazena.

Jak plynul čas, pomalu jsem v podstatě na celou akci zapomněl. Naštěstí se mi pravidelně v e-mailové schránce objevovaly jakési divné zprávy tu s jídelníčkem, tu s programem a jindy zase s nějakým seznamem ubytovaných. Nepřikládal jsem tomu nijak velkou váhu, až najednou nastal den D a já stál doma uprostřed pokoje se zabaleným báglem a vesele poskakujícím psem, který již pochopil, že se pojede na výlet. O dvě hodiny později oproti původnímu cestovnímu itineráři dorazili i naši spolezjzdci a za chvíli jsme bezradně nad bágly stáli tři. Nu což, ani auto není nafukovací, ale nakonec jsme se nějak všichni uskromnili a mohli jsme vyrazit. Popisovat anabázi cesty ve čtvrtek večer před prodlouženým víkendem přes celou republiku snad ani nemá cenu. Každý z účastníků si protřpel tu svou a všichni vědí, jak byli rádi, když se objevili na Ranči.

Na Ranči jsme se tedy po slabých pěti hodinách jízdy objevili i my. Vzhledem k počasí byl veškerý čtvrteční program zrušen s výjimkou jeho posledního bodu – volné zábavy. Po vřelém přivítání od Barči a udělení základních pokynů kam můžou psi na záchod a kam na záchod nemůžou páníčci, v kolik hodin je hromadný budiček a rozcvička, kdo má službu v kuchyni po snídani a kdo na dráze a podobných instrukcí absolutně nezbytných pro přežití v drsném horském prostředí, jsme se konečně začali věnovat konzumaci tekutin různých chutí, barev i obsahu alkoholu. Samozřejmě u toho probíhalo vítání s ostatními účastníky a zejména se psy ostatních účastníků. Někteří z nás, ti manuálně zručnější, pak pomohli Karlosovi rozmotat šňůry od navijáků zamotané tak, že i David Coperfield by si při rozmotávání ruce

pravděpodobně zauzlil. Dobrá věc se nakonec podařila a my manuálně zdatní jsme se mohli přidat k ostatním a posedět u stolu s přáteli. Poseděli jsme, popili a v časných pátečních ranních hodinách jsme vyrazili spát.

Ráno nás přivítala zamračená obloha, bolavá hlava, zima a pocit hladu. Ten se podařilo poměrně rychle odstranit při snídani, nicméně problémy se zimou, hlavou a oblohou přetrvávaly. První se mi podařilo vyřešit zimou. Při přenášení baterií ze skladu do auta, z auta k navijáku, při nakládání navijáku do auta

a jeho následném vykládání z auta na dráze, při rozmisťování kladek, při hlubokých technických úvahách nad sklonem trati a výhledem obsluhy navijáku se člověk prostě poněkud zahřeje. Zvlášť je-li ze své pracovní pozice zvyklý spíše jen na ty hluboké úvahy než na tu skutečnou práci. Kupodivu spolu s odlivem zimy a příchodem tepla odešla i bolest hlavy. Všimajíc si spíše těchto lehce odstranitelných problémů, podcenil jsem problém se zamračenou oblohou. A trest za to měl přijít záhy.

Historicky první mistrovství Slezska v coursingu začalo. Odběhlo prvních pár psů a přišlo první znamení. Při natahování šťapce pomocí čtyřkolky made in USA došlo k zamotání šňůry, která ukázala svou pevnost a při pohybu vpřed místo svého odchodu z tohoto světa přetržením se rozhodla vzít s sebou na výlet i celý naviják včetně baterie a situaci zachraňujícího Karlose. Krátce poté, co Karlos rozhybal zraněné koleno a baterie byla vyměněna, pokračovalo se v běhání a obsluha navijáku byla řádně upozorněna, kdeže se při natahování šťapce má stát. Při sledu událostí následujících by se dalo říci, že šlo jen o malé varování.

Zamračená obloha ukázala svou sílu a z nebe se spustil nejdříve déšť, potom liják a nakonec průtrž mračen. Mokrě bylo všechno. Šťapec, lano, auto, naviják, rozhodčí, obsluha navijáku, čtyřkolka, řidič i já. Podařilo se nám sehnat deštník a přikrýt naviják, zatímco hlavní rozhodčí závod vyhlásila technickou přestávku půl hodiny v naivní představě, že snad pršet přestane a vše promočené rychle uschne. Pršet nepřestalo. Dráha se stávala neregulární, nicméně od účastníků mistrovství stále přicházely hlasy, že by se závod měl dokončit. Naviják dostal poslední šanci. Karlos stisknul vypínač a šťapce se rozjel očekávaným směrem. Při puštění vypínače však šťapce nebrzdil, naopak stále přidával na tempu. Naviják se točil svou neúprosnou rychlostí 7 tisíc otáček za minutu a poskakující šťapce se k nám nebezpečně blížil. Díky předchozí příhodě jsme však všichni stáli dostatečně mimo jeho dosah a to v kombinaci s Karlosovým pohotovým zákrokem způsobilo, že se tato drobná nehoda obešla bez zranění. Nicméně se ještě v kombinaci s konzultací s veterinářkou a hlavní rozhodčí jednalo o poslední kapku

a závod byl definitivně zrušen. Tedy jednalo se o poslední kapku, kterou přetekl pohár trpělivosti pořadatelů, z nebe napadalo následně ještě kapek spousta.

Že se mistrovství neuskuteční v pátek, bylo tedy všem jasné a oficiální vyhlášení této skutečnosti snad nikoho nepřekvapilo. Nemilosrdný boj se ale strhl při otázce, co se zrušeným závodem. Varianty nastaly tři: uskutečnit závod v neděli, uskutečnit závod na listopadové víkendovce nebo závod definitivně a úplně zrušit. Hlasování proběhlo demokraticky a naprostá většina přítomných byla pro přeložení závodu na neděli.

Závodníci na akci neubytovaní se rozjeli směrem ke svým domovům a my ubytovaní čekali, co se bude dít. Venku stále pršelo, takže venkovní atrakce nepřicházely moc v úvahu a tak jsme zasedli na terasu a při družném hovoru popíjeli vše, co teklo a nestačilo se před námi schovat. Možná vlivem alkoholu, možná nám bylo počasí výjimečně nakloněno, můj organizmus zkrátka zaznamenal dotyk slunečních paprsků. Dotyk to byl však letmý a hned v zápětí byl vystřídán další sprškou dešťových kapek. Přesto ti odvážnější z nás dokázali v přestávkách mezi jednotlivými fázemi deště zdolat horolezeckou stěnu a dolů se spustit na kladce. Takže po zážitku s utíkajícím navijákem, po zkušenosti s tím, co dokáže nebrzděný naviják a po emocionálně vypjatém hlasování o další podobě závodu jsme měli možnost prožít si ten den další adrenalinový zážitek. No a ti co toho měli stále ještě málo si mohli vypůjčit maskáče, kuličky a pušku a vyrazit na paintball. Přiznám se, že skákání do bahna není zrovna můj nejoblíbenější koníček, ale když vám kolem hlavy sviští kulky ze zbraní nepřátel, tak bahno nezní zrovna jako špatná alternativa. Unavení ze všech disciplín i veškeré té dopolední práce jsme už raději večer nedělali skoro nic.

Sobota začínal podobně jako pátek. Zvuk budíku, bolest hlavy, zamračená obloha a zima. Kupodivu tentokrát všechny zmíněné nepříjemnosti odezněly tak nějak samy a ani nevím jak. Hlavním bodem sobotního dopoledne byly obrany v aréně. Čekali jsme tudíž na příjezd figuranta a u toho tak jak se stalo již našim zvykem mírně popíjeli. Skutečně

ale mírně, protože každý z nás chtěl být na obrany maximálně soustředěný. Poté co figurant dorazil a převlékl se v chatce, došlo ke zbláznění většiny přítomných psů a nikdo již nemohl být na pochybách, že jsme na pejškařské akci. Štěkání zcela suverénně vévodil Gary od Mel, tak jak je tomu v podstatě všude, kde je tento pejsek přítomen a kde se něco děje. Nutno však podotknout, že ani většina ostatních psů se nenechávala zahanbit a ke štěkotu se vydatně přidávala. Aréna – to byla pro figuranta skutečně výzva. Diváci obsypali

půlku jedné zdi, na zemi mokrá píseč, atmosféra skoro jako ve Španělsku při byčích zápasech. Jen figurant měl místo červeného hadru kůži a rukáv a místo meče bič. No a samozřejmě místo byků jsme na něj postupně pouštěli jednoho psa za druhým. Zde bych chtěl jen zdůraznit, že figurant odváděl svou práci skutečně dobře a mám pocit, že kdybychom mu do arény pustili místo psa skutečně býka, tak by ho naučil kousat na rukáv taky. Bohužel býka jsme nesehnali.

Protože sobotní dopoledne bylo vyhrazeno adrenalinu pro naše pejsky, odpoledne bylo zase pro nás, pro páníčky. Kdo chtěl, mohl na obří houpačku, na bungee trampolínu, na stěnu s lanovkou a na lukostřelbu. Lukostřelba nebyla jen tak obyčejná, ale šlo o loveckou stezku s možností ulovit si nějaké to opravdové (ale umělé) zvíře. Postupně jsme pak někteří dokázali skolit divoké prase, jelena, kamzíka, medvěda, kozu, která vypadala jako kříženec daňka s kamzíkem, ležícího jelena, lišku, bobra, tetřeva, podsvinče (bohužel nám ho nechťeli půjčit na gril) a spoustu dalších podobných zvířat. Někteří ulovili, to byli ti slabší z nás. Ti ostřílenější a zkušenější lovci, např. naše předsedkyně Barča, však paradoxně měli s lovením problémy. Nešlo však o jejich nemohoucnost, ale naopak o jejich přehnané dokonalé schopnosti, kdy jako zkušení lovci vždy předvíдали pohyb lovené kořisti a tak stříleli většinou před nebo nad zvíře. Brzy však i tito lovci profesionálové zjistili, že umělý terč se skutečně nepohne a dále pak stříleli jako staří mazáci přímo na střed svého objektu. Díky všem těmto atrakcím sobotní odpoledne uběhlo snad ještě rychleji než pracovní přestávka na oběd. Nastal sobotní večer, soumrak a rozdělování ohně. A stezka odvahy.

Petr neprozřetelně na startu odmítl velkorysou nabídku přítomné pojišťovací agentky na uzavření úrazové a životní pojistky, za což byl v průběhu trasy potrestán svým oblíbeným způsobem – nárazem do stromu. Tentokrát však nezůstal osamocen a i Nikol předvedla, že skok po obličejí do bahna ji není cizí. Oba zmínění však spolu s ostatními zvládli všechny nástrahy bahnitě trati a do tábora se vrátili v pořádku. V hluboké noci se pak sice Petr u ohně domáhal uzavření výše zmíněné

pojistky klidně na pivním tácku, bohužel mu však již nebylo vyhověno a tak si z víkendu odvezl kromě zážitků i pár šrámvů v obličejí a to bez finanční kompenzace od pojišťovacieho ústavu.

Neděle pak již byla ve znamení slunečného počasí a hlavně konečné prvního Mistrovství Slezska v coursingu. Závod probíhal dle plánu a vzhledem k menšímu počtu psů bylo i brzo vše řádně odběháno. Nutno říci, že pejskové se na závod moc dobře připravili a naprostá většina z nich si poradila zkušeně a mazá-

ky s dlouhou tratí i s táhlým kopcem, který je na trati čekal. S kopcem si už hůře poradil naviják a zejména jeho baterie, takže druhá půlka závodu se běžela v improvizovaných podmínkách na napájení z přistaveného vozu, čímž děkujeme majiteli a gratulujeme výrobcí. O výsledcích závodu bude jistě pojednávat ne jeden samostatný článek, takže je zbytečné zde podrobně vše rozebírat. Obě rozhodčí měly hodně těžkou pozici, o čemž svědčí naprosté vyrovnané výkony a jen minimální bodové rozestupy. Při vyhlásování výsledků se nikdo nerozčiloval, tak snad s posouzením svých pejsků a s následnou odměnou ve formě medaile, nádherného poháru a pár dalších „drobností“ byli všichni spokojeni. Po vyhlášení výsledků nastal čas loučení a odjezdů. Pohádkou jsme začali a pohádkou skončili. Opět se ukázalo, že nikdo vám nepřipraví a nezorganizuje tak báječnou akci jako naše vedení MSC, za což jim patří dík a následné pohádkové prohlášení.

A dokud neumřeli, jezdí na akce MSC dodnes!

VÍKENDOVKA S MISTROVSTVÍM, ČESKÁ VES U JESENÍKU – RANČ OREL

*Dojmy z první víkendové akce MSC nám bez „okolků“ napsala Jana Orišová s Martinem od ACD
Bruttuse Elbruse*

Poprvé jsme s Brutem vyrazili na dlouho očekávanou a neustále odkládanou víkendovku s coursingem. I přesto, že jsme od ledna členy MSC, nebylo nám zdravotně přáno se dříve akcí pořádaných Barčou, Karlosem a dalšími obětavými lidičkama z MSC zúčastnit. Od pražské smečky jsme slyšeli spoustu nadšených vyprávění, viděli množství fotek a tak jsme se moc těšili, až všechny a všechno poznáme na živo. Ze začátku to vypadalo, že budeme muset přijet až v pátek, protože Martin měl být ve čtvrtek do večera v práci. Nakonec se mu podařilo umluvit dovolenou a tak jsme vyrazili stejně jako většina ostatních ve čtvrtek. Nej dřív jsme se ráno zastavili u Káči a Honzy pro jejich pár věcí, pak se proplekli neskutečně ucpanou Prahou a nakonec si Martin odpracoval pár hodin nedaleko Hradce Králové. Od našeho odjezdu z domova nás neustále dohánělo mrhnutí místy přecházející do pořádného lijáku. Z Hradce Králové jsme se vydali na cestu do Jeseníku. V klidu a pohodě jsme dojeli do Šumperku, kde jsme se chystali přejet Červenohorské sedlo. Tam jsme narazili na uzavírku a tak jsme nakonec jeli přes Karlovu studánku, kde nás chytila mlha, která by se dala krájet. Nakonec jsme zdárně okolo sedmé dorazili na ranč. Převzali klíč od

pokoje, ubytovali se a čekali na další dorazivší. Večer nás Barča seznámila s programem, způsobem stravování, placením a dalšíma nezbytnostma.

V pátek ráno vše vypadalo nadějně, i když bylo zataženo. Brut ještě nikdy za střapečkem neběžel, ale na radu zkušenějších jsme ho dopřihlásili na licenci. Vůbec jsme si nebyli jisti, zda se rozběhne. Bohužel, předpověď počasí se vyplnila a během dopoledne začalo pořádně pršet, takže závod i licence byly zrušeny. Po hlasování všech účastníků se rozhodlo o přeložení závodu na neděli... v té chvíli již bylo jasné, že část přihlášených znovu nedorazí. V tuto chvíli se projevil tzv. čecháčkovství, kdy někteří odhlášení účastníci projevili dost nesportovní chování a přáli ošklivé počasí a nemožnost uspořádat nedělní závod.

Odpoledne se počasí trochu umoudřilo a proto mohlo proběhnout lezení po stěně a další připravené atrakce včetně paintballu. Všichni se vraceli naprosto spokojení a i unavení.

Další problém, který se objevil, bylo stravování... cena 120,- Kč za hotovku se mnohým nelíbila a tak si z domova přivezli své zásoby s tím, že se budou stravovat z vlastních zdrojů. To se pro změnu nelíbilo majitelům ranče a tak nastal tak trochu střet zájmů v jejímž středu stála Barča. Nutno podotknout, že všichni měli možnost dostatečně dopředu se ozvat a cenu vetoval. To se nestalo a tak byly hotovky navařeny... řízek s bramborovým salátem, svíčková s knedlíkem, hovězí na zelenině. Vzhledem k tomu, že se počítalo s účastníky Mistrovství, kteří po zrušení závodu odjeli, tak hotovky zbyly. Možná, že by se vše vyřešilo snížením ceny a byl by klid, ale to se nestalo a tak se o jídle vedly dlouhé debaty.

V sobotu bylo mokro, občas ještě spadlo pár kapek, ale kousačka v pískové aréně se mohla uskutečnit. Přijel figurant Rosta, který se s nadšením pustil do kruhovky pro začátečníky, každému poradil, jak se má chovat

a pejsky krásně vybudil a donutil alespoň párkrát předvést pěkný zákus do peška nebo do hadru. Brut byl jedním z nich a musím říct, že jsem měla obrovskou radost, když se konečně rozhodl, že se s Rostou bude alespoň chvilku přetahovat. Jen ten písek mu nechutnal a obalený pešek moc nechtěl do tlamy brát. Vždycky hledal místočko, které bylo co nejčistší.

Po přehlídce začátečníků nastoupili zkušení, což byl Gary od Mel, Trinča od Káči a taky Čert od Petra. Figurant se pořádně zapotil a taky se, jak sám přiznal, něčemu přiučil. Po skončení kousačky se část páníčků projela na čtyřkolkách, další si prošli lanové centrum,

jiní se zúčastnili vyjíždky na koních a taky lukostřelby. Počasí se umoudřilo, vysvitlo sluníčko, občas se ještě objevily mraky, ale vítr je rozfoukal.

My jsme si půjčili od Jany a Dinulky koloběžku a zapřáhli Bruta. Vzhledem k tomu, že nejsem schopná absolvovat tento styl, tak s Brutem vyrazil páníček a já jen fotila. Po několika pokusech jsme usoudili, že by Brut před sebou potřeboval běžícího Petra s Čertem nebo kozu. Petr s Čertem si taky vyzkoušeli, jak se jezdit z kopce a tlačí do kopce. Jako další nastoupil Jimmy s páníčkem. Jimmy byl ze všech psů „nejšíkovnější“, povedlo se mu páníčka shodit a odřít. Koloběžka se potom s díky Janině vrátila.

Večer se šla Stezka odvahy, kdy Karlos vytyčil trasu a každý pes musel projít tolikrát, kolik měl s sebou páníčků. Těsně před začátkem přijela Biluška se smečkou „svítilích“ psů. Po cestě byly čtyři hlídky.... Já, Jirka s Ronie, Pes Jíra a Karlos. Já byla na prvním úseku a musím říct, že některé hlášky páníčků, kteří sešli z cesty byly moc zajímavé a nedají se prezentovat. Nejhuř opět dopadl Petr s Čertem, když hned na začátku zase narazil do stromu. Nejtišší byla Jana s Dinulkou a nejhlasitější Tomáš s Maggií a Laurinkou. Pepa od Káči prošťřákal psy a šel dvakrát, Kristián bez

psů sám taktéž dvakrát. Po skončení se sedělo dlouho do noci u ohně, povídalo a popíjelo.

V neděli svítilo sluníčko, bylo teploučko a tak po snídani mohlo začít Mistrovství, licence a tréninky. První kolo proběhlo bez větších zádrhelů velmi rychle. Vzhledem k tomu, že jsme do poslední chvíle netušili, jestli se Brut vůbec za střapečkem rozběhne, tak jsme se rozhodli nechat ho chvíli probíhající závod pozorovat. Myslím, že ho střapec zaujal, ale ne zase až tak moc. Přece jen psí kamarádi, napjatá atmosféra a spousta štekotu ho přitahovala víc. Docela jsem se obávala nějakého zádrhelu. Nastupovali jsme ke konci. Brut běžel první běh sám pro jistotu s košíkem. Před začátkem dostal čuchnout ke střapečku, pak už následoval povel „naviják“ a „start“. Stihla jsem jen špitnout „kočička“, když Brut vystřelil. Trasu proběhl k mé spokojenosti naprosto upnut na střapce. Po sundání košíku se s chutí zakousl do „kořisti“. Moc jsem ho za snahu pochválila a musím se přiznat, že mně spadl kámen ze srdce. Přece jen bude běhat. Druhé kolo pro nás proběhlo ještě rychleji, protože jsme startovali mezi prvníma. Tentokrát s námi běžela Magie a i v tomto běhu se Brut hnál za střapcem. Objevil novou, obrovskou zábavu, kdy ho panička za „lovení“ chválí. Myslím, že

by klidně běžel ještě jednou. Pak už jsme jen čekali na skončení závodů a přípravy vyhlášení vítězů. To proběhlo před salómem v přátelském duchu. Brutovi se povedlo absolvovat dva běhy ze tří na splnění licence.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, ale hlavně Barče a Karlosovi za krásný prodloužený víkend. Víím, že se objevila spousta problémů a starostí, proto bych si moc přála, aby se další akce vydařily a dělaly radost nejen nám páníčkům, našim psím kamarádům, ale i organizátorům.

RELAXAČNÍ ADRENALINOVÝ VÍKEND V ČESKÉ VSI U JESENÍKU ANEB CESTA Z POLSKA...

*Humorný a nevšední článek o víkendové akci na Ranči Orel nám napsala Veronika Kejchlová
od křížence Jimmyho a zlaté retrívrice Sandy*

Čtvrtek:

Na relaxační adrenalinový víkend jsem se těšila už hodně dlouho dopředu a podle toho to také dopadlo. Troufám si říct, že jsme s přítelem a hafikama absolvovali snad neadrenalinovější cestu ze všech.

Adrenalinová byla již cesta z domova. A to doslova. ...Vraceli jsme se domů celkem 3x. Jednou to byly náhradní tepláky, jednou náhradní boty a do třetice zapomenutá babovka. Když už jsme snad již definitivně opustili okolí domova, čekala nás před sváteční zacpaná Praha, ze které jsme se vymotávali zhruba hodinu.

Cestu jsme měli krásně naplánovanou. Já se radovala jak jsme vyžrali na nekonečně dlouhou cestu, když jsme vymysleli – tedy seznam.cz – nám našel nejkratší cestu k našemu dlouho očekávanému cíli. Měla být střemhlav z Prahy až do Ranče o celkové délce 266km. Říkám si, to je fajn, aspoň se podíváme po polské krajině a hned můžeme říct, že jsme byli o dovolu i v Polsku ☺ Hotová věc – jedeme. Cesta do Hradce byla známá a rychlá. Následovalo poslední natankování v ČR a poslední čůrací zastávka a vzhůru do Polska.

Čím blíže jsme přijížděli k polskému přechodu, tím více se silnice začala plnit auty. Nadjeli jsme si tedy z přílehlé vesnice, kde mi došlo, zda vůbec budeme moci přejet hranice když máme v autě dva psy. Na to jsem ani nepomyslela, když jsme přeci v té Unii. Volám tedy po všech známých. Ale stále se mi nechce věřit, že potřebujeme psí pasy. Vzpomněla jsem si tedy na báječnou TV reklamu a hned vytáčím 1188 a nechávám se přepojit na Celní Policii. Informace je taková, že tedy snad ty očkováky a čip postačí, ale k doví na koho narazíme. Což samozřejmě nechci riskovat a velím „zpět“. Krajina se již začíná stmívat a já začínám být značně nervózní, zvlášť když se podívám do mapy a představím si cestu z Náchodského

přechodu po českém území až do Jeseníku. Plánuji tedy cestu po větších městech, abychom zbytečně ještě neprojížděli vesnice. Rychnov n. K. - Vamberk - Žamberk - Jablonné n. O. (poté následovala osudná chyba) - Šumperk - Jeseník. Když jsme konečně dorazili do Šumperku, zjevili se nám dva ukazatelé směr Jeseník. Jeden rovně a jeden doleva. Divné, ale mapa ukazuje rovně. Jedeme tedy rovně. Začínám se rosit, neb venku je již taková tma, že není vidět ani na neosvětlenou silnici a čím více se připražujeme horám, tím více se nám zjevuje mléko. Hustou atmosféru cítí již i psi a začínají se nervózně přemísťovat v autě. Sandynce se zvedá žaludek. V serpentínách ale není kde zastavit. Cesta je již hodně dlouhá a další ukazatelé na Jeseník v nedohlednu. Když však mineme již druhý ukazatel směr Bruntál a zjistíme, že místo po 44 jedeme po sinici číslo 11 má nervozita vrcholí a začínám být sprostá, nepřičetná a čekám kdy nám dojde plyn i benzín a já skočím z nejbližšího útěsu. Podvědomí radí otočit a jet zpátky do Sobotína, odkud se to podle mapy dá stříhnout na silnici 44 směr Jeseník. V Sobotíně potkáváme prvního člověka po 2 hodinách a hned si žádáme radu. Ten nás však vyvádí z omylu, že tudy cesta do Jeseníku nevede a že je nutné vrátit se zpět do Šumperku a nasměrovat se na Hanušovice. Kdo to mohl vědět, že Červenohorské sedlo je zavřené. V Šumperku na náměstí si ještě uděláme okružní jízdu než se setřeme do té správné ulice. Dávám tomu poslední šanci a jestli tentokrát nedojedeme, vystupuji a vracím se do Prahy – třeba pěšky. Když už konečně projíždíme Jeseníkem, začínám se uklidňovat. Po 8 hodinách úspěšně přijíždíme do Ranče a místo plánovaných 266km máme za sebou 387km jízdy a nervy v kýblu. Předpokládám, že budeme středem zájmu utahování ještě hodně dlouho ☺ Uvítání bylo velkolepé a noc krátká.

Pátek:

Ráno nás čekala snídaně už od 7 hodin a poté od 9hod závody. Počasí nám ale nepřálo a kvůli silnému dešti se závod musel přerušit. Těsně před tím, než jsme měli přijít na řadu. Následovalo hlasování, zda závod úplně zrušit, přesunout na neděli nebo na listopad na jinou víkendovou akci. A protože se žádné hlasování neobejde bez připomínek i tentokrát jsme se nad výroky některých lidí velmi pobavili.

Neděle převálcovala všechno ostatní, tak jsme se mohli těšit. A protože počasí bylo typický spavé, zaspali jsme naplánovaný paintball, za což jsem byla nakonec i ráda, protože jsme ušetřili na zpáteční cestu (tentokrát třeba přes Rakousko :-D)

Sobota:

Sobotní den jsme zahájili pro nás premiérově obranami. Jimmoušek si ještě nikdy nekousl, tak jsem byla zvědavá jak bude reagovat. Figuranta nám dělal Rostfa Valíček, kterého již všichni dopředu vychvalovali. Trochu jsem počítala s tím, že se Jimmy bude bát. Sice hubu nikdy nezavře, ale spíš povídá preventivně ze strachu. Ale vyvedl mne z omylu, když báječně spolupracoval s figurantem, nebál se, reagoval suprově

a byl pochválen. Musím vyzdvihnout práci Rosti, který opravdu předvedl, že tomu více než rozumí a že chvály byly opravdu na místě.

A protože se udělalo krásné počasí, tak jsme konečně mohli využít adrenalinový park. Vylezla jsem si na věž, sice ne po stěně, ale po šprýclících na kůlu a alespoň jsem si sjela po laně do kroví ☺ Pak následovaly čtyřkolky, které jsem původně neměla vůbec v plánu. Chtěla jsem vyslat jen Libora, ale ten odmítá jet sám. Tak fajn, nemůže to být nic hrozného. Beru tepláky, bundu, helmu a nasedám. Instrukce jsou stručné a jasné. Jedno tlačítko na plyn, jeden pedál na brzdu. Rozjíždíme se. Začínám litovat, že jsem na to lezla a marně vzpomínám na posilovač řízení. Nemám žádnou sílu kamkoliv zatočit a už se vidím v nejbližším keři. Po chvíli přicházím na grif jak na to. Jedu s chlapama a tak se přece nemůžu nechat zahanbit. Krosím to tedy za nimi stejnou rychlostí, i kdybych měla umřít. Následují prudké zatáčky, spoustu kamenů, tuna bahna, potok, stromy a já přicházím na to, že bych měla i brzdit. Zdárně přejíždím nástrahy přírody a začíná se mi to líbit. Když před sebou vidím malý kopeček za bahnem hlavou mi prolétá myšlenka, že se přeci nezamažu a tak povoluji plyn. V tom cítím jak se kola boří do bah-

na a já nemůžu jet. Pan velící tedy couvá a radí. Je to beznadějný. Kola se protáčí, bahno cáká všude kolem, cítím každý šplouch, vnímám každou bahenní dávku. Musím vystoupit a pan velící mi vyjíždí ze spáru bahenní lázně. Znovu nasedám a jsem odhodlána jet proti proudu a proti všem ☺ Krosíme tedy dál, bahno lítá na všechny strany a na mně nezůstává nic čisté. Pomalu se blížíme k místu, odkud jsme vyjížděli a já cítím úlevu, že je po všem. Omyl. Jedeme druhé kolečko. Začínám mít pocit, že mi odumírá palec z mačkání plynové páčky. Dávám si pozor na všechny známe nástrahy a začínám si věřit. Zdárně překonám svůj kritický bod z minulého kola. Už jsme v polovině cesty a já už plynovou páčku nemůžu udržet. Tlačím na ní celou pěstí a snažím se nebýt moc pozadu. Přijíždíme k lesu mezi kořeny stromů a já už nemám sílu plyn udržet. Pouštím tedy a čtyřkolka chcípá. Zůstávám v pozadí a modlím se, aby si nevšimli toho, že chybím až v kempu. Chvilí čekám a najednou vidím jak se spása vrací a následně dává život mému stroji. Uf. Pokračujeme. Zdárně jsme dojeli i druhé kolo. Když však vidím, že se jede i třetí, chce se mi brečet. Vkládám všechny své poslední síly do mačkání tlačítka a už je mi jedno, jestli dojeďu na večeri nebo až druhý den. Měníme pořadí a pan velící

jede za mnou. To ne! Přece na mě nebude koukat, jak jsem neschopná. Ze všech sil mačkám tlačítko, brzdy se ani nedotýkám. Už chci být v cíli a mít to za sebou. Mačkám to jak jen to jde, čtyřkolák se maximálně rozjíždí-vyhybám se vyjetým kolejím a cítím, jak plnou parou narážím do stromu :-D Čtyřkolák znovu chcípá. V hlavě mi probíhá katastrofický scénář, že až se ze stromu odlepím, odpadnou světla, kola – všechno. Je mi trapné a začínám se omlouvat panu velícímu. Ten se snaží několikrát marně stroj nastartovat. Rozhoduji se jít pěšky, ale velící prý na dvou mašinách neodjede. Zvláštní. Nasedám a dopravuji stroj až do cíle. Je to za mnou. Konečně. Ruce, nohy, záda a palec mne bolí ještě dnes. Ale bylo to super ☺

Teď už zbývala jen jízda na koni. Vzhledem k tomu, že Libor na koni nikdy neseseděl, nebo si to alespoň nepamatuje, dali jsme si společnou procházku lesem. Kdy naše koně vedl koňský personál. Bylo to fajn. Můj kůň mne vedl snad přes všechny stromy co mohl. Začínala jsem mít pocit, že se mi mstí za to, že musí celý den vozit lidi po lese. Nakonec se nám to ale hodilo, protože večerní stezka odvahy se šla po stejné trase.

Přes den jsme se šli projít do lesa s plánem nasbírat nějakou tu houbu. Vzhledem k tomu, že já poznám

možná tak muchomůrku a Libor možná ještě hříbka, bylo sbírání zajímavé. Les byl plný hub, ale radši jsme tam většinu nechali, protože všechny vypadaly podezřele.

Večer nás čekala zmiňovaná stezka odvahy, kterou jsme absolvovali s obouma pesama. Já chtěla Jimmyho, když je tak dobrý obranář a Liborovi jsem přidělila Sandynku. Zatímco oni už vyrazili, my čekali až přijdeme na řadu. Jaké to bylo ale překvapení, když vidím, že oba vracejí stejnou cestou kudy odešli. Sandynka se projevila jako velká závislačka na paničce a odmítla jít s kýmkoliv jiným. Takže jsem byla donucena vyměnit nebojsu Jimmyho za bojsu Sandynku. Stezka byla fajn. Někteří při ni utrpěli zranění obličeje, my to přežili jen s mokřými botami a fapkami. Sandynka byla za hvězdu večera, kterou uctívali především Gary, Jake a Anubis.

Neděle:

Nastal den D. Počasí nám přeje. Chvillemi až moc. Slunce pálí a vše je již nachystané na odběhání mistrovství Slezska. Těšila jsem se hlavně na Sandynku, která byla přihlášená na trénink a zároveň svůj první životní coursingový běh. Nevěděla jsem, co mám od ní čekat, ale protože zájce honí, doufala jsem, že poběží. Když jsme dorazili k dráze a kolem nás proletěl střápeček, Sandy i Jimmy se mohli zbláznit. Sandynka byla do dráhy tak zapálená, že přetrhla vodítko.

První běh měl Jimmy s hafíkem „pumi“ a druhý s křížencem Ronym. Běžel suprově jako vždy a nezklamal mě. Nejvíce sem byla napjatá ze Sandy. Poprvé běžela sama a jen třetinu dráhy. Následovala krásně střápeček. V killu do něj jednou ňafla, mrkla, jestli je poblíž panička a když mě viděla, rozeběhla se a začala čmúchat v trávě s absolutním nezájmem o střápec. V druhém kole byla postavena na start s RR a již jí čekala celá dráha. Sandulka běžela ležérně, opatrně a rozvážně. Docela nás její běh pobavil. Když už v půlce trati zůstávala hodně pozadu, začala se vzdávat. Pak si všimla, že když si to namíří šikmo k cíli, bude tam i střápec. Začala jsem se radovat, že pochopila smysl nadbíhání a když už nemá rychlost, tak si dráhu alespoň zkrátí. Vyběhla tedy směr cíl, ale protože střápec neviděla, nasadila k zemi čumáček. Ale protože cestou potkala mnohem zajímavější pachy, na střápec rychle zapomněla a vesele si čmúchala. Do cíle jsem jí musela volat, ale střápec jí nezajímal.

Nu což. Závodník z ní nikdy nebude. Ještě aby jo, když je vychována jako paní doktorka canisterapeutka

Závody se blížily ke svému konci a čekalo nás už jen vyhlášení výsledků.

Jimmy se v kategorii středních kříženců umístil na 2. místě se stejným počtem bodů jako Čert na 1. místě. Rozhodovaly však body v prvním kole. Třetí byl Ronik. A náš kámoš Gary byl na 1.místě v kategorii velkých kříženců. Jimmoušek dostal krásnou medaili a další prima ceny.

Prodloužený víkend byl moc fajn a já bych chtěla za mě, za Libora a za naše hafíky moc poděkovat hlavně Barče a Karlovi Zdráhalovým za další krásně strávené dny. Díky!

TULLAMORE CUP 2007

..., komentář od duše akce, slečny Edity Dobrovolné z CHS Really Irish Wooldhound“...

Sedím u počítače a snažím se sepsat své dojmy z právě proběhlého Tullamore Cupu. Jenže vložit do textu tolik nadšení, radosti, dobré nálady a humoru, to snad ani nejde.

Poděkování za naprosto fantastický víkend patří všem účastníkům. Děkuji a hluboce se skláním před přístupem a organizačními schopnostmi Báry Zdráhalové, jejího manžela Karla a dalších pomocníků, kteří přijeli. Kéž bych měla alespoň polovinu jejich dovedností. Báře musím poděkovat také za to, že ohodnotila naši devítiletou Ibellu jako nejlepší coursingovou fenu. Bela

běžela jen půlku tratě, ale pravda, s obrovským nadšením a nevyšší rychlostí, jaké je schopná. Baru, zařídila jsi mi po dlouhé době slzy radosti v očích.

A hned v návaznosti na to děkuji taky Dance Mrázové, že neprotestovala, když její Berika skončila za Belou jako druhá, ačkoliv na dráze předvedla profesionální výkon.

Děkuji Petře Čechové, bez ní bychom neměli ani polovinu cen. Petra nejenže opatřila sponzorský dar od chs. Decuma ve formě desítek pohárů, ale také vlastnoručně vyrobila obrovské množství nádherných

kokard, kterými udělala všem oceněným velkou radost a celý víkend pomáhala, jak jen mohla.

Děk patří také kapitánu Davoru Marjanoviči, který se neváhal vydat na 700 km dlouhou cestu ze slovinské Ljublaně, aby nám přednesl svoji prezentaci na téma „Standard irského vlkodava“, která byla velmi poutavá a zajímavá pro začátečníky stejně jako pro dlouholeté chovatele. Jak moc zajímavá byla, si můžete představit, když řeknu, že začínala v půl osmé, kolem půlnoci se z již zavírající restaurace přesunula do soukromí, kde pokračovala až do dvou do rána. V neděli potom Davorovi celý víkend tlumočila skvělá překladatelka Hana Němcová, díky níž jsme všichni bez problémů rozuměli a nemuseli jsme se topit ve svých jazykových nedostacích.

Od sobotního rána do nedělního odpoledne se řada psů a majitelů účastnila všemožných soutěží a srdnatě bojovala o množství titulů a cen. Těm úspěšným patří obrovská gratulace, protože ani jediné vítězství nebylo zadarmo (tedy – jedno ano, malinký pohárek zcela sobecky určený pro vítěze titulu „Nejkratší ocas“, kterým se s přehledem stala naše Bela s ocasem kupírovaným na délku cca 5 cm :-)).

Největší gratulace patří absolutnímu vítězi víkendového klání, kterým se stal Ailin McCathail Really Irish díky dobrému umístění na coursingu a vítězství v soutěžích o „Nejdelší nohy“, „Nejdelší ocas“ a „Nejdelší vlasy“. Na druhém místě skončila Baobhan Sith Really Irish, která si vedla velmi dobře na coursingu, vyhrála svoji třídu na výstavě, a poté se stala ještě „Nejvyšší fenou“ a fenou s „Nejdelšíma nohama“. O třetí místo se se shodným počtem bodů podělili Famo Surycan, který získal vysoké bodové ohodnocení díky výsledku z coursingu a následným suverénním vítězstvím v sou-

Foto: Jaroslav Grolík

těžích „Nejvyšší pes“, „Nejdelší pes“ a „Nejhlubší hrudník“ a Bonnye Stadlewood, která si na coursingu vedla naprosto fantasticky a byla vyhlášena „Nejdelší fenou“ a fenou s „Nejdelšíma nohama“. („Nejdelší nohy“ měly hned 4 fenky, kterým bylo shodně naměřeno 49 cm)

Pro zajímavost uvádím pořadí na dalších 7 místech:

4. 31 bodů coursing + Nejkratší ocas
Ibella Bell Norman
5. 27 bodů coursing, výstava + Nejlepší pohyb
Anna Vydra B&G
6. 25 bodů coursing, výstava
Arna z Petříkovských lesů
7. 24 bodů coursing, výstava
Baruch Baruc Really Irish
8. 23 bodů coursing, „Nejdelší vousy“,
„Největší tloušťka“ Bendigeidfran Really Irish
9. 22 bodů coursing, výstava
Ryanair Sagittarius
10. 21 bodů coursing, „Nejdelší novy“,
„Největší flegmatik“ Brenda Bohemia Valois

Na sobotním coursingu bylo odhaleno několik coursingových nadějí a talentů. Mezi štěňátky si skvěle vedl Back Dublin's Savinika i jeho bráška Barbarian Lance-lot. Mezi dorostenci podal vynikající výkon Wolfi, Inigo Montoya Paluduz i Arna z Petříkovských lesů. Skvěle běžela i Elee mezi kamarády, škoda, že se zúčastnila jen druhého kola, byla by jistě zasáhla do bojů o nejvyšší příčky.

Mezi psy ve věku 1 – 5 let bez licence mně velmi příjemně překvapila Blbinka, Ben – Varrey Really Irish, Bonnye Stadlewood, naše Anka, Chivas Paluduz a Olimpia Celtic Alanda. Doufám, že všech 5 si brzy vyběhá licenci a budeme se na coursingu potkávat častěji.

„Běh mistrů“, zkušených závodníků s licenci bych rozhodně posuzovat nechtěla. Podle mě byli všichni

fantastičtí. 172 bodů získala Berika z Lenexu a Baruch Baruc Really Irish a v těsném závěsu za nimi se 171 body byli Baobhan Sith Really Irish, Chayenne Stříbrný potok a Berenika Irská legenda.

Běhy seniorů byly veselé, ale přesto, až na malé výjimky, se k úkolu seniori postavili s výrazem „tak těm mladochům ukážeme, jak běhají zkušené lovci“ a Ibella, Ailin i Mary doběhli do cíle, kde s nadšením „zavraždili“ návnadu. Famo po cestě zkusil ulovit i Mary, ale nakonec v cíli návnadu identifikoval taky správně.

Nedělní výstava probíhala ve velmi přátelské a uvolněné atmosféře a celkovému vítězi Ryanairovi Sagittarius se dostalo nevšedního aplausu, stejně jako vítězné fence Mary Kay Ionmhain Norman. Druhým nejlepším psem byl určen Baruch Baruc Really Irish a třetím Red Rose Knight z Irských moří. Mezi fenami se na druhém místě umístila Ben – Varrey Really Irish a na třetím Anna Vydra B&G.

Díky všem, že jste přijeli, že jste byli milí, veselí, dobře naladěni, že jste se chtěli bavit, i něco nového se dozvědět. Že jste byli ohleduplní k nedostatkům a hlasitě jste ocenili, co se vám líbilo. Bude pro mě potěšením, pokud budete mít zájem, uspořádat pro Vás příští rok Tullamore Cup znova.

MISTROVSTVÍ MORAVY 2007

ANEBO SBOHEM, ZÁVODNÍ SEZÓNO!

Velice pěkné zakončení letošní coursingové sezony nám zachytila pohledem na Mistrovství Moravy 2007 Anna Chytilová od belgického ovčáka Ardense Malimita.

Jako by to bylo včera. Z ulic ještě ani nezmizela prvomájová výzdoba a naši psi již rdousili střápec na prvním závodě sezóny 2007. A dnes? Otráveně zametám před domem haldy spadlého listí (ach ta zlínská zeleň) a vzpomínám na poslední letošní závod našeho sdružení – Mistrovství Moravy 2007.

Vyrážela jsem ze Zlína opět s velmi ochotnou Pastyřík's Family, které chci tímto ze srdce poděkovat za celoroční vození na coursingy – moc si

toho vážím! Auto jsme zaplnili opravdu do posledního kubického milimetru. Kufru vládl RR Dasty a na levém zadním sedadle ho Šárka v průběhu jízdy neustále bortila k zemi, protože měl poněkud „tlusté sklo“. Vzadu se našlo ještě místo pro mně a mého maliňáka Ardense. Tzv. „sedadlo smrti“ bylo obsazeno pouze velkou taškou jídla, ale pochutiny se v žádném případě nemusely strachovat o svůj život, poněvadž řídila Šárčina maminka, která je pověstná svou skvělou razantní jízdou. Po

celou cestu na mistrák panovala skvělá atmosféra, až jsem měla nutkání vytáhnout zpěvník s kytarou a oprášit nějaké ty táborové písně. Po příjezdu jsem zjistila, že nálada v Radslavicích je také skvělá a během chvilky se již první adepti na mistrovský titul řadili na závodní dráhu. Vše probíhalo tak jak má a psi si běhy opravdu užívali. Snad jen náš milý igelitový střapec už toho měl po celé sezóně občas plné zuby a mlel z posledního. Kolem poledne jsme vytáhli onu tašku s jídlem a z kapoty auta se rázem stal švédský stůl. I naši psi závodníci se dožadovali příslunu jídla a somrovali ze všech sil. Samozřejmě byli odkázáni do patřičných míst se slovy: „Ulovte si nějaké žrádlo támhle na trati!“ Asi si toto doporučení vzali k srdci, protože druhé kolo běželi krásně, jako by tušili, že přijde dlouhá zimní pauza. Dasty si tentokrát vyběhl bronz a Ardens se prolovil až do nechrtí Top3. Ceny byly jako vždy překrásné pro všechny. Naši výpravu čekala již jen zpáteční cesta plná diskuzí o celé coursingové závodní sezóně. Byla dlouhá, mnohdy dobrodruž-

ná a díky parádní partě organizátorů prostě fajn. Všem patří velký DÍK!

Ale tak dost už bylo vzpomínek. Opouštím hromádku shrabaného listí a jdu domů. V obýváku spinká můj psí závodník a očividně se mu zdá něco o coursingu – poštěkává a vehementně hrabe tlapkami. Skláním se k němu a tiše mu šeptám do ouška:

Spinkej, můj psí příteli, i střapeček už dřímá.

Budeme se válet v posteli, než skončí dlouhá zima!

MISTROVSTVÍ MORAVY 2007, RADSLAVICE 7. 10. 2007

*Příjemné zhodnocení letošního Mistrovství Moravy připravila Natálie Janulíková
od argentinské dogy Tarušky*

Na tento velký den a závod se argentínka Tara připravovala v podstatě od listopadu 2006, kdy poprvé běžela za střepečkem a běžela k našemu úžasu skvěle. Nevynechali jsme skoro žádný trénink a akci MSC pro zábavu našich pejsků a nás. Tara tedy vypilovala skvěle techniku a dle našeho názoru se mohla zúčastnit mistrovství.

Protože se Mistrovství konalo ve stejný den jako výstava psů v Českých Budějovicích (a ten stejný víkend probíhala prestižní výstava drobnochovatelů v Bohdalově), měli jsme víkend více než akční.

Do Radslavic jsme s Tarunkou vyrazili s „leopardáky“ Mišou a Rhetttem. Rhett je bezvadný pejsek a Taru ve svém autě velkoryse přivítal a nám se cestovalo skvěle. Na přejímku jsme dorazili včas, jen trochu jsme

si pozměnili příjezdovou cestu a vzali to kukuřičným polem.

Rhett závodil s leopardkou Eli a moc jim to spolu slušelo a spolupráce při lovu byla pěkná. Oba jsou to zkušení závodníci a také tedy Mistři Moravy pro tento rok!

Tara dostala jako parťáka austráláčka Emira. Měla jsem docela obavy, aby Taře tento pejsek, rychlý jako vítr, neutekl příliš a aby s ním

dokázala držet tempo a spolupracovat. Barča má však absolutní cit pro výběr dvojic a i tato volba byla správná. Díky! Argentínka a australáček běželi s větrem o závod a kde Tara nestačila, nadběhla svému partákovi, jen aby jim ten střapeček neutekl. V kilu Tara houkla svým tygřím hlasem na partáka, že ona bude první a tak ji aussí gentleman nechal kilovat. On dobře ví, že se taky dočká.

Druhý běh byl rozlosován stejně a myslím, že jsme my paničky, mohly být na své závodníky pyšné. Tara je tedy Mistr Moravy 2007 a taky je to první argentinka u nás s licenci a tímto krásným titulem. Za odměnu dostala na krk hezkou zlatou medaili a spoustu dobrot od sponzorů. Já mám radost z netradičního poháru a ten krásný diplom zdobí Tařin pokojík.

Děkuji MSC za vydařenou akci (a to tentokrát stálo hodně sil, jelikož nebylo vůbec jisté, zda

se závod uskuteční), která udělala nás i naši Taru šťastnou!!!

Také bych chtěla poděkovat Míše Jeleňové, že přesto, že jsem ji oslovila večer před závodem, nás vzali s sebou autem do Radslavic a nic nebyl problém. Děkuji! Cestou domů se Rhett s Tarou k sobě v autě spokojeně tulili a klidně spinkali.

Báječné zakončení sezóny, díky MSC.

MISTROVSTVÍ MORAVY 2007, RADSLAVICE 7. 10. 2007

*Zážitky z Mistrovství Moravy 2007 nám sepsala Monika Pelíšková od dalmatina Enrico Bazzi Raul.
Děkujeme Monče za nádherné diplomy, které pro závod připravila!*

V neděli 7. 10. 2007 jsme s paničkou vyrazili do Radslavic na náš poslední coursingový závod v letošním roce a to Mistrovství Moravy 2007. Mistrák se měl konat 1. září, ale nekonal. Bylo nutné ho přesunout na náhradní termín. Lidičky brblali, ale co se dá dělat, někdy prostě nejde všechno tak, jak je to v plánu.

Na mistrovství Moravy jsme jeli s naším obvyklým parťákem Vetíkem. Pepa s Vetíkem, malou Terezkou a Jiřinou se pro nás stavili asi ve čtvrt na 8 ráno.

Myslela jsem si, že to nemůžeme na přejímkou stihnout, ale stihli jsme to naprosto v pohodě. Nás tím myslím mě, Ričiho a tentokrát jela i sestra Terka. V pondělí po závodě slavila 18. narozeniny a tak jela vyletovat s námi. Vezla s sebou krabici koláčků, které všem lidičkám a taky některým pejskům a ulovili si je ze stolu i sami, moc chutnaly. Takže o půl 9 jsme přešli přejímkou a já s Ričem jsme se šli proběhnout na pole. Tam byly asi moc fajn pachy zvířátek, tak Riči lítal a čuchal. Potkali jsme tam

kámoše peruány a parsonka. Potom byl zavřený ve své nové boudičce, která se mu líbí a spinká v ní i doma a já šla okouknout kámoše a pesany. Byla tu klasika - Bára s Aldošem a PePinem, Alča s Roníkem, bulík Guci s Ginou, ti byli dokonce zaparkovaní hned vedle nás a další a další. Zajímala jsem se o práci, někdo přece pomáhat musí, ale zatím žádná nebyla, Bára rychlík měla vše hotovo. Tentokrát jsem běželi úplně na začátku asi 6. běh, takže jsme měli brzy všechno za sebou. Spousta lidí ani nedojela a dokonce se ani neomlivila. To já teda fakt nechápu, jak si někdo může nechat ujít takový fajn závod, ale hlavně to není slušné. Organizátoři se snaží a lidi bojkotují jejich práci. První kolo měřilo 800m a zvládli jsme ho super. Teda v prvním startu se asi v polovině vybila baterie a pesani ulovili štrapec. V první chvíli byli tak překvapení, že se o něj s Vetíkem ani nepoprali jako obvykle. Pak jak viděli, že jsme skoro u nich, exhibičně se do sebe dali, aby se neřeklo. Opačkovali jsme start celé tratě znovu, jak se vyměnila baterie. Riči sice běžel krásně, ale ke konci toho měl plné kecky a kapku zaostal. Ani nebylo divu, ještě týden předtím bral antibiotika na kašel. Ale i na Vetíkovi bylo vidět, že toho má plné brýle. Riči dostal 86 a Vetík 87 bodů. Zase o chlup. Potom jsem pomáhala s organizací, hlavně s diplomy a Riči si lebedil a odpočíval v boudičce a měl u sebe Terezku. Občas se prošli a čekali, kdy budeme pokračovat ve druhém kole. Druhé kolo měřilo „jen“ 400m. Nějaký umělec totiž zkratoval naviják, na který vyil limonádu.

Ale pejskům to bylo jedno, hlavně, že se běhá. Teda Ričiho trochu zmátlo, že se běží úplně stejně, jak první kolo, takže si na konci kapku závod prodloužil a běžel kousek původní tratě, čímž přenechal vedení Vetíkovi. Do té doby totiž vedl! No a to asi rozhodlo a Vetík měl zase o bod víc. Celkově tedy pro Riči 173 bodů, 2. místo a Vicemistrem Moravy 2007, šikulka moje. Dostal stříbrnou medaili a balíček s dárky od sponzorů a super diplom. Byla jsem moc ráda, protože je vidět, že to Ričiho pořád baví a taky neměl po nemoci žádný větší problém. A to je pro nás to nejdůležitější. První 3 psi dostávali medaile, vítězové plakety, všichni balíčky od sponzorů a nádherné diplomy. Přesto to bylo některým málo a kritizovali. Já teda nevím, ale když jsme byli na Mistrovství Čech, nedostali jsme skoro nic. Vyhlásování tentokrát probíhalo systémem, že kdo odběhal, byl vyhlášen a mohl, pokud chtěl, odjet domů. My toho využili, protože malá Terezka je malá a nebylo žádné velké teplo. Cestou zpátky jsme se stavili v restauraci na baštu. Ričiho jsme vzali s sebou a dokonce i od stolu něco spadlo. Byl fakt vzorný a nikdo o něm vůbec nevěděl. Vetík byl zavřený a zaskládáný v autě. To má za to, že byl zase první. Z restaurace vedla Ričiho malá Terezka a měla z toho takovou radost, že se nechal. Domů jsme dorazili asi kolem půl šesté unavení, ale spokojení a vyblblí. Tak teto Báro moc díky za poslední závod letošního roku, moc se nám líbil a třeba zase příští rok ještě někam s Ričem pojedeme.

7. 10. 2007 – MISTROVSTVÍ MORAVY 2007

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
am. kokršpaněl	Joey	pes		Michaela Klechová	169	1
am. kokršpaněl	Pure Cranberry Lady	pes	A	René Gabriel	169	1
an. kokršpaněl	Fik	pes		Vendula Machurová	173	1
argen. doga	Tara Perro Pelea	fena	A	Natalie Janulíková	172	1
AST	Trinity	fena		Kateřina Masárová	175	1
AST	Archibald Blue Desert	pes	A	Eva Pospíšilová	172	1
aust. ovčák	Emir- S Ew-Bor	pes	A	Lucie Brettšnajdrová	171	1
barzoj	Tangentiala Nijinski Ballet	fena	A	Alena Portešová	175	1
barzoj	Charyzma Chilli polot	fena	A	Alena Portešová	173	2
barzoj	Café Bar Silent Enigma	fena	A	Marta Křapová	173	3
barzoj	Experiment Silent Enigma	pes	A	Marta Křapová	176	1
barzoj	D'Arlekin DRAM Silent Enigma	pes	A	Marta Křapová	172	2
belgický ovčák	Ardens Malimit	pes	A	Anna Chytilová	175	1
border collie	Elegance Sun Blaf Chev	fena	A	Petra Ušelová	174	1
border collie	Morecambe Bohemia Alké	pes	A	Vendula Machurová	174	1
briard	Nice Lookin Moravia	pes	A	Hana Sklenářiková	174	1
bulteriér	Xandros Gucci Wild Famy	pes	A	Marie Šustková	171	1
český str. pes	Chudobka Anibob	fena	A	Erika Fiantová	171	1
čínský choc. pes	Kreig Modrý květ	pes	A	Lenka Blažková	173	1
dalmatin	Velvet od Chlpíků	pes	A	Josef Stejskal	175	1
dalmatin	Enrico Bazuk Raul	pes	A	Monika Pelišková	173	2
dlouh. whippet	Gigolo Golden Nuggets	pes	A	Hana Ježová	175	1
ESP	Sahara	fena		Petr Kroča	167	1
faraonský pes	Bahir al Ghazal Farafra	pes	A	Radka Nevěčná	175	1
foxtiér drs.	Gata Polomené hory	fena	A	Nikol Marková	172	1
foxtiér hlad.	Aramis Kelečský poklad	pes	A	Hana Zobáčová	173	1
foxtiér hlad.	Jakob Boramo Sole	pes	A	Dana Novotná	172	1
ISWT	Blue Berry Hill Happy	fena	A	Zuzana Uhrinová	173	1
IW	Baruch Baruc Really Irish	pes	A	Pavel Jansa	175	1 – res. CACT
IW	Ryanair Sagittarius	pes	A	Michaela Rudolecká	174	2
IW	Berika z Lenexu	fena	A	Daniela Mrázová	175	1- CACT
IW	Chayenne Stříbrný potok	fena	A	Michaela Rudolecká	173	2
IW	Baobhan Sith Really Irish	fena	A	Lenka Jarošová	172	3
IW	Berenika Irská legenda	fena	A	Daniela Mrázová	171	4
italský chrtík	Dio Diesel Bugsy	pes	A	Václav Holoch	173	1
knírač stř.	Niki	fena		Martina Šatková	172	1
kříženec	Adélka	fena		Dáša Lukavská	171	1
kříženec	Čert	pes		Petr Chramosta	173	1
kříženec	Rony	pes		Alena Janalíková	172	2

labrador	Dasty	pes		Marek Havlík	173	1
leopardí pes	FirstMate Šumící křídla	pes	A	Michaela Jeleňová	173	1
leopardí pes	Tatina Šumící křídla	fena	A	Leo Hahn	172	1
maďarský chrt	Vágtázó Cirkusz	pes	A	Jindřich Studený	174	1
pinč malý	Eveline Bohém Peter Sen	fena	A	Nikola Marková	174	1
pinč malý	Arami Golden World	pes	A	Nikola Marková	172	1
MOK	Artez zo Sitnianských vrch	pes	A	Julie Mikulková	173	1
německý ovčák	Elis	fena		Lucie Řezníčková	174	1
novofund. pes	Oryn od Bílého zámku	pes	A	Nikola Marková	174	1
PRT	Douglas Mandylion	pes	A	Alexandra Felixová	173	1
peruánský naháč	Blacky Nort Brun	pes	A	Hana Kocmannová	175	1
peruánský naháč	Flor de Daněla Delfíno	fena	A	Hana Kocmannová	173	1
peruánský naháč	Cinie Nort Brun	fena	A	Hana Kocmannová	171	2
pudl trpasličí	Cassey Romy Choco	pes	A	Věnceslava Šlechtová	172	1
pumi	Doleťte Lady Domikar	fena	A	Nikola Marková	173	1
RR	Amon	pes		Eva Handlová	173	1
RR	Brody	pes		Radka Máčalová	172	2
RR	Dasty	pes		Šárka Pastyříková	171	3
RR	Amal z Adarova dvora	pes	A	Jana Danišovská	173	1
RR	Gyr od Cykasu	pes	A	Markéta Kubičková	173	2
RR	Huckleberry z Údolí rožnova	pes	A	Pavel Myslivec	171	3
RR	Adam z Putimských vrchů	pes	A	Kateřina Pělučová	170	4
RR	Golet Darma	pes	A	Petra Hodaňová	170	5
RR	Erika Bílé Karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	176	1 - CACT
RR	Conny Bílé Karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	175	2 – res. CACT
RR	Berdica Winsome Lobkowice	fena	A	Tomáš Trýb	173	3
RR	Bessy Saranga	fena	A	Jan Nábělek	170	4
RR	Heila Saranga	fena	A	Hana Tichá	169	5
RR	Heidy Saranga	fena	A	Jan Nábělek	168	6
sloughi	Jamuna Bohemia Genao	fena	A	Věra Malátková	174	1
saluki	Alfa Rašaja z Čech	fena	A	Věra Malátková	175	1
saluki	Tamir-H Mazury de Meyb	pes		Věra Malátková	173	1
whippet	Arachné Naděje snů	fena	A	Hana Valentová	176	1

VÝSLEDKY DOPROVODNÝCH SOUTĚŽÍ

Nejlepší chrti	Arachné Naděje snů whippet	1. místo
	Experiment Silent Eingma barzoi	2. místo
	Berika z Lenexu IW	3. místo
Nejlepší nechrti	Erika Bílé Karpaty RR	1. místo
	Trinity AST	2. místo
	Ardens Nalomit belg. ovčák	3. místo

POHODOVÝ VÍKEND VE SLAVĚTÍNĚ U SLAVONIC ANEB „PO ROCE NA STEJNÉM MÍSTĚ“ ANEB MY TEDA POPRVÉ...

Denisa s Říšou jsou po Slavětíně happy, Maggie se rozhodla, že bude běhat a tak nám svou radost z víkendové akce popsali v úsměvné reportáži.

Je pátek 19.10., všechno sbaleno, připraveno, nahrnuto do káry, tak kolem poledne vyjíždíme na akci MSC... huráááá.

Vzali jsme to přes Přímětice u Znojma, na návštěvu k našim a na výborný obědek od maminky – řízečky + br. salát. Tak jsme se nabaštili, poklábosili, dali kávičku a čajíček, mamča si pohrála s Mag (nebo naopak :o)) a pokračujeme dál. Projíždíme Vranovem nad Dyjí a jako pokaždé, obdivujeme nádherný zámek, který jsme v minulosti navštívili již několikrát. Kdyby to šlo, zavítáme tam i dnes. Kupodivu jsme se vešli do plánovaného rozmezí příjezdu, před 17. hod. jsme na místě, po několika minutovém pátrání po Slavětíně jsme našli i areál, kde jsme byli ubytovaní.

Na pokoji jsme první, po chvíli přijíždí Majka s Petrem s jejich hyperaktivním SBT Beníkem. My jsme teda hned po vybalení vyrazili na obchůzku po vesnici, Maggie se pořádně vylítala a my se pokochali okolím, takže seznámováčka s Benem proběhla až poté, a byla opravdu bujná, euforické záchvaty u obou. Každopádně si padli do oka, tak je to prima.

Na pokoji s námi měli být ještě bordeauxské dogy Malvína a Burrito, jenže Beník Malví nějak moc obskakoval, záhy jsme zjistili, že začala hárat a tak museli na jiný pokoj a my se tak těšili konečně na velký seznámko, už od Ranče si s Helčou slibujeme společnou prochajdu, ale zatím nám to nevyšlo, tak jsme si řkali, že snad ve Slavětíně. Jenže Mag na Malví tak

nějak vyjížděla, no jo, holky, jak jedna hárá, tak druhá je protivec.

Odpolední coursing byl pro nepřízeň počasí zrušen, stejně tak i večerní Podivná pohraniční stezka odvahy... a my se tak těšili, protože ta minulá, na Ranči, se nám moc líbila, i když to odnesly mokré nohavice. A tak jsme se proskotačili na plácku za budovou, zkusili výcvikové atrakce a po výborné večeři jsem měli volnou zábavu.

V sobotu ráno jsme se nestačili divit, vykoukli jsme z okna a viděli sníh. Na jednu stranu jupí, máme rádi snížek, ale na druhou ouvej, máme letní gumy na auto. Naštěstí to brzo roztálo, takže strach ze zpáteční cesty opadnul. Avšak Magguš si bílou pokrývku stačila „ohmatat“ při ranním venčení a skotačení za barákem.

Po snídani ženské osazenstvo vyrazilo do Maříže za keramikou, každá jsme si mohla namalovat dle sebe hrníček či popelník a při-

znám se, že fantazie opravdu neměla meze! Po dvou hodinách snažení a pitvoření bylo hotovo, myslím, že se všechny vydařily, ale předsedkyně se nebude s některýma bavit neb její dílo „dle jejího mínění „ bylo poníženo.

Po příjezdu proběhl oběd a pak před barákem trénovali někteří jedinci na výstavy, tak jsme chvíli přihlíželi, šlo jim to dobře a určité tam zazáří. Odpoledne následoval namísto plánovaného „ Překvapení paní předsedkyně“ očekávaný coursing, pro nás to překvapení přece jen bylo, Maggie zabrala a už při prvním běhu to vypadalo, že poběží úplně sama! Start super, dalších asi 200m pelášila jak o závod, ale jakmile se před ní objevila vyšší travička, tak se zarazila a hledala paničku. Tak jsem rychle přispěchala na pomoc a užuž běží dál a je v cíli! Další tři běhy byly obdobné, dokonce se jí i killování podařilo, je to naše snaživka. Mezi čekáním na běhy usilovně hlídala střapeček, občas si i vyštěkla, ale stačila si i pohrát s páníčkem. U Maggie dle Barči platí „trpělivost se vyplácí!“

Byla docela zima, tak jsme se zahřáli výborným svařáčkem. Po běhání jsme měli do večere volno, tak jsme si koupili pivečko a šli klábosit na chodbu k hlavním kamnům... a tak jsme plkali a plkali, že na nás nezbyl fazolový guláš, ale to nám vůbec nevadilo, mega klobása s křenem a hořčicí byla výtečná.

V neděli po snídani přišel na řadu opět coursing a co dodat, Mag i já jsme se proběhli, ovšem že já už daleko míň, musím fakt uznat, že je vidět pokrok, mám z toho ohromnou radost! Po obědě jsme zabalili věci, naložili a pádili směr Brno, po cestě jsme se zase stavili u našich a večer doma padli všichni únavou.

Na závěr bych chtěla moc a moc poděkovat organizátorům, Barče a Karlosovi, byl to fajn víkend a už se moc těšíme na další akcičky a lidičky a pesany. Tady ve Slavětíně jsme poznali zase nové bezva lidi a jejich čtyřnohé společníky, super strávený čas, děkujeme.

Foto: Pes Jíra

PO ROCE NA STEJNÉM MÍSTĚ – VÍKENDOVKA VE SLAVĚTÍNĚ U SLAVONIC

Zhodnocení víkendové akce očima Alči Esslové od leopardích kluků Sannyho a Faraa

Po super jarní víkendovce ve Slavětíně jsem Jindru přesvědčila, že na podzimní víkendovou akci musíme jet od počátku do konce. Naštěstí nám v tom nic nezabránilo a v pátek jsme zavčas vyjeli na cestu i s Faraem a Sannym (dále „naši kluci“).

Jak už je u nás tradicí, opět jsme nebydleli s ostatními, ale měli jsme zařízení ubytování v Penzionu Selský Dvůr nedaleko Slavětína. Někdy mě mrzí, že neprožíváme celý víkend

s ostatními, ale věřím, že je to pro nás s leopardími kluky lepší – přeci jen se nekamarádí s úplně každým. Nerada bych se dočkala toho, že by se některý z nich chytl s jiným psem a byly z toho nepříjemnosti.

Hned v pátek byl na programu trénink od půl šesté. Výjimečně jsme dorazili na místo dříve, tak jsme se ještě šli projít. Cesta se táhla mezi loukami a vše bylo normální do chvíle, kdy jsme spatřili černou krávu. Kluci začali štekat

Foto: Pes Jíra

a nejradši by za ní hned vystartovali. Moc jsme se smáli tomu, jak kráva vzala nohy na ramena a utíkala, co jí kopýtka stačila. Smích nás přeshel, jakmile jsme zjistili, že běžela za zbytkem stáda a posilněná jejich společností se vracela zpět k nám. Jak to pak přesně probíhalo si nejsem jistá, snad to bylo štěkotem, snad jen pohledy, každopádně kluci se před nás postavili a stádo zůstalo stát. Oddechli jsme si a radši se z místa činu vytratili.

Po návratu do areálu jsme potkali Barču, která nám řekla, že už se běhat nebude kvůli blížící se tmě a že se to přesune na druhý den. Počkali jsme tedy na zbytek naší party a společně odjeli do penzionu.

V sobotu ráno jsme mohli navštívit Maříž a namalovat si vlastní hrnek, ale my jsme se raději vydali na výlet do Slavonického pevnostního areálu. Akorát jsme se blížili ke konci trasy, když zazvonil telefon a my se dozvěděli, že už

se začíná běhat. Tak jsme rychle naložili vše potřebné a hurá na dráhu.

První běh běželi naši kluci spolu. Poté jsme zkusili pustit Jacka a ačkoliv jsem s ním běžela a celou cestu vysvětlovala, že nemá honit mě ale střepec, bohužel nepochopil. Po zbytek víkendu běhal s našimi kluky a pomalu jsme tak u něj mohli sledovat zlepšení. V malé přestávce mezi běhy jsme zatrénovali výstavnictví. Po ukončení tréninků jsme nechali pesany odpočívat a zašli jsme se posilnit výbornou večeří. Chtěli jsme být připraveni na cokoliv, vždyť nás čekala stezka odvahy. Bohužel ale začalo pršet, tak jsme se odvázně přesunuli do pelíšků.

Naštěstí ráno již nepršelo a tak jsme mohli víkend zakončit dalšími tréninky. Děkujeme za unavení pejsků celému týmu MS coursingu a taky vám všem, co jste se podíleli na super atmosféře.

VÍKENDOVKA V RUDNÉ POD PRADĚDEM 16. - 18. 11. 2007

Vyčerpávající zhodnocení zimních radovánek v Rudné pod Pradědem nám připravila Jana Orišová od ACD Bruta...

Příjezd do Rudné se opět neobešel bez drobných zmatků, takže místo v předpokládané tři hodiny jsme dorazili kolem sedmé. Po ubytování a vybalení jsme se šli přivítat s lidičkama, kteří dorazili před námi. Večer proběhl v očekávání Saraxů, kteří vyráželi na cestu z Prahy jako poslední. Mel uvařila vynikající svařáček, Karlos si bohatě se všema připíjel na zdraví Metaxou, ostatní popíjeli víno, slivovičku nebo pívko. V jídelně se kecalo asi tak do půlnoci, pak se zbytek „přeživších“ a čekajících na Saraxovic přesunul k Petrovi na pokoj, kde se popíjelo dál. Až na Čertova roztrhaného plyšáka vše proběhlo bez potíží. Saraxáci dorazili po jedné hodině totálně umordovaní, když předtím bloudili po spících vesničkách a doufali, že objeví ukazatele směru.

V sobotu ráno byl maličko opar, to ovšem neubralo mrazu na síle. Karlos s pár kluky šel připravovat dráhu, Barča udělala rozpis běhů a v 9.15 se začínalo běhat. Mel uvařila pro obsluhu navijáku a pro natahovače speciální svařáček, aby jim tam nebyla zima. Všichni si ho moc pochvalovali. Psíci byli patřičně nažhaveni na běh a tak okolo dráhy bylo neustále slyšet poštěkávání, kňučení a bafání. Opět se běžela dvě kola, tentokrát o délce 450m, takže si natahovači pořádně šlápli. Brut běžel oba běhy sám a s velkým nadšením. Byl to jeho první coursing na sněhu. Taký se mu podařilo ulovit asi tak v půlce

střapeček a radostně s ním potřepávat. Fakt je šikulka.

Po skončení tréninků jsme si udělali oběd, podle toho, kdo co měl z domova. Někteří šli na chvíli spát, jiní posedávali, kecali, popíjeli svařáček či víno. Na odpoledne Barča připravila několik „soutěží“. Ty uvozovky jsou tam úmyslně, protože vyhráli všichni zúčastnění už jen tím, že se zúčastnili. Jako první byla jízda na skikolobkách s pejskem jako taháčem. Vyhrálo družstvo, které se první dostalo celé do cíle a drželo se za ruce. Někteří pejsci tuto soutěž pojali jako ohromnou zábavu a místo aby páníčky táhli, tak se jim pěkně motali pod lyžičky. Další bylo tahání Cínovic dětí v bobech, dále Barča zařadila „sjezd“ na bobech, saních, lopatách atd. téměř po rovině, hájení hradu a boj o sněhové koule, jako finále byl běh s psíčky. Všichni si užili spoustu legrace, někteří si namohli svaly, jiní potloukli kolena nebo zadní část těla.

Večer dorazila návštěva v podobě Bilušky s Lájošem a šesti mini psy, pak část osazenstva odjela do Karlova k Ticháčkům na večeri a na pokec. Po návratu se ještě chvíli posedávalo a popíjelo, ovšem denní program všechny brzy zahnal do postelí.

V neděli bylo nádherné, slunné počasí. Obloha byla vymetená a sluníčko vytvářelo na sněhu krásné obrazce. Opět stejná sestava pánů šla s Karlosem pomáhat na trať a Barča udělala rozpis běhů. My jsme tentokrát měli mít v prvním běhu fenečku RR, v druhém pejska, aby si Brut zvykal. Nakonec ale první běh běžel sám, protože feňulka běžela o chvilku dřív. Ke druhému běhu jsem přistupovala s velkou opatrností, nebyla jsem si jistá, jestli ho bude zajímat víc střápec nebo soupeř. K mé velké radosti vyhrál střápeček a Brut letěl. Henrimu se asi nelíbilo Brutovo tempo a tak ho několikrát trochu prudil. Vše

vyvrcholilo těsně před cílem, když Brut Henrimu odpověděl. Naštěstí měli oba košíky a Brut se nechal okamžitě odvolat. Nakonec jsou z toho krásné fotky. Samozřejmě nejen z tohoto běhu.

Okolo dvanácté tréninkové běhy skončily. Pak už nastalo jen balení, oběd, ožívování Cínovic auta, loučení a odjezd.

Závěrem musím opět moc poděkovat Barče a Karlosovi za super víkend, natahovačům za perfektní práci a namožené nohy. A taky všem ubytovaným za prima víkend, kvůli kterému se nám vyplatilo přijet.

Ostatním postavajícím okolo dráhy (teda hlavně pánům) bych chtěla říct, že natahování střapce není zase až tak náročné a vaše pomoc by byla vítaná, zvláště třeba v sobotu v mrazu, kdy tam natahovači s obsluhou navijáku pěkně vymrzli. Běží i vaši psi, tak se příště zapojte a pomozte ostatním.

Foto: Pes Jíra

Žanda, Davča a Herry

Miša a Joey

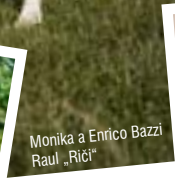
Verča, Orry a Rocky

Lucka Řezníčková a Eli

Monika a Enrico Bazzi
Raul „Riči“

Majkl a Niobe

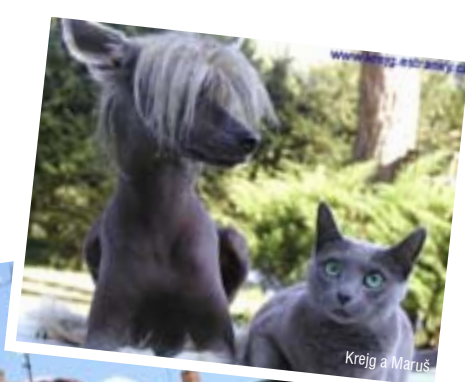

Jana Kotková a Biskvit

Elfi a Amon

Krejg a Maruš

Denisa, Richard a Magie

Renča a Fala

Radka, Vláša, Terezka,
Agátka a Brody „
Brodákovi“

Véronika s Jilmym a Sandý

Tom a Joey

Radka, Bahir a Asalka

Verčina smečka s nevěstou

Ančiny kynologické začátky

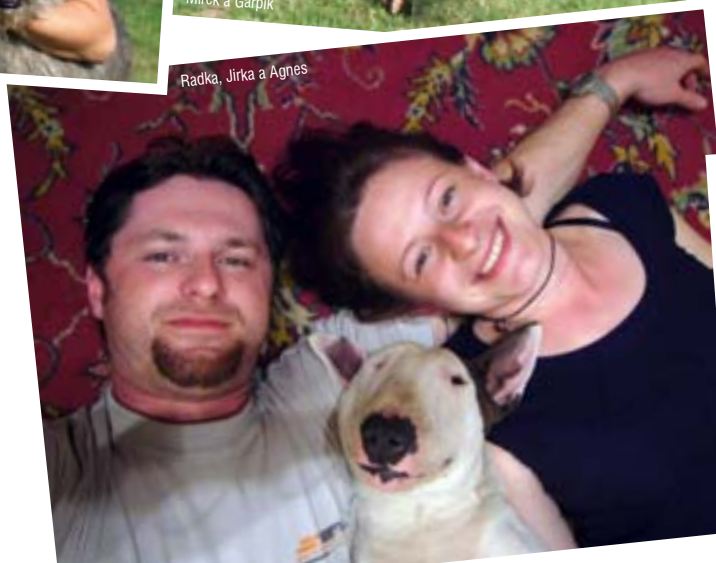
Mirek a Garpik

Dany a Bera a Blondé

Matýšek a Beník

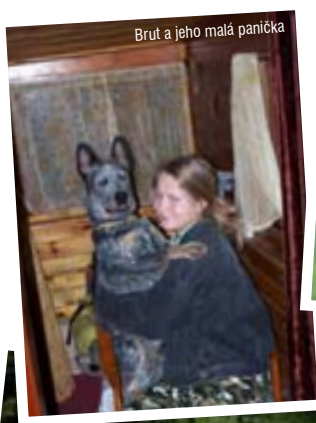
Radka, Jirka a Agnes

Alča a leopardi

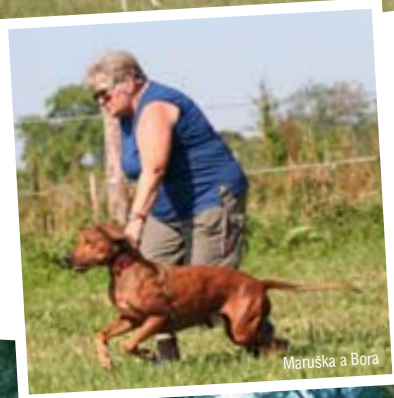
Miša, Robert, Claire a Belinka

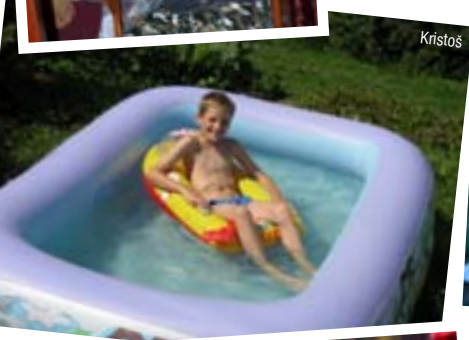
Brut a jeho malá panička

Kája a Magie

Maruška a Bora

Kristoš

Tom, Magie a Matylda

Alča a Rony

Laurínka

FOTOSERIÁL
TO JSME MY...

Karel a Kluci.jpg

Ares

Lucka a Ares.jpg

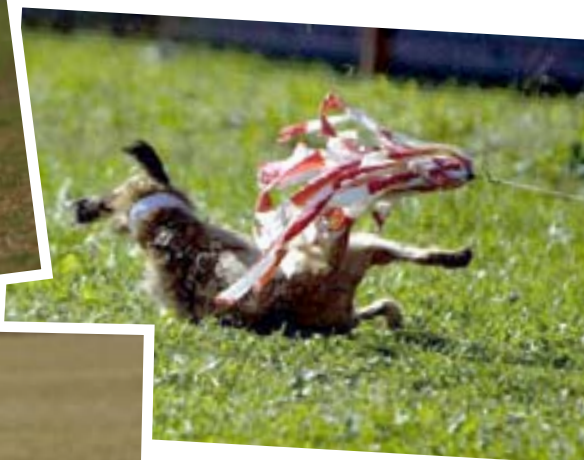
Alex

Barča a PePee

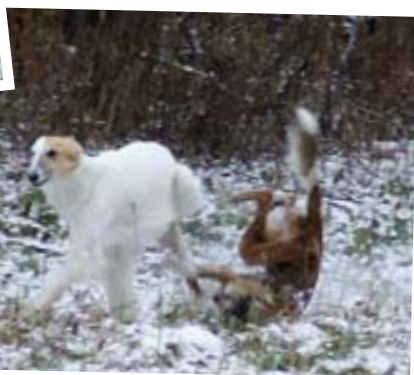
FOTOSERIÁL
TO JSME MY
– VEDENÍ MSC

FOTOSERIÁL
PÁDY, KOTRMELCE, SALTA, BRZDY
– VŠE NA COURSINGU

FOTOSERIÁL
PÁDY, KOTRMELCE,
SALTA, BRZDY
– VŠE NA COURSINGU

PRO VAŠEHO MAZLIČKA VŠECHNO!

www.hamhamcz.cz

NABÍZÍME:

- krmivo pro psy
- krmivo pro kočky
- ostatní chovatelské potřeby

ZDARMA:

- poradenství
- v dosahu naší rozvážkové služby
rozvoz krmiva (případně na dobírku)
- dárky pro nové klienty
- dárky a bonusy pro stálé zákazníky

Volejte tel. číslo 737 900 059 nebo objednávejte na www.hamhamcz.cz

PRVOTŘÍDNÍ KANADSKÉ KRMIVO FIRSTMATE pro zdraví a sílu Vašeho "masožravce".

SLEVA až -20%
pro členy MSC na e-Shopu

max4dog

Poradenství ve výživě psů

Objednávky a informace:

Michaela Jeleňová - rozvoz Praha - 777 827 779 - info@max4dog.cz

Italské krmivo pro psy a kočky

Výhradní dovozce pro ČR a SR

Další informace a objednávky:

www.nutrixpiu.cz

www.hamham.cz

tel: +420 737 900 059

ICH. ENRICO BAZZI RAUL

INTERCHAMPION - ČESKÝ CHAMPION -
SLOVENSKÝ ŠAMPION - SLOVENSKÝ GRAND
ŠAMPION - POLSKÝ ŠAMPION - KLUBOVÝ
ŠAMPION DK ČR - KLUBOVÝ ŠAMPION
MLADÝCH DK ČR - 2x VÍTEZ SPECIÁLNÍ
VÝSTAVY - 2x NÁRODNÍ VÍTEZ ČR - 2 x
VÍTEZ SLOVENSKA - 11 x BOB, 2 x BIG,
2 x r.BIG, BOB 3, r.BIS, BIS

TOP DALMATIN DK ČR + ABSOLUTNÍ VÍTEZ 2005
TOP PRACOVNÍ DALMATIN DK ČR + ABSOLUTNÍ
VÍTEZ 2005 + 2006

LOVECKÉ ZKOUŠKY: ZKOUŠKY VLOH +
BARVÁŘSKÉ ZKOUŠKY + BARVÁŘSKÉ ZKOUŠKY
BONÍCÍ + LESNÍ ZKOUŠKY - viz I. strana

SPORTOVNÍ ZKOUŠKY: ZOP, ZPU1, ZPU2, ZZO,
ZM, ZVVI, BH

COURSINGOVÁ LICENCE

Ahoj kárzingáři,

s radostí všem oznamuji, že mí páníčkové konečně přišli k rozumu a rozhodli se nechat mi mimina. Návštěvu u mého vyvoleného už máme za sebou a teď doufáme, že jsem v tom... Takže pokud by někdo z Vás měl zájem si osvojit některé z mých dětí a vychovat z něj supr coursingového psa jedinečnou má šanci!

Více info najdete na www.deixes.com.

Vaše Claire

Ch. Tusani Ani Pink Lady
InterChampion, Czech Champion,
Hungary Champion, Club Champion CKPP

Australian x USA line

*If you are interested
in our future litter,
please contact us.*

IntCh. Tarujen Mabar
InterChampion, MultiChampion
MultiWinner

Australian x USA x JAR line

**Puppies:
Spring 2008**

Kennel Helya Ridge
www.helyaridge.cz

e-mail: helyaridge@saxxon.cz
tel: 00420 737 201 515

Chovatelská stanice RANUA plánuje štěňátka rhodéských ridgebacků!

Vrh "E" a "F"

Štěňata po velmi úspěšných a zdravých rodičích!

**Dlouholetá zkušenost s chovem, chovatelský
servis samozřejmostí, návštěva vítána!**

tel: 605 880 428

email:maira@volny.cz

www.ranua.cz

CHS Silent Anathema

zadá štěňátka plemene anglický bulteriér

matka:

Chara Trojský kůň

výstavy: 2xCAC, 1x res.CAC,
klubová vítězka SK 2006,
1x krajská vítězka
zkoušky: canisterapeut.,
ZZO, ZOP, coursing.licence
zdrav.testy: srdce, ledviny
a štítná žláza – vše negat.

Otec:

Art Mighty Bulls od Velkého Bucku

výstavy: Klubová výstava
Stockerau: Best
Puppy, 3xVN1, 1xCAC,
1xCACA1 1xres.CACA
zkoušky: Zk.vloh I.cena
zdrav. vyšetření: BEAR bill,
patela 0/0

Předpokládaný odběr štěňátek bude na počátku prosince 2007.

Štěňátka půjdou k novým majitelům očkovaná a odčervená,
načipovaná s europasem a krmením do prvních dnů.

Budou odchovávána v domácnosti,
nezávazné návštěvy jsou vítány.

Kontakt:

Radka Pělučová, Dolní Sklenov 36, Hukvaldy

Tel.: 724 840 505, e-mail: raduska.cervenkova@seznam.cz

www.agnes.bulterier.com

©
Sdružení Moravskoslezského coursingu
&
www.parson.cz